

PROGRAMA ARGÓ

Estudi sobre l'impacte del Programa:
valoracions i propostes de millora

Juliol de 2019

INTRODUCCIÓ

El curs 2017-2018 el Programa Argó va celebrar la quinzena edició. Amb motiu d'aquest aniversari, l'ICE va elaborar un estudi per avaluar l'impacte del Programa Argó en relació amb la transició secundària-universitat, l'orientació i l'ocupabilitat a partir de l'alumnat que havia participat els darrers quinze anys en els assessoraments, les estades d'estiu o el Premi Argó per a treballs de recerca i projectes finals.

Aquest curs 2018-2019 s'ha dut a terme un segon estudi amb l'objectiu d'aprofundir en els resultats obtinguts en el primer estudi. Els objectius d'aquesta recerca estan vinculats a l'impacte de l'orientació en la trajectòria acadèmica, així com en la percepció que tenen del Programa Argó l'alumnat el professorat de secundària i el de la UAB.

Des que es va crear, el Programa Argó ha facilitat la transició a la universitat de l'alumnat de secundària. Al mateix temps, ha permès que el professorat de centres d'educació superior conegui com són i quines necessitats tenen els joves que actualment es troben als centres educatius de secundària. Amb aquests dos objectius es vol apropar el món de l'educació secundària postobligatòria i el de la universitat a partir d'activitats que promouen el contacte directe entre l'alumnat i el professorat. Representa també un instrument important de millora de la qualitat docent en les diferents etapes educatives, ja que permet acostar i intercanviar coneixements, recerques i experiències, així com reflexionar sobre la mateixa pràctica i generar un coneixement pedagògic que reverteixi en la docència perquè s'adeqüi millor als estàndards de qualitat desitjables en cada etapa.

Actualment, el Programa Argó duu a terme quatre activitats diferenciades: assessoraments, estades, Premi Argó i activitats de formació de l'alumnat i del professorat de secundària (en format tallers, jornades o seminaris al llarg del curs).

Els assessoraments del treball de recerca de batxillerat s'ofereixen a l'alumnat de secundària per treballar un tema de recerca i compten amb la cotutorització d'un membre de l'equip docent del centre de secundària i un membre del professorat de la universitat, en qualitat d'assessor expert. Una tutoria inicial permet a l'estudiant, al professor de l'institut i al professor de la universitat conèixer-se i establir les bases del treball de recerca. Després d'aquesta trobada l'assessor es compromet a mantenir contacte per correu electrònic un mínim de tres vegades per revisar el treball de recerca.

Les estades, que es fan durant tres setmanes a l'estiu, consisteixen en 50 hores de pràctiques en un laboratori o departament de la universitat i estan adreçades a estudiants de batxillerat. També permeten a l'alumnat viure una primera experiència a la universitat i en alguns casos realitzar la part pràctica del seu treball de recerca, aprofitant tots els recursos dels centres d'investigació i les diferents instal·lacions. Aquesta experiència ajuda l'alumnat a orientar-se acadèmicament i professionalment.

El Premi Argó té la finalitat de reconèixer l'esforç de l'alumnat en l'aprenentatge i en la recerca i d'incrementar els vincles entre l'educació secundària i la universitària. En aquest context

competeixen treballs de recerca de batxillerat i projectes finals de cicles formatius de tot Catalunya en diferents categories segons l'àrea de coneixement. Cada any s'entreguen al voltant de vint premis, dels quals el dels primers classificats és la matrícula gratuïta del primer curs de grau a la UAB.

OBJECTIUS

L'estudi té com a objectiu principal analitzar l'impacte del Programa Argó en l'alumnat, en els centres educatius participants i en la mateixa universitat. S'han establert quatre objectius específics per tal de poder assolir el principal.

1. Conèixer el nombre d'alumnes que es matriculen a la UAB després d'haver obtingut el Premi Argó.
2. Conèixer el nombre d'alumnes que es matriculen a la UAB després d'haver fet una estada d'estiu i haver rebut un assessorament.
3. Descriure la trajectòria acadèmica de l'alumnat matriculat a la UAB que ha fet estades amb el Programa Argó.
4. Conèixer la percepció sobre el Programa Argó dels diferents actors implicats.

ANTECEDENTS

Transició secundària-universitat i orientació acadèmica

La secundària és una etapa que no només ha de garantir que els alumnes adquireixin coneixements i habilitats acadèmiques, sinó que ha de preparar l'alumnat per incorporar-se a la vida activa. És un període essencial en el procés maduratiu i de formació dels estudiants, ja que als setze i divuit anys es produeixen transicions determinants per al projecte de vida (Figuera, Dorio i Forner, 2003; Alsina *et al.*, 2001). Quan l'alumnat ha d'afrontar un nou itinerari formatiu sorgeixen desafiaments. És per això que es considera un moment sensible per a l'orientació. Ja n produeix situacions de desorientació i inseguretat que cal acompanyar (Martínez i Arnau, 2015).

Perquè els alumnes adoptin un paper actiu en els seus processos de transició és necessari crear les condicions adequades a fi que desenvolupin nous interessos i inquietuds (Álvarez-Pérez i López-Aguilar, 2017). Així mateix, se'ls ha de dotar d'una formació que els permeti fer front al procés d'aprenentatge i presa de decisions (Justel, 2017).

A principis del segle XX es funda l'Institut d'Orientació Professional a Barcelona (1919) i l'Institut d'Orientació i Selecció Professional a Madrid (1924). Aquestes institucions es consideren les primeres de l'àmbit de l'orientació, concretament en l'abordament de l'orientació laboral des d'una perspectiva psicotècnica (Grañeras i Parras, 2009; Sánchez, 2010). Més endavant, durant els anys 70, s'aproven lleis que defineixen l'orientació com a un dret de l'alumnat. Així mateix, s'integren cursos d'orientació en el sistema escolar i es creen equips d'orientació als centres. Als anys 80 i 90 es van

establir serveis d'orientació a les universitats, els quals se centraven en les necessitats dels estudiants que finalitzaven els estudis i s'incorporaven al món laboral (Sánchez, 2010).

Orientar consisteix a proporcionar informació, guia i assessorament perquè els individus puguin prendre les decisions més adequades, tenint en compte les alternatives disponibles i les característiques, les habilitats i les capacitats de la persona que ha de prendre les decisions (Solé, 1998). D'altra banda, Sanatana (2003) defineix l'orientació com la transmissió d'idees i criteris de valor que han de permetre a un subjecte escollir entre múltiples opcions envers una qüestió.

Coincidim amb la definició sobre l'orientació acadèmica que estableixen Martínez, Arnau i Sabaté (2015) com l'acompanyament i l'optimització dels processos instructius i formatius, que han de possibilitar que cada alumne obtingui els millors resultats acadèmics, tenint en comptes les seves característiques. També es busca facilitar la gestió del recorregut formatiu amb eficàcia i autonomia. Aquesta orientació, referida essencialment als elements curriculars i d'estudi, pot desenvolupar-se dins o fora de l'horari escolar i pot incorporar-se en el currículum en major o menor grau, depenent del centre.

L'orientació acadèmica s'ha d'adreçar a tothom, no només a l'alumnat que presenta dificultats. També destaca el caràcter evolutiu de l'orientació, ja que es planteja com una acció que es dona de manera paral·lela al procés de desenvolupament de l'alumne. En contraposició a les propostes terapèutiques i correctives, es posa èmfasi en el caràcter preventiu de l'orientació. La orientació acadèmica es tracta d'un procés col·laboratiu entre els diferents agents educatiu i socials que formen part de la vida de l'alumne (Santana, 2007; ; Grañeras i Parras, 2009 i González-Benito, 2018).

L'orientació ha estat entesa des de diferents enfocaments: com a procés d'ajuda en la presa de decisions vocacionals, com a manera d'assessorar els subjectes en la resolució de conflictes personals i socials, com a model d'intervenció que ofereix assistència a l'individu i, finalment, com a eix transversal present en les activitats dutes a terme pels docents en l'àmbit escolar i extraescolar (Martínez de Codès, 1998).

Des de l'orientació centrada en els aspectes escolars el focus és assessorar l'alumnat perquè assolixi un alt rendiment acadèmic i progressi en els estudis. És per això que la majoria d'activitats plantejades des d'aquesta perspectiva estan dirigides a l'assessoria d'activitats i tècniques d'aprenentatge efectives i formació d'hàbits d'estudi (Mora, 2000, citat a Molina, 2004).

Rodríguez (2011) entén l'orientació com un procés que forma part de l'acció docent i que comença amb les tasques realitzades pel tutor de l'aula i que pot continuar amb la intervenció de serveis externs. Així mateix, segon Vélaz (2011) l'orientació acadèmica té com a objectius el desenvolupament de competències bàsiques, l'acompanyament en la transició entre etapes i el disseny d'itineraris acadèmics personalitzats.

La concepció actual de l'orientació acadèmica està caracteritzada pels principis de prevenció, desenvolupament i intervenció social (Grañeras i Parras, 2009; Vélaz, 2011). Encara que tradicionalment l'orientació s'ha centrat en l'individu, és essencial que la intervenció tingui incidència en els diferents contextos socials dels quals participa. Per això, és important intervenir en

els grups primaris, com la família; els grups associatius, com els amics o el grup classe, i en l'àmbit institucional o comunitari, com seria el centre educatiu o el barri (Grañeras i Parras, 2009). Segons l'estudi elaborat per Martínez i Arnau (2015), no hi ha gaire col·laboració en xarxes locals o territorials a Catalunya pel que fa a l'orientació acadèmica. Els centres realitzen activitats de manera puntual conjuntament amb agents externs. La universitat té un paper fonamental en la promoció i coordinació d'aquest procés, ja que és un dels principals actors implicats (Gairín et al., 2008). Per això, el Programa Argó té una funció molt important en aquest acompanyament.

Des dels anys 90 l'orientació s'ha desenvolupat en tres àmbits pràcticament independents. El primer és el sistema educatiu de primària i secundària; el segon, la universitat, i el tercer, l'àmbit sociolaboral (Sánchez, 2010). El Programa Argó es trobaria entre els dos primers contextos, ja que se centra en l'orientació dels alumnes dels últims cursos de secundària que tenen intenció de cursar estudis universitaris.

En l'àmbit de l'educació primària i secundària les activitats orientatives van adreçades als infants i als adolescents. En aquesta etapa l'orientació se centra en les dificultats d'aprenentatge i es posa menys atenció a l'orientació professional. L'orientació es du a terme a través de tutories a l'aula, l'equip d'orientació del centre i els grups especialitzats de la zona on està situat. És el sector en què l'orientació està més desenvolupada, especialitzada i institucionalitzada, pel fet que existeixen una sèrie de lleis que regulen la pràctica orientativa a primària i secundària (Sánchez, 2010; Valdivia, Pérez, i Fernández, 2016).

Pel que fa al context universitari, els programes es dirigeixen als estudiants i als graduats. Les diferents universitats ofereixen *diversitat de serveis* d'orientació, tutories i programes de mentoria. L'objectiu d'aquests serveis és proporcionar un acompanyament en la transició entre el món educatiu i el laboral. En aquest cas l'acció orientativa no segueix pautes uniformes en tots els centres (Sánchez, 2010).

Els models d'orientació es troben entre la teoria i la pràctica i ens permeten dissenyar programes i interpretar la realitat en què s'aplicaran (Grañeras i Parras, 2009). A continuació es presenten els models més destacats i que més s'utilitzen en el camp de l'orientació (Bausela, 2004; González-Benito, 2018; Grañeras i Parras, 2009).

Model clínic, de counseling o d'atenció individualitzada. Està basat en la relació personal directa i individual entre l'orientador i l'orientat. S'estableix una relació asimètrica entre l'expert i l'alumne. Aquesta relació permet al subjecte adquirir un major coneixement de si mateix respecte de les seves aptituds, interessos i expectatives. D'altra banda, també l'ajuda a adquirir eines per poder resoldre diferents problemes i prendre dedicions sobre el seu futur acadèmic. Es tracta d'una intervenció de caràcter reactiu i terapèutic, ja que incideix en un problema prèviament existent.

Model de consulta. Se centra en l'assessorament dels agents educatius (professor, tutor...). Es tracta d'una relació simètrica entre professionals. La persona orientadora intervé de forma indirecta amb l'alumnat. Aquest model es pot aplicar des d'una perspectiva reactiva, preventiva o de desenvolupament.

Model de programes. Està pensat per proporcionar orientació a tot l'alumnat i implicar tots els agents educatius en el procés. Podem definir un programa com un projecte que inclou activitats i accions pensades per satisfer les necessitats d'un centre o d'un context concret. És un model que integra els principis de prevenció, desenvolupament i intervenció social.

Model de serveis. Posa el focus en la intervenció directa, individual i puntual d'un grup d'experts sobre alumnes que presenten alguna necessitat o dificultat. Els orientadors solen ser professionals de fora del centre educatiu. Aquest model gira entorn del problema i deixa en un segon pla l'entorn i la resta d'agents orientadors. En destaca el caràcter terapèutic i de resolució de problemes.

Model tecnològic. Aquest model es caracteritza per l'ús de recursos tecnològics, sistemes multimèdia o programes d'orientació per ordinador o correu electrònic. Convé destacar que es tracta d'un model complementari a la resta, ja que necessita la participació de l'expert i la resta dels agents educatius.

METODOLOGIA

La investigació s'ha dut a terme mitjançant una metodologia mixta, quantitativa i qualitativa, amb la finalitat de quantificar l'impacte del Programa Argó en la trajectòria acadèmica dels alumnes i, al mateix temps, conèixer les percepcions dels diferents agents implicats quant a l'orientació acadèmica i personal rebuda.

MOSTRA

Entre els cursos 2003-2004 i 2017-2018, s'estima que han participat activament al Programa Argó un total de 8.000 persones, entre alumnat i professorat de centres de secundària i professorat de la universitat.

Per tal d'assolir els dos primers objectius de la recerca s'ha partit de la informació disponible a la base de dades de la UAB. S'han consultat les dades de 3.532 alumnes que han participat en les estades, els assessoraments o els premis Argó entre els cursos 2003-2004 i 2017-2018 i que finalment s'han matriculat a la UAB. Cal destacar que no es disposa de dades d'alumnes que no s'han matriculat a la UAB. Per respondre al quart objectiu, s'han realitzat 4 reunions de grup o discussions de grup (*focus groups*).

Les reunions de grup són una tècnica de recollida de dades a través d'una entrevista grupal semiestructurada, que gira entorn d'un tema d'estudi (Bonilla-Jimenez i Escobar, 2017). La interacció que s'estableix entre els membres del grup pot generar noves idees i coneixements (Kotler i Armstrong, 2001, citat a Santiago i Roussos, 2010). Les reunions de grup permeten obtenir una àmplia varietat de mirades i opinions. S'ha escollit aquesta tècnica per a la recollida de dades perquè ens permet accedir a les percepcions, les opinions, les idees i les necessitats que els participants del programa han experimentat (Bonilla-Jimenez i Escobar, 2017).

Un primer grup estava format per 4 alumnes que van participar en assessoraments i 2 alumnes participants en estades; un segon grup estava compost per 10 alumnes participants en les estades; un tercer grup tenia 4 professors de secundària que van acompanyar els alumnes participants en el programa, i en l'últim grup van participar 15 professors de la UAB que van assessorar algun treball de recerca o supervisar una estada.

Per tal de seleccionar els participants de les reunions de grup es van enviar correus electrònics a tots els agents implicats en el Programa Argó i finalment hi han participat les persones que tenien disponibilitat el dia assignat per a l'activitat.

DISSENY DE LA RECERCA

Per tal d'assolir el primer objectiu s'han analitzat les dades de 670 alumnes de batxillerat premiats entre els cursos 2003-2004 i 2017-2018 i 116 alumnes de cicles formatius de grau superior (CFGs) guardonats entre els cursos 2007-2008 i 2017-2008.

A fi d'assolir el segon i el tercer objectius s'han analitzat les dades de 2.122 alumnes que van participar en el Programa Argó entre els cursos 2003-2004 i 2017-2018. D'altra banda, s'han analitzat les dades de 476 alumnes participants en assessoraments els cursos 2014-2015 i 2016-2017. Per tal de donar resposta al quart objectiu es van dur a terme quatre reunions de grup.

Abans de portar a terme cadascuna de les discussions de grup, es va elaborar un guió de preguntes relacionades amb les motivacions per participar en el Programa Argó, les relacions establertes amb d'altres persones durant l'activitat i l'experiència acadèmica i personal. A continuació detallem les preguntes de cadascuna de les discussions de grup.

Preguntes per l'alumnat d'assessoraments

1. Per què vau decidir participar en els assessoraments?
2. Quin paper va tenir-hi el professorat de la universitat?
 - a. Com va ser la interacció?
 - b. Quina impressió vau tenir de la universitat?
3. Quin paper va tenir-hi el tutor del centre?
4. Com creieu que l'assessorament va afectar la vostra orientació acadèmica?
5. Com creieu que l'assessorament us va afectar en l'àmbit personal?
6. Quins considereu que són els aspectes positius i negatius de l'assessorament?
 - a. Què hi vau trobar a faltar?
 - b. Què hi milloraríeu?
7. Per a què us ha servit participar en l'assessorament?
8. Comentaris i reflexions finals.

Preguntes per l'alumnat d'estades

1. Per què vau decidir participar en les estades?
2. Quin paper va tenir-hi el professorat de la universitat?
 - a. Com va ser la interacció?
 - b. Quina impressió vau tenir de la universitat?
3. Quin paper va tenir-hi el tutor del centre?
4. Com va ser la relació amb els companys?
5. Com creieu que l'estada va afectar la vostra orientació acadèmica?
6. Com creieu que l'estada us va afectar en l'àmbit personal?
7. Quins considereu que són els aspectes positius i negatius de l'assessorament?
 - a. Què hi vau trobar a faltar?
 - b. Què hi milloraríeu?
8. Per a què us ha servit participar en l'estada?
9. Comentaris i reflexions finals.

Preguntes professorat de secundària

1. Com vau conèixer aquest programa?
2. Per què vau decidir col·laborar amb el Programa Argó?
3. Què us va aportar, des d'un punt de vista acadèmic, l'acompanyament del treball de recerca per part d'un professor o professora de la universitat?
4. Com va ser la interacció entre el tutor, l'alumne i el professor de la universitat?

5. Quins considereu que són els aspectes positius i negatius del programa?
 - a. Quines dificultats hi va trobar?
 - b. Què milloràrieu?
6. Comentaris i reflexions finals.

Preguntes professorat de la UAB

1. Com va conèixer aquest programa?
2. Per què va decidir col·laborar amb el Programa Argó?
3. Quins tema (o temes) d'assessorament oferiu?
4. Com va ser la interacció entre el tutor, l'alumne i el professor de la universitat?
5. Com podríem animar més professors de la universitat a participar en el Programa Argó?
6. Quins considereu que són els aspectes positius i negatius?
 - a. Quines dificultats hi va trobar?
 - b. Què milloràrieu?
7. Comentaris i reflexions finals.

Totes les reunions de grup es van dur a terme a la sala de juntes de l'ICE, durant quatre dies i van durar dues hores. Les persones participants van seure al voltant d'unes taules disposades en cercle. Les sessions van començar presentant l'equip d'investigació, recordant l'objectiu de la recerca, explicant el funcionament de les discussions en grup, informant sobre la confidencialitat de les respostes i demanant permís per enregistrar-les. Tot seguit es va demanar als participants que es presentessin a la resta de les persones integrants del grup, es va passar a plantejar les diferents preguntes i es va deixar temps a la reflexió i la discussió. Per acabar, es va agrair als participants la seva col·laboració i se'ls va informar que un cop acabada la recerca tindrien accés als resultats.

ANÀLISI DE LES DADES

Per tal de donar resposta als tres primers objectius s'han analitzat les dades dels alumnes guanyadors de premis i dels participants d'estades i assessoraments. Després d'analitzar-les quantitativament, s'han presentat les dades en forma de gràfics i taules i posteriorment s'han interpretat.

Amb la finalitat d'assolir el quart objectiu s'ha utilitzat el mètode d'anàlisi de contingut categorial temàtic. Aquest mètode té tres característiques: redueix les dades és sistemàtic i és flexible (Schreier, 2014). El procediment emprat per analitzar qualitativament les dades del qüestionari ha estat:

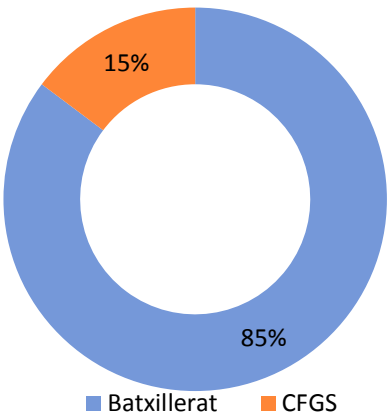
1. Llegir tot el material d'anàlisi.
2. Crear un sistema de categories i subcategories a partir del marc teòric i de l'anàlisi de les dades.
3. Codificar cada comentari individual en una o més de les categories.
4. Redissenyar les categories creades en els casos que s'ha considerat necessari.

RESULTATS I INTERPRETACIÓ DE LES DADES

OBJECTIU 1. Conèixer el nombre d'alumnes que es matricula a la UAB després d'obtenir el Premi Argó

A continuació es presenten els resultats de l'anàlisi quantitativa de les dades de 786 alumnes que han estat premiats en alguna de les 15 edicions del Premi Argó. El 85% dels alumnes premiats provenen d'estudis de batxillerat, mentre que només un 15% procedeixen de CFGS.

ALUMNAT DEL PREMI ARGÓ
Alumnat de batxillerat i CFGS participant en els premis (n=786)

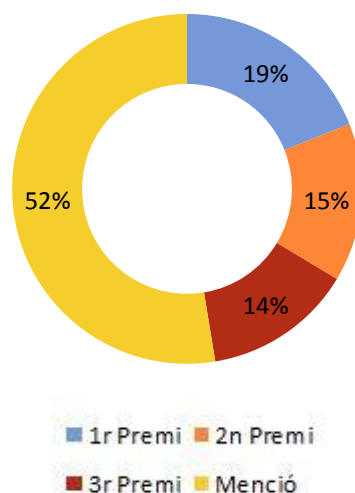

Alumnat premiat de batxillerat (n=670)
--

Premi	Nre. d'alumnes
1r premi	94
2n premi	99
3r premi	93
Menció	383

Alumnat premiat de CFGS (n=116)

Premi	Nre. d'alumnes
1r premi	22
2n premi	17
3r premi	16
Menció	61

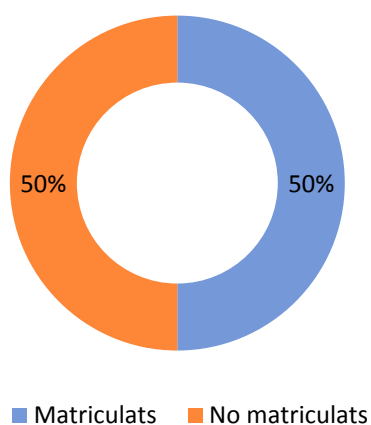
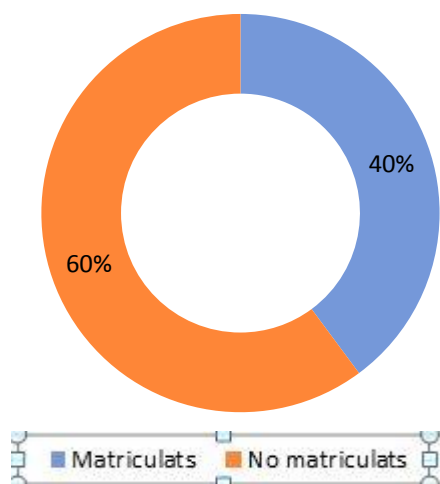

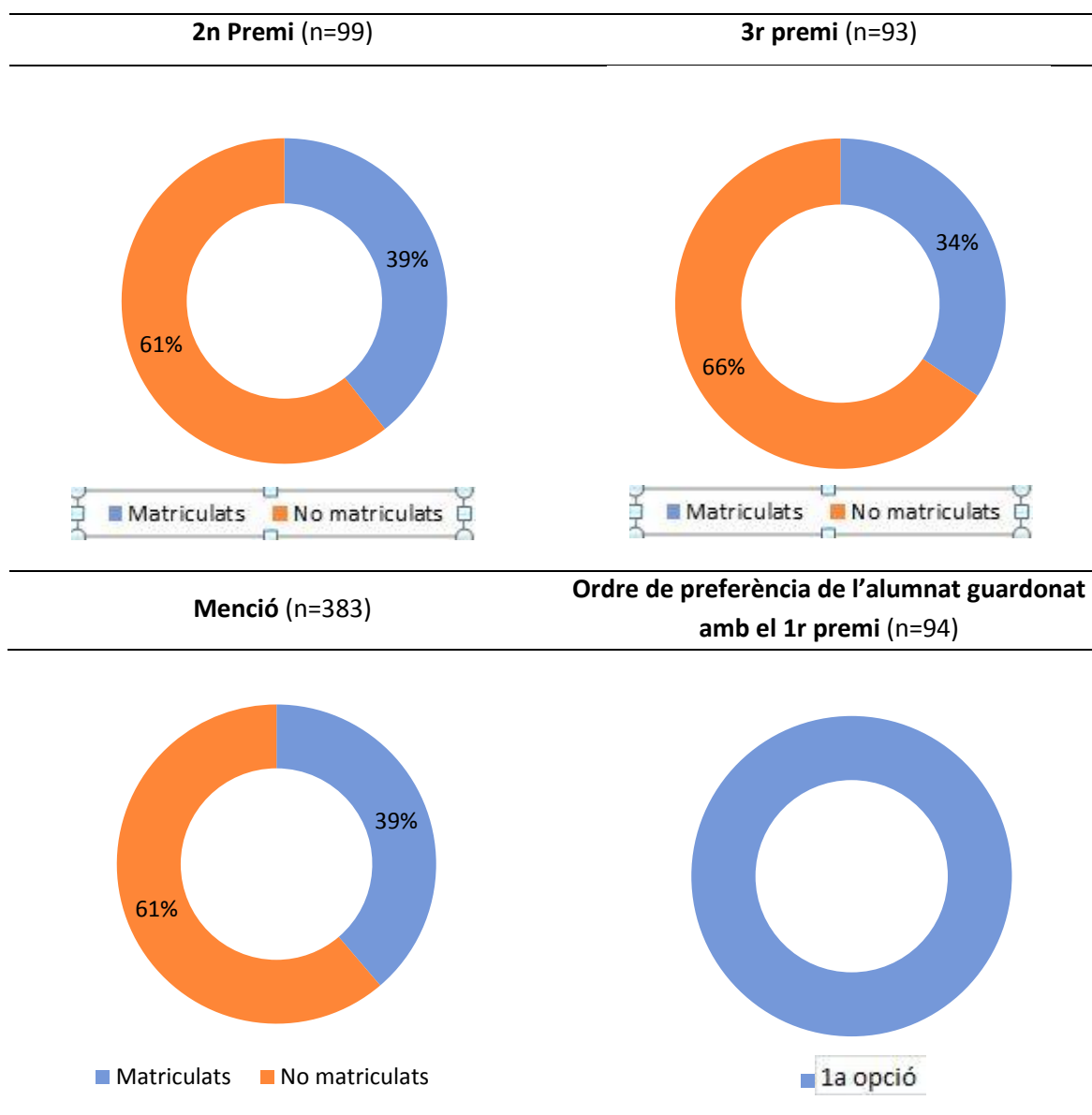
Del total d'alumnes guanyadors (primer, segon i tercer premis i mencions), un 40% de l'alumnat procedent de batxillerat es matricula a la UAB per cursar estudis superiors. Trobem diferències entre l'alumnat guanyador del primer premi i l'alumnat premiat en segona i tercera posicions, així com entre l'alumnat que ha obtingut una menció. La meitat de l'alumnat guardonat amb el primer premi s'inscriu a la UAB, mentre que aquesta xifra es redueix fins al 39% en el cas dels estudiants reconeguts amb un segon premi o una menció, i fins a un 34% en alumnes premiats en tercera posició. Cal recordar que l'alumnat guanyador del primer Premi Argó té dret a matricular-se de forma gratuïta en un grau de la Universitat Autònoma de Barcelona. Per acabar, cal destacar que la totalitat de l'alumnat guanyador del primer premi va escollir la UAB com a primera opció per cursar un grau.

ALUMNAT PREMIAT PROCEDENT DE BATXILLERAT I MATRICULAT A LA UAB

Matrícula a la UAB (n=670)

1r premi (n=94)

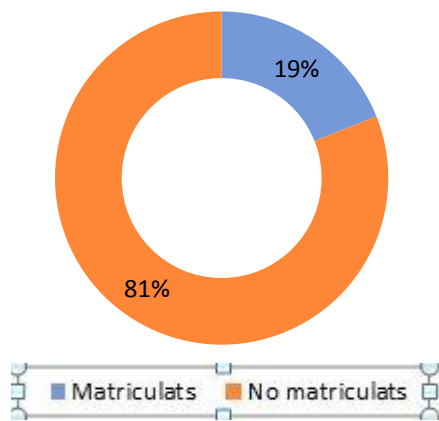

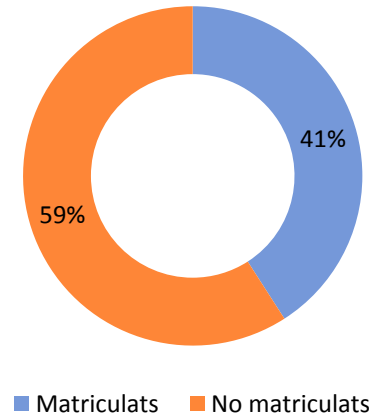
El percentatge d'estudiants procedents de CFGS que es matriculen a la UAB (19%) és inferior a la xifra d'estudiants procedents de batxillerat que ho fan. Si considerem cada categoria, veiem que, igual que ocorre amb el batxillerat, l'alumnat que ha obtingut el primer premi s'hi matricula més (41%), mentre que l'alumnat guardonat amb el segon i el tercer premis i amb la menció s'hi matricula menys (12%, 19% i 31%, respectivament).

ALUMNAT PREMIAT PROCEDENT DE CFGS I MATRICULAT A LA UAB

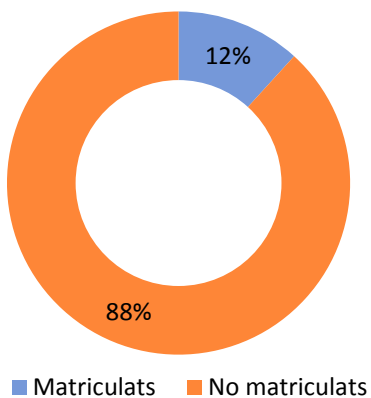
Matrícula a la UAB (n=116)

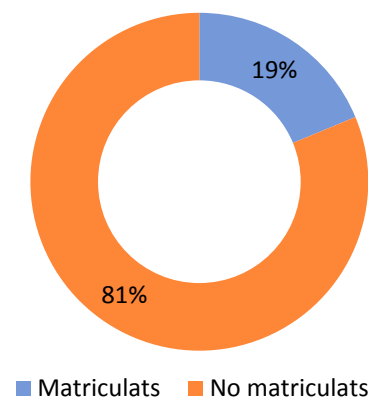
1r premi (n=22)

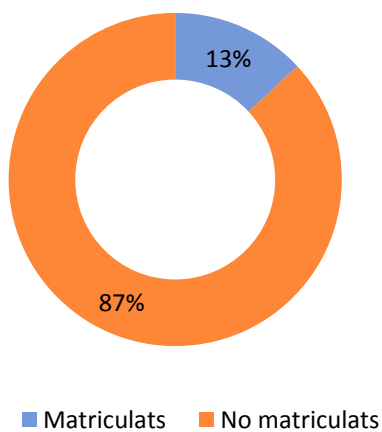
2n premi (n=17)

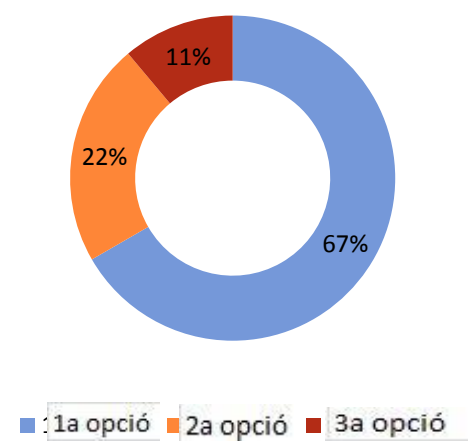
3r premi (n=13)

Menció (n=383)

Ordre de preferència de l'alumnat guardonat amb el 1r premi (n=9)

Amb la finalitat de comprendre els motius pels quals l'alumnat guanyador d'un primer premi no es matricula a la Universitat, s'ha contactat per correu electrònic amb 48 estudiants. Un 37,5% ho justifica al·legant que el grau que els interessava no s'oferia a la UAB:

“Vaig escollir la Universitat de Barcelona, ja que el grau d'Empresa Internacional només estava en aquesta universitat i a la Pompeu Fabra.”

Un 50% ho justifica per motius geogràfics, entre d'altres factors:

“Després del batxillerat vaig decidir estudiar Medicina a la UB per comoditat a l'hora de desplaçar-me a la facultat i als hospitals associats.”

“Vaig escollir la UB fonamentalment per la proximitat, però també vaig tenir en compte la metodologia amb la qual s'imparteixen els estudis, les recomanacions d'alumnes i perquè diverses persones de la meua família també han anat a la mateixa facultat.”

I el 12,5 % restant indica que va escollir una altra universitat perquè els permetia conciliar els estudis amb el món laboral:

“Vaig optar per la UOC, ja que em permetia i em permet conciliar la meua jornada laboral amb els meus estudis.”

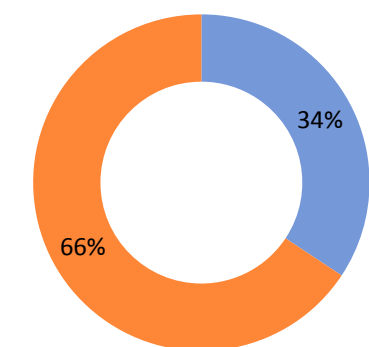
OBJECTIU 2. Conèixer el nombre d'alumnes que s'han matriculat a la UAB després d'haver realitzat una estada d'estiu i un assessorament

En aquest apartat s'analitzen quantitativament les dades dels alumnes que van participar en una estada del Programa Argó. Hem tingut accés a les dades de 2.122 alumnes que van participar en les estades d'estiu entre els cursos 2003-2004 i 2017-2018. De tots aquests alumnes, 728 s'han matriculat a estudis de llicenciatura o grau a la UAB.

La majoria dels estudiants que van realitzar una estada i que, posteriorment, es van matricular a la UAB la van escollir com a primera opció (87%), un 5% com a segona opció i un 3% com a tercera opció, mentre que la resta (5%) la va escollir en quarta, cinquena, sisena o setena opció.

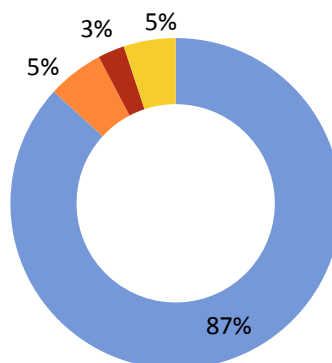
ALUMNAT PARTICIPANT EN ESTADES

Alumnat matriculat a la UAB (n=728)

■ Matriculats ■ No matriculats

Ordre de preferència (n=728) ^{1r}

■ 1 ■ 2 ■ 3 ■ 4,5,6,7

La mostra utilitzada per a aquesta anàlisi corresponen als cursos 2015-2016 i 2016-2017, ja que no es disposava de les dades dels cursos anteriors.

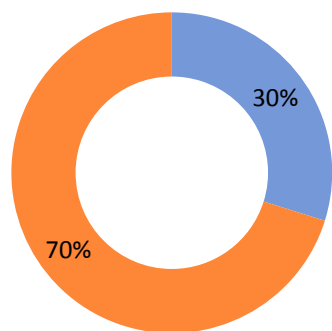
L'alumnat que rep l'assessorament en el marc del programa Argó cursa primer curs de batxillerat. Per això, la gran majoria d'aquests alumnes accedeixen a la universitat dos cursos després d'haver-se inscrit al Programa Argó. Per aquest motiu, les matriculacions efectuades durant el curs 2017-2018 corresponen a l'alumnat assessorat durant el curs 2015-2016 i, de la mateixa manera, els estudiants inscrits a la UAB durant el curs 2018-2019 pertanyen a la convocatòria d'assessoraments dut a terme durant el curs 2016-2017.

Entre els cursos 2015-2016 i 2016-2017 van participar en els assessoraments del Programa Argó 476 estudiants, dels quals 142 es van matricular a la UAB (un 30%). El 87% d'aquests alumnes van escollir la UAB com a primera opció; un 6%, com a segona opció i la resta la va escollir en tercera, quarta o cinquena opció.

El curs 2017-2018 es van inscriure en estudis de grau 55 estudiants i la xifra va augmentar el curs següent fins a arribar a 88 matriculats. Tots els alumnes matriculats el curs 2018-2019 cursen primer actualment. Amb relació als alumnes matriculats el curs 2017-2018, un 91% segueix cursant estudis a la UAB, un 7% no ha continuat els estudis a la UAB i un alumne va canviar de grau l'any següent.

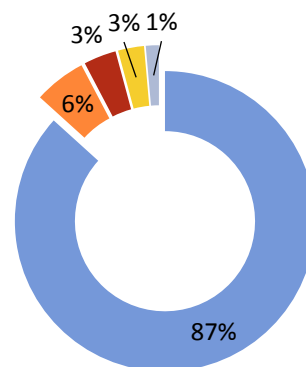
ALUMNAT D'ASSESSORAMENT

Participants en els assessoraments (n=476)

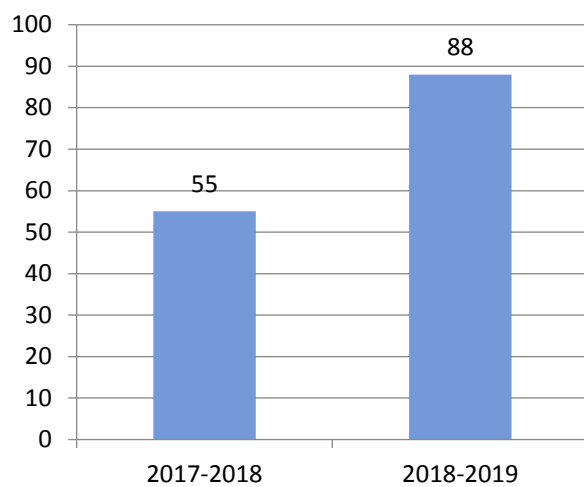
■ Matriculats ■ No matriculats

Ordre de preferència (n=142)

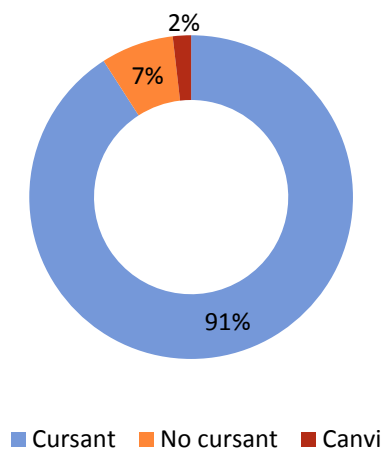

■ 1r ■ 2n ■ 3r ■ 4t ■ 5è

Curs matriculat

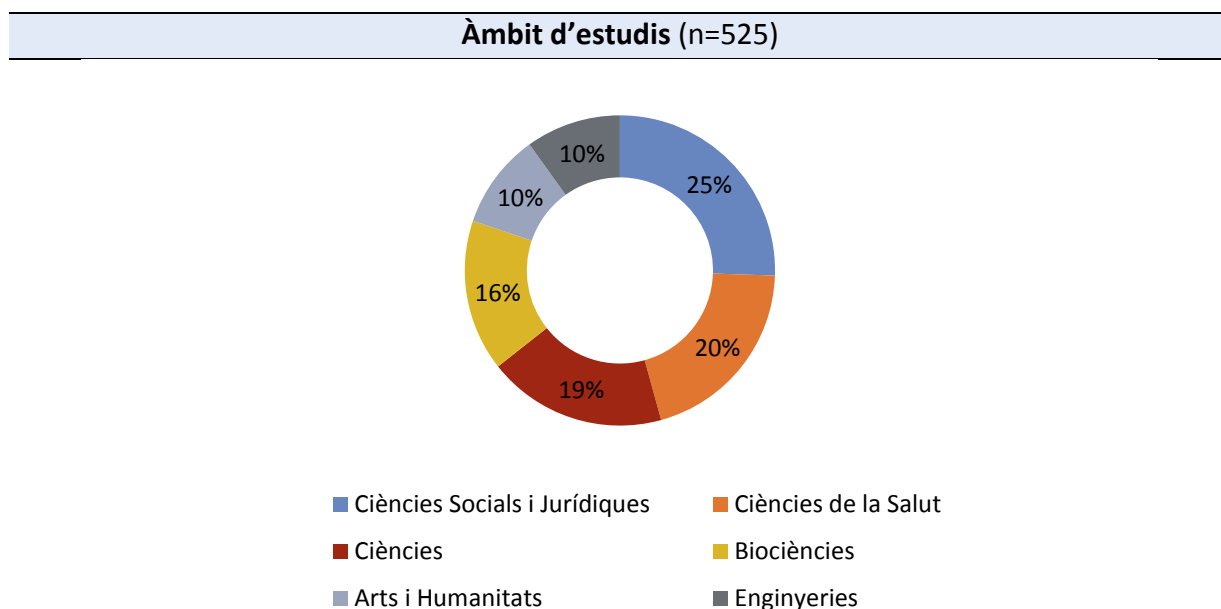
Trajectòria acadèmica de l'alumnat matriculat el curs 2017-2018

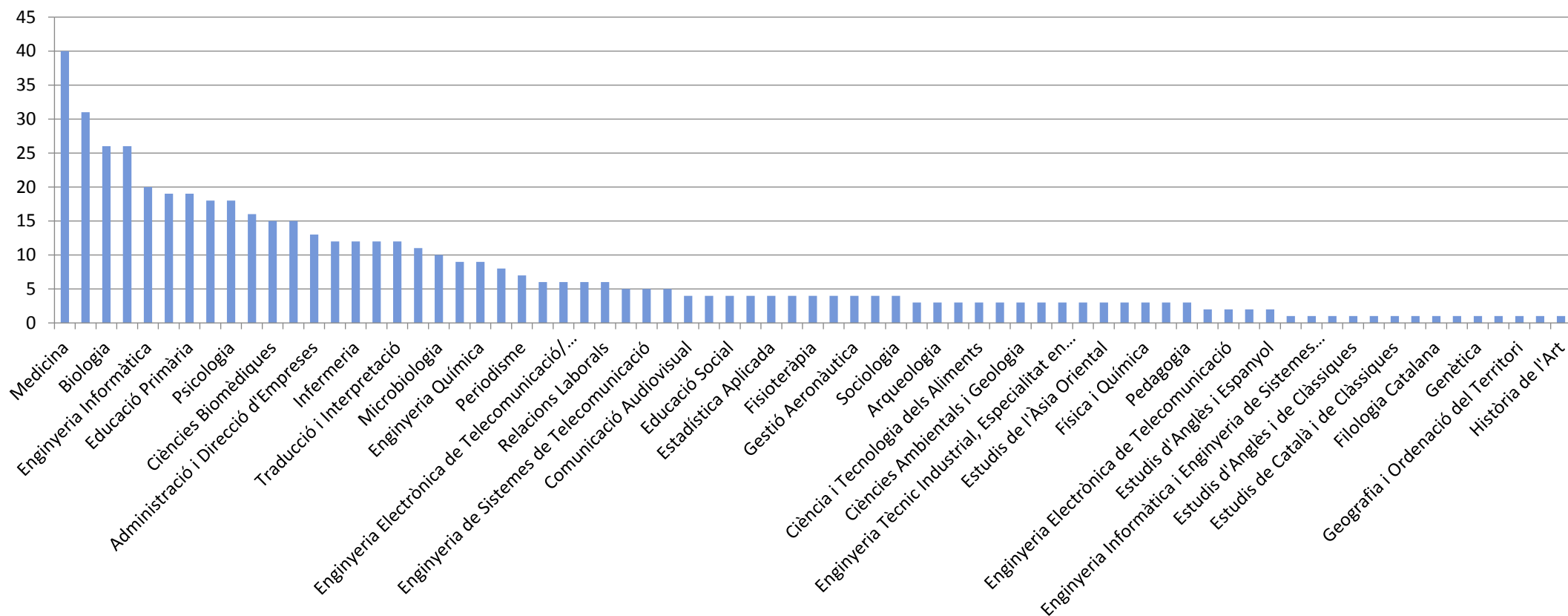
OBJECTIU 3. Descriure la trajectòria acadèmica de l'alumnat matriculat a la UAB que ha dut a terme estades amb el Programa Argó

Per poder complir el tercer objectiu s'han analitzat les dades de 525 estudiants que van realitzar una estada d'estiu entre els cursos 2003-2004 i 2012-2013 i que, posteriorment, s'han matriculat a la UAB. No s'han tingut en compte les dades d'estudiants participants en estades posteriors al curs 2012-2013, ja que aquests alumnes encara no han completat els estudis universitaris. En relació amb els diferents àmbits d'estudis, observem un major nombre d'alumnat matriculat en l'àmbit de ciències socials i jurídiques (25%), seguit de ciències de la salut (20%), ciències (19%), biociències (16%), arts i humanitats (10%) i enginyeries. (10%) Els participants en les estades d'estiu d'aquest període es van matricular en un total de 73 graus.

Àmbit d'estudis (n=525)	
Ciències socials i jurídiques	134
Ciències de la salut	106
Ciències	98
Biociències	83
Arts i humanitats	52
Enginyeries	52

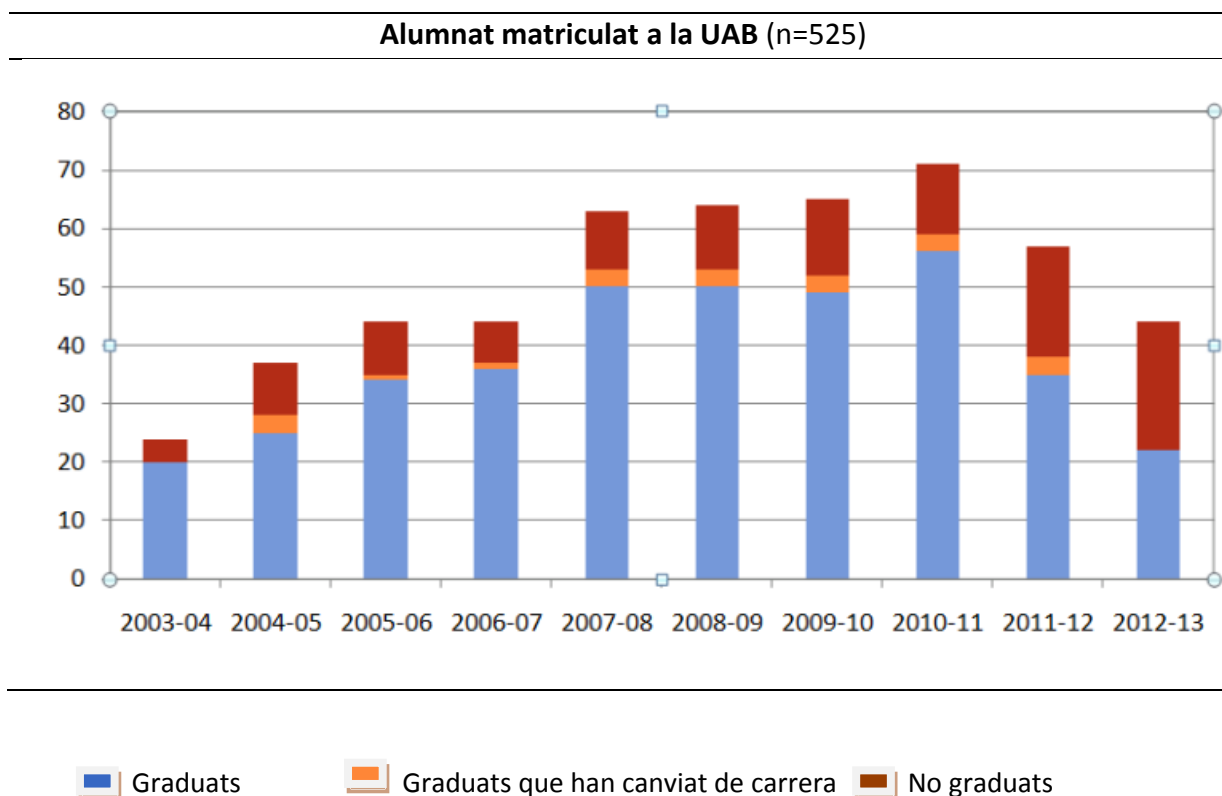
Grau cursat (n=525)

Pel que fa a la trajectòria acadèmica trobem que dels 525 alumnes matriculats a la UAB, un 73% dels estudiants es van graduar, 4% van obtenir el títol després d'haver canviat de grau, mentre que el 23% dels alumnes no s'han graduat i un 2% cursa estudis universitaris actualment.

En la taula i el gràfic següents es presenten les dades desglossades per edició de l'estada. Observem que l'edició en la qual s'han matriculat més alumnes és la vuitena (curs 2010-2011), en la qual es van matricular 71 persones, pràcticament el triple en comparació amb la primera edició (curs 2003-2004), amb 24 inscripcions. S'observa també que l'alumnat que ha canviat de grau és un nombre reduït, la qual cosa mostra que està satisfet amb l'elecció dels estudis. Certament, sempre hi ha alumnes que abandonen els estudis universitaris per motius diversos.

Alumnat matriculat a la UAB (n=525)										
Curs de l'estada	2003-04	2004-05	2005-06	2006-07	2007-08	2008-09	2009-10	2010-11	2011-12	2012-13
N	24	37	45	44	63	64	66	71	61	50
Graduats	20	25	34	36	50	50	49	56	35	22
Graduats que han canviat de grau	0	3	1	1	3	3	3	3	3	0
No graduats	4	9	9	7	10	11	13	12	19	22

OBJECTIU 4. Conèixer la percepció dels diferents actors implicats sobre el Programa Argó

Durant els mesos de març i abril de 2019, es van dur a terme quatre discussions de grup formades per estudiants participants en els assessoraments i en les estades i professorat de secundària i de la Universitat Autònoma de Barcelona

Les preguntes que van guiar la discussió amb l'alumnat de secundària van ser les següents:

- Motivacions per les quals van decidir participar en els assessoraments.
- Paper desenvolupat pel professorat de la universitat.
- Paper desenvolupat pel tutor del centre.
- Influència de l'assessorament i estada d'estiu en l'orientació acadèmica.
- Aspectes positius i negatius de l'assessorament, des dels punts de vista personal i acadèmic.
- Millores proposades.

Les preguntes que van guiar la discussió amb el professorat de secundària i el de la universitat van ser les següents:

- Coneixement del Programa Argó.
- Motivacions per col·laborar amb el Programa Argó.
- Paper del Programa Argó durant l'assessorament/estada.
- Interacció entre l'alumnat, el professorat de secundària i el de la universitat.
- Aspectes positius i negatius de la col·laboració.
- Millores proposades.

Per cada discussió de grup s'ha fet la transcripció i s'han analitzat les respostes agrupant-les en categories i subcategories. Les respostes es van categoritzar partint de les preguntes plantejades. Les categories s'han classificat tenint en compte el marc teòric i les dades obtingudes.

4.1 Discussions de grup sobre assessoraments i estades

S'han transcrit literalment les discussions de grup, i s'han establert categories i subcategories per agrupar les respostes. S'han identificat 8 categories inicials plantejades a partir del marc teòric i 34 subcategories sorgides de l'anàlisi de les dades. A la taula 1 es presenten totes les categories i subcategories.

Taula 1. Categories i subcategories de la reunió de grup d'alumnat participant en estades i assessoraments

ASSESSORAMENTS I ESTADES	
Categoria	Subcategoria
Coneixement del Programa Argó	Tutor de la classe
	Tutor del treball de recerca
	Altres docents del centre
	Altres
Motivacions	Interès per la temàtica
	Possibilitat de dur a terme pràctiques
	No haver pogut participar en els assessoraments
	Influència familiar
Rol del tutor del centre	Orientació en la definició del tema del treball
	Supervisió d'aspectes formals del treball
	Resolució de dubtes
	Aplicar coneixements adquirits en el Programa Argó al centre
	Selecció d'alumnat
Rol del tutor de la universitat	Facilitar informació bibliogràfica i recursos
	Resolució de dubtes
	Orientació a l'hora de definir el treball
	Supervisió de les pràctiques
	Possibilitar el contacte amb d'altres persones expertes
Impressió de la universitat	Coneixement previ
	Impressió positiva
Efectes en l'àmbit personal	Treballar en equip
	Millorar l'autonomia
	Millorar la cerca bibliogràfica
	Millorar l'habilitat per a planificar i organitzar projectes de recerca
	Despertar la curiositat pel món de la recerca
	Conèixer la universitat
	Conèixer altres persones
Efectes en l'àmbit acadèmic	Adquirir nous coneixements
	Elaborar un bon treball

	Tenir accés a instal·lacions de la universitat
	Descobrir el món de la recerca
	Definir el treball de recerca
	Millorar l'orientació acadèmica
	Adquirir experiència pràctica

En la primera reunió de grup van participar 5 noies i 1 noi que havien rebut assessorament en alguna de les edicions. Actualment, 3 participants cursen estudis universitaris, 2 cursen segon de batxillerat i 1 fa un doctorat.

En la segona reunió de grup van participar 7 nois i 3 noies que havien participat en una estada en alguna de les edicions. Entre els participants hi havia alumnes de batxillerat, de grau, de màster i de doctorat i persones actives en el món laboral.

La majoria dels alumnes que van participar en les discussions de grup d'assessoraments i estades comenta que van conèixer el Programa Argó a través del tutor de classe, el tutor del treball de recerca, algun altre docent del centre o una persona que coneixia el programa. En molts casos, aquest professor és qui els va animar que es presentessin.

“Una professora ens va explicar que hi havia aquest programa, perquè ja havia ajudat d'altres estudiants anys enrere.” Noia, assessorament curs 2017-2018

Respecte a les motivacions que els van portar a inscriure's als assessoraments i a les estades, els estudiants comenten diversos aspectes, entre els quals trobem l'interès per les temàtiques que s'oferien i la possibilitat de poder fer pràctiques a la universitat. Una noia va explicar que un dels motius pels quals es va inscriure a l'estada d'estiu va ser perquè no va tenir l'oportunitat de participar en els assessoraments que oferia el programa. Un dels nois va assenyalar que en part va ser motivat pels seus pares, ja que tots dos tenen professions relacionades amb l'estada que va dur a terme. Un altre noi va dir que l'estada oferia la possibilitat d'estudiar un tema que li interessava molt.

“Quan la professora de química de l'institut m'ho va dir, vaig veure que hi havia alguns temes interessants. Jo volia fer química sí o sí, en un laboratori, i aquesta era la millor opció.” Noi, assessorament curs 2013-2014

Durant la reunió de grup els estudiants van indicar que el tutor del centre va realitzar funcions centrades en l'orientació a l'hora d'escollir el tema de recerca, la supervisió d'aspectes formals com ara l'estructura i la correcció de les diferents versions, el seguiment, l'acompanyament i la resolució de dubtes durant tot el procés d'elaboració del treball de recerca.

“La tutora de l’institut ens va ajudar a organitzar el treball, el marc teòric i el marc pràctic: «comencem per aquí, acabem per allà...» També ens va corregir el treball i ens va orientar una mica.” *Noia, assessorament curs 2012-2013*

Una alumna relata que l’assessorament també ha estat molt positiu per a la tutora del centre perquè li ha permès aplicar nous coneixements que va adquirir durant el temps que va durar l’assessorament.

“De fet, la tutora del meu centre va adoptar recomanacions de l’assessora de la UAB. Per exemple, la tutora de la universitat em va dir que podia utilitzar el programa Mendeley. Després, la tutora de l’institut va adoptar el programa recomanat per l’assessora i va dir a altres alumnes del centre que l’utilitzessin.” *Noia, assessorament curs 2017-2018*

L’alumnat assistent a la discussió de grup va explicar que el professorat de la universitat va realitzar diferents funcions segons es tractés d’estades o d’assessoraments. En els assessoraments els docents de la UAB van facilitar informació bibliogràfica, resoldre dubtes, orientar a l’hora de definir el tema del treball de recerca i supervisar les pràctiques a la universitat i, en un dels casos, van possibilitar el contacte d’un grup d’alumnes amb diversos experts externs a la UAB.

“Em van ajudar una mica amb la metodologia i el marc teòric. Per a la part pràctica em van proposar idees, però la vaig realitzar jo. Em van dir com podia fer el treball, cap on el podia enfocar i també informació, molta informació.” *Noia, assessorament curs 2017-2018*

Només una alumna lamenta haver tingut poc contacte amb el professor de la universitat amb qui feia l’assessorament:

“Jo només vaig poder quedar una vegada. Em va donar un *pen drive* i va compartir al Drive una carpeta amb fonts d’informació i un article del diari. Després, el mateix dia, vam fer la pràctica al laboratori amb dos alumnes més i ja no vaig tenir-hi cap més contacte. Potser li vaig enviar algun *e-mail* amb dubtes, o alguna cosa, però res més.” *Noia, assessorament curs 2013-2014*

Pel que fa a les funcions del tutor de la universitat en les estades, a part de proporcionar bibliografia, es remarca l’ajuda a l’hora de definir el treball de recerca, la realització de pràctiques i la resolució de dubtes.

“El tutor d’aquí es va dedicar a la part més pràctica. El material és més avançat i hi ha més disposició de documents. La part de l’institut era més de com organitzar el projecte, tota la part prèvia abans de venir aquí, correcció, d’assessorament de cap a on orientar les coses.” *Noi, estada curs 2012-2013*

Totes les persones participants en la discussió de grup valoren molt positivament el primer contacte amb la universitat. Només una alumna va comentar que abans d'aquesta experiència ja n'havia tingut una altra a la UAB, concretament el curs anterior al Campus Itaca:

“Abans de fer l'assessorament vaig estar al Campus Itaca, aquí també. Llavors, la universitat, ja la coneixia, perquè ja havia vingut a fer pràctiques al laboratori.” *Noia assessorament curs 2009-2010*

En relació amb l'experiència personal, les persones participants en els assessoraments expressen que l'experiència les va ajudar a aprendre a fer treballs en equip, a ser més autònomes i a millorar diferents habilitats com la recerca bibliogràfica, l'organització i la planificació de projectes.

“M'ha ajudat a aprendre a fer treballs en equip. M'ha ajudat ara a la carrera a aprendre a organitzar-me, a aprendre a llegir molts documents i intentar resumir-los al màxim.” *Noia, assessorament curs 2012-2013*

Pel que fa als alumnes que van fer estades, exposen que l'experiència els va ajudar a millorar l'autonomia, despertar la curiositat pel món de la recerca, conèixer estudiants d'altres centres de Catalunya, conèixer la universitat i aprendre a moure's pel campus.

“Sobretot vaig conèixer moltíssima gent aquí. També vaig conèixer professors. Si tinc qualsevol dubte, en temes d'orientació, ja sé amb qui puc anar a parlar, on és tot, puc moure'm millor per la UAB”. *Noi, estada curs 2017-2018*

En relació amb la seva experiència en l'àmbit acadèmic, les persones participants en els assessoraments afirmen que els va servir per adquirir nous coneixements i experiència pràctica. També mencionen que el fet d'haver rebut orientació d'un professional de la universitat va fer que se'ls exigís un nivell i qualitat de feina semblant al que s'exigeix als alumnes universitaris. L'alumnat assenyalava que un dels principals avantatges del Programa Argó va ser l'accés a instal·lacions de les quals no disposaven als centres de secundària, així com la possibilitat de conèixer de prop l'activitat investigadora.

“Si no hagués estat per aquest programa no hauríem pogut fer un treball de recerca tan complet com el vam fer. Perquè realment el professor de la UAB ens va donar moltes eines i molts coneixements que nosaltres no sabríem d'on obtenir. Crec que serveix per fer més potent la recerca.” *Noia, assessorament curs 2012-2013*

D'altra banda, l'alumnat participant en estades indica que durant la participació en el Programa Argó va adquirir nous coneixements i habilitats que ha pogut fer servir en diferents àmbits. També li va permetre conèixer el món de la recerca, estar en contacte directe amb investigadors i fer ús dels recursos i els equipaments de la universitat. En alguns casos, també va possibilitar delimitar el tema del treball de recerca i va ajudar els alumnes a decidir quins estudis cursarien un cop finalitzada la secundària.

“Tota la part d’investigació, que era tot innovadora. A l’escola mai ens parlen d’aquestes coses. Utilitzar instruments que són totalment nous per a tu. A part d’això, també, tota la part teòrica, de conceptes nous que van introduir. I em va ajudar molt a fer el treball de recerca.” *Noi, estada curs 2017-2018*

Pel que fa a l’orientació acadèmica, en alguns casos l’alumnat té clar quina trajectòria acadèmica vol seguir quan acabi els estudis de batxillerat. L’assessorament, per tant, serveix en alguns casos per reafirmar les preferències.

“Jo tenia claríssim que volia estudiar alguna cosa relacionada amb les ciències. Biologia, química o biotecnologia. Ja venia amb una idea molt clara que volia alguna cosa al laboratori.” *Noia, assessorament curs 2009-2010*

Tots els alumnes participants en la discussió de grup van mostrar agraïment per haver estat assessorats en el Programa Argó i haver pogut fer les Estades d’Estiu.

“Recordo que al juliol el meu tutor del centre estava de vacances, em vaig bloquejar, no sabia com continuar. Vaig venir fins a la universitat i vaig dir a la professora de la UAB: «em podries ajudar amb això del marc teòric?», m’ho va resoldre i vaig poder continuar.” *Noi, assessorament curs 2017-2018*

Propostes de millora dels assessoraments

1. Millorar la difusió als centres de secundària
2. Introduir de manera més eficient les noves tecnologies de la comunicació

Els entrevistats que han participat en assessoraments plantegen propostes de millora centrades en dos aspectes. Una de les propostes principals va ser millorar la difusió del programa, perquè arribi de manera efectiva a tots els alumnes dels centres de secundària. D'altra banda, se suggereix introduir l'ús de les noves tecnologies, com ara les videoconferències, per fer reunions entre el professorat i l'alumnat.

“Ara que tenim la sort de tenir Skype, potser permet fer alguna xerrada. Pel correu es perd molt. Jo crec que l'Skype és una molt bona eina.” Noia, assessorament curs 2012-2013

Propostes de millora per a les estades d'estiu

1. Millorar la difusió als centres de secundària.
2. Millorar la comunicació entre el tutor del centre i el professorat de la universitat.
3. Dividir sessions d'orientació per àrees de coneixement.
4. Augmentar la presència de les ciències socials i les humanitats.
5. Promoure estades interdepartamentals.
6. Presentar el treball elaborat durant les estades en format de congrés.

Les propostes de millora de les estades se centren en sis aspectes. En primer lloc, es va proposar la millorar el sistema de difusió i promoció del Programa Argó, ja que es va reiterar que hi ha alumnat i professorat que desconeixen l'existència del Programa. Un dels entrevistats va plantejar l'opció de promocionar-lo en espais com el Saló de l'ensenyament.

Un altre alumne va suggerir que es potenciés la comunicació entre el tutor del centre de secundària i el professorat de la universitat, per tal que totes dues persones treballin en una mateixa direcció. D'altra banda, diversos participants van manifestar la necessitat que en les sessions d'orientació que s'organitzen com a part de les estades es divideixin les presentacions per àrees del coneixement i que s'augmenti la quantitat de continguts relacionats amb les ciències socials i les humanitats. Per acabar, va sorgir la idea de realitzar estades interdisciplinàries i de presentar la feina feta durant l'estada en forma de pòster en una sessió que simuli el funcionament d'un congrés.

“Hi havia un dia que el van dedicar exclusivament a orientació. De cara a millorar això, es podrien separar per interessos. Biociències, ciències i coneixements humanístics, per exemple”. Noia, estada curs 2017-2018

4.2 Reunió de grup del professorat de secundària i del d'universitat

La tercera reunió de grup va estar format per dues professores i dos professors de secundària que havien participat com a tutors d'alumnes assessorats. Una d'elles també havia participat com a tutora d'alumnes participants en estades.

La quarta i última discussió de grup va estar integrada per deu professors i cinc professores de la UAB que han assessorat algun treball de recerca o que han participat en alguna estada en alguna de les edicions del Programa Argó.

A la taula 2 s'exposen les categories i subcategories derivades d'aquestes dues discussions de grup. S'han definit 7 categories i 20 subcategories.

Taula 2. Categories i subcategories de les reunions de grup de professorat de secundària i d'universitat

PROFESSORAT DE SECUNDÀRIA I UNIVERSITAT	
Categoria	Subcategoria
Conèixer el Programa Argó	A través del centre de secundària
	Correu electrònic col·lectiu
	A través de professorat de la UAB
Motivacions per participar en el Programa Argó	Possibilitat que l'alumnat faci pràctiques
	Assessorament d'experts
	Contacte amb l'educació secundària
	Acostament de la recerca a estudiants de secundària
	Divulgació del coneixement
	Possibilitat de contacte entre alumnat de centres d'alta complexitat i la universitat
	Reconeixement
Temes proposats	Temes atractius
	Temes vinculats a la recerca del professorat
	Dificultat per adaptar temes al nivell de secundària
Rol del tutor del centre	Supervisió d'aspectes formals del treball
	Selecció d'alumnat
	Engrescament de l'alumnat perquè hi participi
	Pont entre l'alumnat i la universitat
Rol del tutor de la universitat	Assessorament i acompanyament
	Proposta i supervisió de les pràctiques
	Supervisió del treball

Rol de l'estudiant	Responsabilitat
Relació professorat de secundària i de la UAB	Importància de mantenir el contacte i fer-ne un seguiment
	Professorat de secundària delega el treball al professorat de la universitat
	Professorat de secundària dificulta la feina al professorat de la universitat

Pel que fa al coneixement del Programa, dos dels professionals de secundària van declarar que se'n van assabentar a través del centre de secundària. Alguns docents de la universitat van indicar que van conèixer el Programa Argó a través del correu electrònic que s'envia cada any en què se'ls convida a participar-hi. Una professora va mencionar que es va assabentar de l'existència del programa a través d'una altra docent.

“Vaig tenir la sort que quan vaig incorporar-me a fer una substitució unes alumnes del meu centre tenien un Argó. Va ser l'any que vaig portar el meu primer assessorament.” *Professora d'un institut del Vallès Occidental*

Els docents de secundària van anomenar diferents motivacions que els van portar a participar com a cotutors d'assessoraments: la possibilitat d'oferir als seus estudiants l'oportunitat de fer pràctiques a la universitat i estar en contacte amb persones investigadores professionals. Concretament, un professor va esmentar que una de les coses que més l'havien animat a participar era el fet de tenir accés a una orientació teòrica per part d'experts en el seu àmbit de coneixement.

“Des dels centres podem fer bons treballs de recerca, el que passa que l'oportunitat de treballar al costat d'un científic o d'una científica, amb els aparells i en temes d'actualitat... Això és el que ens impulsa a portar els alumnes, que puguin tenir aquesta possibilitat.” *Professor d'un institut del Vallès Oriental*

El professorat de la universitat, per la seva banda, va assenyalar que una de les motivacions per col·laborar amb el Programa Argó és la oportunitat d'estar en contacte amb el món de la secundària, apropar la recerca a les persones joves i divulgar els coneixements que es produeixen a la universitat. Un dels investigadors va indicar que entre els motius que l'impulsaren a participar com a tutor d'estades és la possibilitat d'oferir un contacte directe amb la universitat a alumnes provinents de centres d'alta complexitat.

“Per mi, hi havia la motivació de tenir un contacte amb el món de la secundària.” *Professor de la UAB*

“L'única motivació va ser intentar introduir la gent jove a la recerca.” *Professor de la UAB*

Pel que fa als temes proposats en els assessoraments o en les estades, alguns docents van afirmar que els escullen tenint en compte que siguin atractius per a l'alumnat de batxillerat, mentre que altres prefereixen presentar temàtiques que tinguin relació directa amb les seves línies de recerca.

Un dels entrevistats va expressar que de vegades resultava complicat adaptar els temes d'investigació a l'alumnat de secundària.

“Jo no trio mai un projecte que té a veure amb la meva recerca, busco un projecte que sigui atractiu.” *Professor de la UAB*

En aquestes dues discussions de grup es va parlar del paper que havien desenvolupat el professorat de secundària i el de la universitat en assessoraments i estades. Els docents de secundària van esmentar que entre les diferents funcions que realitzen hi ha la supervisió formal dels treballs de recerca, cosa que implica la correcció, la planificació i l'organització. Els docents de secundària van explicar que animen el seu alumnat a participar en el Programa Argó, i que és molt important que ells facin de pont entre l'alumnat i el professorat de la UAB, ja que a vegades aquests darrers no disposen de prou informació sobre el funcionament del centre de secundària del qual prové l'alumne.

“Ja ens encarregarem nosaltres d'arrodonir-ho, de presentar-ho i de fer un seguit de conclusions, prèviament d'hipòtesis i objectius i vosaltres només fareu això.” *Professora d'un institut del Baix Llobregat*

Pel que fa a les tasques realitzades per les persones expertes de la universitat, se centren en l'assessorament i l'acompanyament dels alumnes. Així mateix, en alguns casos s'encarreguen de proposar i supervisar les pràctiques que els estudiants duen a terme a la universitat. Per acabar, uns quants professors van mencionar que en algunes ocasions supervisen aspectes del treball que estan directament vinculats a les seves àrees d'expertesa.

“Jo el que entenc és que qui ha de fer el seguiment continuat i l'últim responsable del treball de l'alumne és el seu tutor. Jo ho deixo clar des del principi, jo no dirigeixo aquest treball, jo acompanyo aquest treball.” *Professora de la UAB*

Referent al rol dels joves, una professora va posar èmfasi en la importància que els estudiants es facin responsables del seu treball i de totes les tasques que han de dur a terme durant el procés.

“Jo entenc que és responsabilitat de l'alumne. El seu professor serà el seu tutor a l'escola, i jo a la universitat, però és el treball de recerca de l'alumne.” *Professora de la UAB*

Pel que fa al tipus de relació que s'estableix entre el tutor del centre i el professorat de la universitat, algunes persones entrevistades van destacar la importància de mantenir-hi el contacte i de fer un seguiment de les trobades i interaccions que s'estableixen entre els tres agents implicats.

“En el meu cas va ser una relació perfecta. Els alumnes van ser molt autònoms, ells van quedar amb el tutor de la UAB, llavors vam fer la primera

entrevista tots junts. Però a partir d'aquí es van espavilar solets, que també és el que ens interessa.” Professora d'un institut del Vallès Occidental

Durant la reunió de grup amb el professorat de secundària es va manifestar que les propostes d'assessoraments de l'àmbit de les ciències socials i les humanitats reben menys inscripcions que les d'altres disciplines, especialment les de ciències i biociències. El professorat va assenyalar possibles motius per explicar aquesta situació, entre els quals la manca de professorat disposat a tutoritzar treballs de recerca en general, així com una possible falta d'interès per part dels docents de secundària a l'hora d'animar el seu alumnat a participar en els assessoraments centrats en temes socials i d'humanitats que ofereix el programa. D'altra banda, es va exposar que molts estudiants volen centrar els seus projectes en temes directament relacionats amb les ciències naturals, les biociències o la tecnologia, i que el Programa Argó els permet fer pràctiques de laboratori que en els seus instituts no són possibles. Una altra justificació que van donar els docents per explicar aquest fet és que els centres fan una selecció de l'alumnat que s'hi inscriurà en funció de la nota d'expedient i podria ser que l'alumnat de les àrees científiques tinguessin una nota més alta.

Els docents de la universitat van assenyalar que el fet que se sol·licitin més les temàtiques relacionades amb disciplines científiques o tecnològiques podria ser perquè el Programa dona la possibilitat d'usar les instal·lacions de la universitat, especialment laboratoris, i recursos no disponibles als centres de secundària.

“El que ens trobem és que el 90% de la gent vol fer treballs de ciències. Però bàsicament biologia, tecnologia, algun d'història i psicologia. Això fa que els companys que no són del departament de ciències acabin fent els treballs que nosaltres no agafem.” Professora d'un institut del Baix Llobregat

El professorat de secundària va expressar també el seu agraïment per la feina feta al Programa Argó.

“Jo n'estic encantada, no puc dir res que no sigui bo. Estem agraïts pels mitjans que han posat al nostre abast. Tothom n'està encantat, perquè estan fent parts pràctiques de nivell de treball de fi de grau.” Professora d'un institut del Baix Llobregat

“Voldria felicitar-vos, perquè sou de les poques universitats que ofereix aquest assessorament.” Professora d'un institut del Vallès Occidental

El professorat de la UAB va fer nombrosos comentaris positius referents al Programa Argó. Algunes persones van mencionar que als estudiants els motiva molt tenir l'oportunitat de poder estar en contacte directe amb la universitat i el món de la recerca. També es va descriure com a positiu la possibilitat que els alumnes de batxillerat tinguin accés a recursos de la universitat, com són els laboratoris i les biblioteques. Es va reiterar també que en el Programa participa alumnat amb molt de talent i que s'hi produeixen treballs d'una qualitat excel·lent. D'altra banda, també es van fer comentaris negatius, com ara que hi ha un cert desconeixement per part d'una part del professorat de la UAB a l'hora de col·laborar en el Programa.

“Jo estic molt satisfet, el 90% han sigut alumnes excel·lents i han gaudit molt dels treballs que han fet. De fet, en alguns casos, els hem presentat a congressos nacionals.” *Professor de la UAB*

Propostes de millora del professorat de secundària

A continuació es presenten les 10 propostes de millora que es van generar durant la discussió de grup amb docents de secundària.

1. Millorar-ne la difusió entre els centres de secundària.
2. Organitzar conferències del professorat de la universitat a centres de secundària.
3. Potenciar la interacció entre l'alumnat de secundària i el de la UAB.
4. Incorporar una part pràctica en tots els assessoraments.
5. Adaptar-ne els continguts a batxillerat.
6. Facilitar el contacte entre alumnat de batxillerat de diferents centres educatius.
7. Incorporar una carta de motivació en la selecció de les persones participants en les estades.

El professorat de secundària va insistir en la necessitat de millorar la promoció i la difusió de les activitats que ofereix el Programa Argó, per tal que arribin amb més efectivitat a un major nombre de persones. Una segona iniciativa és la proposta que el professorat de la universitat imparteixi conferències o classes de manera puntual sobre temes concrets, per tal de crear vincles entre la universitat i els centres de secundària, i perquè els alumnes puguin tenir un contacte directe amb un membre de la comunitat universitària. En la mateixa línia, es va plantejar fer activitats conjuntes entre l'alumnat de batxillerat i el de la universitat amb l'objectiu de potenciar-ne la interacció.

Es va plantejar afavorir el contacte entre els alumnes que rebin un assessorament sobre un mateix tema amb un mateix expert perquè es puguin crear vincles i dinàmiques de suport. També es va suggerir la realització de pràctiques en tots els assessoraments oferts. A més, diverses persones van exposar que a vegades és convenient que el professorat de la universitat adapti als estudiants de batxillerat el material i els recursos que comparteix amb els alumnes. Tanmateix, va sorgir la idea que els alumnes haguessin de presentar una carta de motivació com a part de la inscripció als assessoraments.

“La gràcia per als alumnes és accedir a la part pràctica. Jo crec que aquesta part més pràctica sempre hi hauria de ser. Perquè l'assessorament teòric també el podem fer nosaltres, amb més o menys grau, però el podem fer.” *Coordinadora de segon de batxillerat d'un institut del Vallès Occidental*

Propostes de millora del professorat d'universitat

En aquesta secció es recullen propostes de millora que es van plantejar en la discussió de grup amb docents universitaris.

1. Millorar-ne la difusió als centres de secundària.
2. Millorar la comunicació entre el professorat del centre de secundària i el de la universitat.
3. Reservar places per a estudiants de centres d'alta complexitat.
4. Incentivar la participació del professorat de la UAB.
5. Informar millor del reconeixement que rep el professorat de la UAB quan fa assessoraments o estades.
6. Potenciar temes de recerca transversals.
7. Revisar les categories del Premi Argó de batxillerat.

Es va reiterar la necessitat de millorar el sistema de difusió i promoció del Programa Argó, amb la finalitat que més docents el coneguin i hi puguin col·laborar. Així mateix, algunes persones van manifestar que seria positiu que s'establís un sistema de comunicació entre els tutors de secundària i els experts de la universitat, a fi de millorar la transmissió d'informació entre els tres agents implicats. A més, es va parlar de la possibilitat de reservar places per a alumnat que vingui de centres d'alta complexitat o entorns desafavorits, per tal que tinguin l'oportunitat de participar en les diferents activitats que s'ofereixen. També es va expressar que seria interessant que l'organització del Programa transmetés als professionals de secundària el valor afegit que suposa rebre l'assessorament d'un expert de la universitat.

Es va parlar d'establir noves estratègies per incentivar-ne la participació dels docents de la universitat. Una de les propostes va ser l'augment de les hores del reconeixement que reben els professors per col·laborar en les estades o assessoraments. Alguns participants van proposar la presentació de temes d'assessoraments i estades que siguin transversals a diferents disciplines. Una professora va proposar que es fes un canvi de les categories dels premis Argó de batxillerat. Actualment, hi ha set categories (categoria Argó, ciències, biociències, humanitats i ciències socials, art, i tecnologia). Es va suggerir que la categoria Argó desaparegués, i que els treballs assessorats per experts de l'Argó vagin a les categories que els tocarien per àmbits (ciències, biociències, humanitats i ciències socials, art, i tecnologia), ja que la universitat inverteix molts recursos per assessorar treballs, i això augmentaria el nombre de treballs assessorats premiats.

CONCLUSIONS

A continuació, s'exposen les conclusions a les quals s'ha arribat tenint en compte els objectius establerts.

En relació amb el primer objectiu de la recerca "Conèixer el nombre d'alumnes que es matriculen a la UAB després d'obtenir el Premi Argó", s'ha detectat que el percentatge d'alumnat procedent de batxillerat que es matricula a la UAB és més alt que el procedent de CFGS. Això pot ser degut al fet que els estudis de cicles formatius estan orientats a la formació professional, mentre que els estudis de batxillerat preparen l'alumnat per accedir a estudis superiors.

La meitat dels alumnes guardonats amb el primer Premi Argó, els quals tenen matrícula gratuïta de primer curs, es matricula a la UAB; i en el cas de l'alumnat de CFGS el percentatge és una mica inferior. Cal destacar que en el cas dels estudiants de batxillerat guanyadors del primer premi tots van escollir la UAB com a primera opció. L'altra meitat de l'alumnat, el que no es va matricular a la UAB, va assenyalar-ne els motius següents: perquè el grau escollit no s'ofereix a la UAB, per qüestions geogràfiques i perquè la universitat escollida li permet conciliar millor els estudis amb la feina.

Pel que fa al segon objectiu "Conèixer el nombre d'alumnes que s'han matriculat a la UAB després d'haver realitzat una estada i un assessorament", cal remarcar que només s'ha pogut disposar de dades corresponents als cursos 2016-2017 i 2017-2018, i que, per tant, en cap cas no es poden generalitzar els resultats per als 16 anys de desenvolupament del Programa Argó. El nombre d'alumnes participants en assessoraments i estades d'estiu que han pogut finalment entrar en un grau de la UAB és d'un 30-34%. Cal destacar que no tenim dades de l'alumnat que volia accedir a la UAB i no ha assolit la nota d'entrada que es demanava. En tots dos casos, el 87% dels alumnes matriculats van escollir la UAB com a primera opció per cursar els estudis universitaris.

L'objectiu principal del Programa Argó és facilitar la transició entre secundària i universitat, orientant i ajudant l'alumnat a conèixer la universitat i els graus que s'hi ofereixen perquè triïn millor els estudis. En relació amb el tercer objectiu "Descriure la trajectòria acadèmica de l'alumnat matriculat a la UAB que ha realitzat estades amb el Programa Argó", s'ha comprovat que la majoria de l'alumnat que ha participat en estades no canvia de grau.

El quart objectiu de la recerca pretenia conèixer les percepcions dels actors implicats en el Programa Argó per tal de poder introduir-hi millores en properes edicions.

- Els estudiants que han participat en les estades o en els assessoraments expressen que ha estat una experiència molt positiva, que els ha permès adquirir noves competències acadèmiques i habilitats personals, conèixer el món de la recerca i apropar-se a la universitat i en alguns casos els ha facilitat l'elecció dels estudis universitaris.
- Pel que fa als docents de secundària, la participació en el Programa Argó ha suposat una oportunitat per actualitzar els seus coneixements, adquirir-ne de nous i tenir l'oportunitat d'aplicar-los, posteriorment, als seus centres.

- Per al professorat universitari ha suposat poder establir un contacte amb el món de la secundària i l'oportunitat de divulgar els seu temes de recerca.

Tots els actors implicats en les diferents discussions de grup hi han fet propostes de millora.

PROPOSTES DE MILLORA

Difusió. Les persones participants coincideixen en la necessitat de millorar la difusió de les activitats que organitza el Programa Argó, per tal d'incentivar-ne la participació de l'alumnat i el professorat.

Comunicació entre el professorat de secundària i el d'universitat. En alguns casos, cal millorar la comunicació entre el professorat dels centres educatius i el de la universitat. La implementació de les noves tecnologies podria afavorir millors interaccions entre aquests professionals.

Diversificar àmbits de coneixement i fomentar la interdisciplinarietat. Durant les discussions de grup es va reiterar la poca presència de les propostes de l'àmbit de les ciències socials i les humanitats, tant en els assessoraments com en les estades. Per tant, caldria no només fomentar la participació del professorat universitari d'aquestes disciplines augmentant-ne el nombre de propostes, sinó també conscienciar el professorat de secundària de la importància de la recerca en aquests àmbits. Un altre punt destacable és la possibilitat de plantejar activitats organitzades per equips multidisciplinaris i fomentar els temes transversals en les diferents modalitats del Programa Argó.

Incorporar una activitat pràctica als assessoraments i a les estades. Un dels principals incentius pel qual l'alumnat i els centres educatius decideixen participar en els assessoraments i les estades és la possibilitat que ofereixen algunes facultats de la universitat de poder fer servir les instal·lacions i els recursos dels quals els centres de secundària no disposen. Seria interessant una activitat pràctica en tots els assessoraments per tal de complementar-la amb els continguts teòrics.

Crear una nova proposta dins el Programa Argó. Es proposa que el professorat de la universitat imparteixi conferències o classes de manera puntual sobre temes concrets, per tal de crear vincles entre la universitat i els centres de secundària, i perquè els alumnes puguin tenir un contacte directe amb un membre de la comunitat universitària.

Fomentar la interacció entre l'alumnat de batxillerat i el d'universitat. Malgrat que el Programa Argó ja té diferents projectes que animen a la cooperació entre l'alumnat de batxillerat i el de la universitat (projectes Brúixola i SWI), es va plantejar augmentar el nombre d'activitats d'aquesta tipologia.

Altres propostes. D'altres recomanacions que han sorgit de les discussions de grup del professorat de secundària és que el professorat de la universitat adapti els continguts i els materials que utilitza l'alumnat de batxillerat. Així mateix, es va proposar introduir una petita modificació en el procés de selecció. Es va proposar que l'alumnat que s'inscriu en els assessoraments o en les estades d'estiu hagi d'enviar una carta de presentació en la qual descriu les seves motivacions i interessos. D'altra banda, es va suggerir reservar un cert nombre de places dels assessoraments i les estades d'estiu per a estudiants matriculats en centres d'alta complexitat.

Tots els participants de les discussions de grup van mostrar un agraïment sincer per la feina feta pel Programa Argó i una gran predisposició per aportar reflexions i suggeriments.

REFERÈNCIES

- Alsina, C., Alsinet, J., Carbonell, J., Comet, J., Corominas, E., Fernández, E., Figuera, P., Gallifa, J., Grifoll, J. i Pastor, E. (2001). *Marc general per a una bona transició dels estudiants de batxillerat a la universitat*. Barcelona: Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya.
- Álvarez-Pérez, P. R. i López-Aguilar, D. (2017). Recursos d'orientació per a la transició acadèmica i la presa de decisions de l'alumnat: el programa "Universitaris per un dia". *Revista d'Innovació Docent Universitària*, (9), 26-38.
- Bausela, E. (2004). Modelos de orientación e intervención psicopedagógica: modelo de intervención por servicios. *Revista Iberoamericana de Educación*, 34(1), 1-12.
- Bonilla-Jimenez, F. I. i Escobar, J. (2017). Grupos focales: una guía conceptual y metodológica. *Cuadernos Hispanoamericanos de Psicología*, 9(1), 51-67.
- Figuera, P., Dorio, I. i Forner, A. (2003). Las competencias académicas previas y el apoyo familiar en la transición a la universidad. *Revista de Investigación Educativa*, 21(2), 349-369.
- Gairín, J., Feixas, M., Muñoz, J. L., Guillamón, C. i Quinquer, D. (2008). La transició secundària universitat. L'acollida als estudiants de primer curs. *Experiències docents innovadores de la UAB en ciències socials i en ciències humanes*. 123-135.
- Grañeras, M. i Parras, A. (coord.) (2009). *Orientación educativa: fundamentos teóricos, modelos institucionales y nuevas perspectivas*. CIDE. Ministerio de Educación. Gobierno de España. Secretaría General Técnica.
- González-Benito, A. (2018). Revisión teórica de los modelos de orientación educativa. *Revista Caribeña de Investigación Educativa (RECIE)*, 2(2), 43-60.
- Hernández, V., Santana, L. E. i Cruz, A. (2007). El asesoramiento de los Equipos de Orientación Educativa y Psicopedagógica (EOEP) en el contexto de los centros educativos: un estudio cualitativo. *Revista de Investigación Educativa*, 25(2), 287-304.
- Justel, J. Á. (2017). La tutoría en secundaria. *Educatio Siglo XXI*, 35(2), 65-90.
- Martínez de Codès, M. (1998). *La orientación escolar*. Madrid: Sáenz y Torres.
- Martínez, M. i Arnau, L. (2015). Després de l'ESO què puc fer? Diagnosi i propostes per a l'orientació educativa de 12 a 16 anys. Informes breus, 56. Barcelona: Fundació Jaume Bofill <http://www.fbofill.cat/intra/fbofill/documents/publicacions/613.pdf>

- Martínez, M., Arnau, L. i Sabaté, M. (2015). La qualitat de l'orientació educativa dels joves de 12 a 16 anys a Catalunya. Situació actual i desafiaments. *Àmbits de Psicopedagogia i Orientació*, 43.
- Molina, D. (2004). Concepto de orientación educativa: diversidad y aproximación. *Revista iberoamericana de Educación*, 35(1), 1-22.
- Rodríguez, V. (2011). Orientación y tutoría con los adolescentes. A Martí, E. i Solé, I. (coord.), *Orientación Educativa. Modelos y estrategias de intervención* (p. 109-128). Barcelona: Graó.
- Salmerón, H., Ortiz, L. i Rodríguez, R. (2005). Evaluación de necesidades de orientación universitaria del alumnado marroquí que pretende acceder a universidades españolas. *REOP-Revista Española de Orientación y Psicopedagogía*, 16(2), 225-256.
- Sánchez, M. F. (2010). La orientación en España: despegue de una profesión. *Revista española de orientación y psicopedagogía*, 21(2), 231-239.
- Santana, L. (2007). *Orientación educativa e intervención psicopedagógica*. Ediciones Pirámide.
- Santiago, J. i Roussos, A. (2010). El focus groups como técnica de investigación cualitativa. Documento de Trabajo N° 256, Universidad de Belgrano. Disponible a: http://www.ub.edu.ar/investigaciones/dt_nuevos/256_roussos.
- Vélaz, C. (2011). La orientación académica y profesional en la educación secundaria. A Martí, E. i Solé, I. (coord.), *Orientación Educativa. Modelos y estrategias de intervención* (p. 129-149). Barcelona: Graó.
-

ANNEXOS

1.1 Reunió de grup d'alumnat participant en els assessoraments i les estades d'estiu

1. Noia participant en una estada el curs 2017-2018
2. Noia participant en un assessorament el curs 2012-2013
3. Noia participant en un assessorament el curs 2009-2010
4. Noia participant en una estada el curs 2012-2013
5. Noia participant en un assessorament el curs 2013-2014
6. Noia participant en un assessorament el curs 2017-2018

Presentacions

1 Estada al CReSA. Em va ajudar amb el treball de recerca, al final vaig treure un 10. Pretenc estudiar aquí, a la UAB, Biotecnologia. A l'estada estava sola.

2 Vaig fer el treball de recerca fa 5 anys. Vaig rebre assessorament del professor X [professor de la UAB]. Crec que estava a la Facultat de Lletres. Em va anar molt bé, perquè encara que el tema no estigui relacionat amb el que estic estudiant ara, va ser molt interessant. Ell ens va ajudar moltíssim. És el que ens va facilitar més material i la veritat és que estic molt contenta. La nota, un 10. Nosaltres érem un grup de 5 noies, vam fer el treball totes juntes.

3 Vaig fer l'assessorament fa 10 anys. El vaig fer amb la [professora de la UAB], a la Facultat de Biociències. Ara mateix estic acabant el doctorat de Biotecnologia a la Universitat Autònoma.

4 Vaig fer el Programa Argó fa 5 anys. El vaig fer sobre química, amb un professor que es deia [professor de la UAB]. Molt *guay*, vaig estar aquí dues setmanes i vam fer pràctiques de laboratori. I al final he fet una cosa totalment diferent, faig pel·lícules i sèries 3D. Però em va venir molt bé per fer el primer contacte amb la universitat i veure com era, sobretot això. Ara estic estudiant i treballant, les dues coses. Carrera d'animació 3D i efectes visuals.

5 Vaig fer el Programa Argó al Departament de Química. Va ser sobre les marees negres i la contaminació de les costes. Vaig poder fer pràctiques al laboratori i també em van donar molt material per poder fer la part teòrica. Un 9 de nota. Ara estic estudiant Ciència i Tecnologia dels Aliments. Més o menys és el mateix àmbit, o sigui que molt bé.

2 Vaig tocar una mica el tema de genètica. El treball que vam fer era com es comuniquen les espècies. Vam parlar sobre què és la gramàtica, el llenguatge. També vam tocar les parts del cervell que s'encarreguen d'aquesta funció, quin és el gen que s'encarrega d'adquirir el llenguatge. Va ser

com una barreja entre la part de llengües i la de ciències. El que ens assessorava era filòleg de la llengua castellana.

3 Jo vaig fer el treball de ciències i estic acabant el doctorat de Biotecnologia.

4 Jo el vaig fer de ciències i he acabat fent art.

Motius pels quals vaig decidir participar en els assessoraments

3 En el meu cas, la professora ens ho va comentar a l'hora de tutoria, i llavors vaig començar a investigar. Vaig veure que el tema que feia la [professora de la UAB] m'interessava bastant. Amb els professors ens vam posar en contacte i vam fer l'assessorament.

5 Jo també pel professorat. La meua profe de química del meu institut va ser qui m'ho va dir. Perquè jo no sabia ben bé què volia fer. Volia fer alguna cosa de ciències però no proposava res. Quan m'ho va dir vaig veure que hi havia alguns temes interessants. Jo vaig veure la llista, i volia fer sí o sí química, en un laboratori, i aquesta era la millor opció.

1 Doncs, jo em vaig apuntar primer a l'assessorament, però no em va agafar, perquè hi ha una quota màxima. Hi ha un màxim de persones i no va ser possible. Llavors, vaig intentar entrar a les Estadets i per aquí sí que va funcionar. I estic molt contenta.

2 La tutora ens va informar que hi havia aquest projecte i ens va ensenyar un full amb tots els temes per al treball. Amb el meu grup, doncs, aquest tema ens interessava i el podrien portar una mica a l'àmbit de la ciència. La veritat és que molt contenta.

4 A mi un professor també em va ensenyar què era el Programa. Em va ensenyar la pàgina web i em va dir "mira-t'ho i a veure què t'agrada". Vaig fer-la d'anàlisi d'aigua dels rius de Catalunya. També per tema de família, que el meu pare es dedica a l'aigua i ma mare, a la química; també va ser una mica d'empenta perquè l'estiu el passés aquí. Aquí vaig fer la part més pràctica, de laboratori, d'agafar aigua, tractar-la.

6 Va ser una professora de CMC. Ens va explicar que hi havia aquest programa, perquè ja havia ajudat d'altres estudiants anys enrere. Em va motivar a presentar-m'hi. Aquí em van ajudar una mica amb la metodologia, el marc teòric. La part pràctica, em van dir idees, però la vaig fer més jo. Però ella va ser una tutora del Departament de Psicologia Social, perquè jo tractava la percepció dels estereotips als anuncis. Em va dir metodologia, com podia fer el treball, cap on el podia enfocar, informació també, molta informació.

Quin paper hi va tenir el professor de la universitat?

5 Jo només vaig poder quedar una vegada. Em va donar com un *pen drive*, o va compartir al Drive una carpeta amb fonts d'informació i un article del diari. I després, el mateix dia, vam fer la pràctica al laboratori amb dos alumnes més, i ja no vaig tenir-ne cap altre contacte. Potser li vaig enviar algun mail amb dubtes, o alguna cosa, però res més. Després amb la tutora (del centre), per part del tutor

(de la universitat) res més. Per mi va ser una miqueta poc, poca cosa. M'hauria agradat una mica més. I també vaig buscar jo moltes fonts d'informació. El que em va passar ell ho vaig utilitzar però tampoc vaig poder treure molta cosa.

2 Jo molt contenta. Em sorprèn que digui que només van fer una reunió, perquè nosaltres mínim en vam fer 5. El primer contacte, per correu, molt actiu. Ens va facilitar fer una entrevista amb en [professor de la UAB], que és un professor de llengua que ens va ajudar moltíssim a entendre què és el llenguatge i què és la comunicació. La veritat és que súper contenta. Fins i tot volia venir a la nostra presentació oral, i quan va veure que no podia venir, ens va demanar moltes disculpes. Vam poder fer una entrevista, és un senyor basc que hi entén molt, del tema de llenguatge i comunicació. També ens va ajudar a fer les preguntes via *email* per al Chomsky. Per això dic que estic súper contenta. De fet, sento que va ser més tutor el d'aquí (universitat), que no pas, que també va fer molt bona feina la tutora de l'institut, però crec que ens va facilitar més les coses el professor d'aquí, que no pas el del centre.

Pel que fa a aquestes reunions, vosaltres li dèieu “ens volem reunir” o era ell?

2 Jo crec que era per part nostra, i ell també si veia que estàvem una mica perdudes ens deia “si voleu, podeu venir”. Em sembla que una mica per part dels dos. També érem bastant *preguntones* nosaltres.

5 Jo amb la [professora de la UAB], molt bé. Ens vam reunir 4 o 5 vegades. Ella em va donar tot el material per a fer les anàlisis al laboratori de l'institut. Després, si teníem algun dubte, que era urgent o alguna cosa, li podia enviar una foto o alguna cosa per *email* i ella resolva tots els dubtes. Avui en dia encara tinc contacte amb ella.

4 Jo també, va estar molt bé. Van ser 3 setmanes de vindre aquí o 2, no ho recordo. Després molt de contacte per correu, i molts dubtes que també els resolva. Érem un grup de 5, jo anava sol, hi havia 2 que anaven a un altre institut i 2 que anaven a un altre, fèiem les pràctiques els 5. Jo crec que era el que més *mails* li enviava, i a mi em feia enviar-li el TDR, mel feia enviar moltes vegades, fins que li va agradar i em va dir “ja ho tens tancat”, i endavant.

6 També vam fer moltes reunions. Recordo que el primer cop, la hipòtesi, la pregunta encara no la tenia molt clara. Em va ajudar, em va dir “pots anar cap allà, cap a un altre lloc”. Em va orientar una mica. Em deia “quedem la pròxima vegada, vull que tinguis això”, ho tenia molt controlat. M'enviava informació també per *mail*. Quan tenia dubtes li preguntava. Me'n recordo que al juliol, el meu tutor (del centre) estava de vacances, em vaig bloquejar, no sabia com continuar. Vaig venir fins aquí i li vaig dir “em podries ajudar amb això del mar teòric”, m'ho va resoldre i vaig poder continuar. Estic súper contenta. De fet, també li vaig dir que vingués a la meva exposició, em va dir que no podia però li feia molta ràbia.

1 Jo també molt bé. Em van donar molta informació. Jo estava al laboratori al CReSA. També feia sortides de camp, pot ser dos o tres dies a la setmana, sortia fora amb ells. Perquè ho feia sobre els mosquits, sobre el cicle biològic dels mosquits a Catalunya. Al laboratori els criàvem, però també havíem de sortir fora per buscar-los. Per tant, vaig aprendre experiència de laboratori, que és al que em vull acabar dedicant, però també de camp. Súper bé, em van donar molta informació. Vaig

aprendre la metodologia de treball de laboratori. Per mi era una mica de problema, perquè estàvem a ple juliol i havia de venir en pantalons llargs i amb vambes. Tot té la seva part dolenta. Però em van donar llibres, em van fotocopiar llibres que tenien ells. El que no em van poder donar va ser el protocol de laboratori, perquè es veu que és confidencial.

Com et vas sentir fent l'estada sola?

1 Jo estava allà, i la gent, la veritat és que bastant jove. Hi havia un noi fent un màster, una noia fent un doctorat, hi havia un ambient bastant jove. Potser la persona més gran no arribava a 40 anys. Eren tots molt propers i molt simpàtics.

Quin paper hi va tenir el tutor del centre?

2 A l'institut molt bé. Sobretot la (tutora) de l'institut ens va ajudar a organitzar el treball. El marc teòric, el marc pràctic, "comencem per aquí, acabem per allà", a corregir-nos el treball i orientar-nos una mica. Llavors, el tutor del Programa Argó ens va orientar en la bibliografia, també de què havíem de tocar més, quins temes havíem de tocar menys. I a resoldre dubtes que se'ns escapaven de les mans tant a la nostra tutora com a nosaltres. Perquè hi havia coses que et llegies i deies "no entenc res". Molt contentes.

6 De fet, el del meu centre va adoptar. Per exemple, (el tutor de la universitat) a mi em va dir "podries utilitzar aquest programa, el Mendeley". Després (el tutor de l'institut) va arribar a l'institut i va dir (a la resta dels estudiants) "heu d'utilitzar aquest programa". Com que va adoptar, i va dir als altres alumnes que no eren de la seva tutoria que l'utilitzessin. Ho va incorporar.

5 (La tutora de l'institut) Em va ajudar molt, sobretot a fer el guió. Perquè no sabia per on començar, perquè hi havia molta informació. A la correcció, també, coses que sobraven, que no feien falta, o afegir-hi més coses. També vaig fer pràctiques al meu institut, però amb un nivell molt més inferior que no les de la universitat. Després el d'aquí, moltes fonts d'informació, en la carpeta que he dit del Drive. Articles d'autors també en anglès. Sobretot va ser molt important per al dia que vaig fer les pràctiques aquí al Departament de Química. Ell va ser-hi tota l'estona i ens va explicar. Va ser més per les pràctiques. Va ser només un dia.

Quina impressió vas tenir de la universitat?

6 A mi, és que m'encanta. Vull venir aquí l'any que ve. A mi m'agrada aquest ambient, l'ambient que té de camp. Perquè jo per exemple, el meu institut també està més a la muntanya i a mi m'encanta l'ambient de la muntanya, de l'aire lliure. A mi m'agrada.

1 Jo també tinc molt clar que o estudio aquí o no estudio enlloc. Les meves tres primeres opcions són d'aquí, i la quarta és un cicle superior per acabar estudiant aquí, o sigui que ho tinc molt clar.

5 Jo també molt bé, em va agradar molt. Com vaig decidir a l'últim moment que estudiar,estic aquí a veterinària.

2 Jo ho vaig veure molt gran, ens vam perdre per aquí a l'edifici. Jo crec que és una molt bona universitat. El que passa és que no he tingut l'oportunitat perquè Odontologia només ho fan a la UB i la UdG. Si ho haguessin fet aquí evidentment hi hauria vingut per comoditat, i perquè crec que està molt bé. Els meus pares van estudiar aquí i en tenen un bon record.

Tu estàs estudiant aquí?

3 Sí, hi estic fent el doctorat, però el grau i el màster no els vaig fer aquí, els vaig fer a Barcelona. Abans de fer l'assessorament vaig estar al campus Itaca, aquí també. Llavors, la universitat de fet ja la coneixia, perquè ja havia vingut a fer pràctiques al laboratori amb el campus Itaca. Quan vaig venir per l'assessorament, tampoc em va semblar, ja l'havia vist.

4 A mi també em va agradar molt. Perquè també era el primer contacte. I també vaig venir només aquelles setmanes, i després no hi he tornat a venir fins avui, i també m'he perdut per aquí. Però molt bé, totes les sensacions, tot l'assessorament. El tutor d'aquí sí que es va dedicar a la part més pràctica i a com orientar les pràctiques, el material és més avançat i hi ha més disposició de documents. I la part de l'institut era més com organitzar el projecte, tota la part prèvia abans de venir aquí. La part de l'institut era més de correcció, més d'assessorament de cap a on orientar les coses. També de buscar una mica més lluny de la part de ciències i química, buscar una mica el que hi havia, el marc social.

Com creieu que l'assessorament va afectar la vostra orientació acadèmica?

6 Per exemple, el meu era de psicologia social i jo vull fer traducció. Però el tema m'agradava. Però això com d'orientació tampoc.

2 A mi tampoc, perquè en aquell moment volia fer medicina i no vaig entrar per una dècima. A més a més, volia fer medicina aquí. Ara molt contenta amb odontologia. Però el programa no em va servir per dir "oh, doncs ara vull fer alguna cosa de genètica o alguna cosa de llengües". M'agraden molt les llengües, però no m'hi dedicaria professionalment.

3 Jo és que, de fet, ja tenir claríssim que volia estudiar alguna cosa de ciències. Biologia o química, o biotecnologia. Ja venia amb una idea molt clara que volia alguna cosa de laboratori.

5 Sí, jo exactament igual. Sempre he tingut molt clar que volia fer alguna cosa de ciències. I sí que és veritat que el fet de poder anar a un laboratori així tan *guay*, que mai n'havia tingut contacte, em va ajudar a veure una mica com es treballava, tots els utensilis, el protocol. Això sí que em va animar una miqueta. Va ser una bona experiència.

1 Jo, les estades, molt bé. Però sí que hi havia un dia que el van dedicar exclusivament a orientació. Això, potser sí, que jo no vaig trobar tan correcte, perquè t'havies d'estar tot el matí fent orientació, no sé si tot el matí o dues o tres hores. És el que tu deies, imagina't que vols fer traducció i et comencen a presentar física i matemàtiques, doncs, tu desconnectes, perquè no té res a veure amb el que t'interessa. De cara a millorar això, potser per a les pròximes jornades d'orientació de les Estades Argó, separar per interessos. Perquè també vaig venir a les portes obertes, i aquí està súper bé, perquè ho teníeu separat per les facultats. Que tampoc cal que sigui tan separat, però biociències i ciències i coneixements humanístics potser sí.

5 Al meu institut no es va fer una sessió informativa per a tothom. A mi m'ho van comentar, i a una companya meva també, però crec que no va ser molt general.

4 A mi, va ser el tutor del treball, no el tutor de classe. Va ser de manera informal, ens van dir "hi ha això, he vist això, a veure si us interessa, mira-t'ho". Que estigui informat. Hi ha molta gent que ho desconeixen. Pel que dieu oferiu moltes coses, des de part de ciències fins a la part humanística.

Com creieu que l'assessorament us va afectar des del punt de vista personal?

1 En el meu cas, quan havíem de fer sortides de camp, ho recordo com una experiència molt dura. Perquè clar, buscar mosquits, on són els mosquits, a les zones calentes, amb aigua, amb vegetació. És a dir, a llacs estancats, amb pudor i amb aigua fins als genolls. Recordo un dia que ho vaig passar molt malament perquè em vaig cremar tota l'esquena, els mosquits picant i dius "ara haig d'agafar el tren per tornar a casa". Però t'ensenya això, que a vegades per aconseguir el que vols has de patir una miqueta. Era per a un projecte internacional, que tu t'estiguis mitja horeta cremant-te l'esquena no és res en comparació amb el que estàs ajudant a cercar.

2 A mi potser això, aprendre a fer treball en equip. Perquè érem 5, a vegades costava repartir la feina, sempre hi havia algú que tirava més de la corda que no pas algú altre. Tema sobre tot bibliogràfic, perquè no teníem ni el temps ni les eines per fer alguna cosa pràctica. M'ha ajudat ara a la carrera a aprendre'm a organitzar, a aprendre a llegir molts documents i intentar resumir-ho el màxim. M'ha ajudat a fer treballs.

5 A fer una mica de selecció del que és important, el que vols dir. I a mi també, el tema laboratori, ja ho dit, era el primer contacte.

4 El tema de l'organització, de com organitzes un projecte, un treball. I que no és una cosa curta, és a llarg termini, uns mesos. Per no anar molt bèstia els primers mesos i després ho passes malament, i passa qualsevol cosa i ho deixes estar. Si no, organitzar-te bé, planificar-te bé, per arribar a la qualitat que vols. Ja que veníem aquí, tots teníem al cap la idea de produir alguna cosa que fos interessant almenys.

3 El mateix que ells, l'organització.

6 Jo, això que has dit de l'autonomia. Perquè jo el feia sola. Jo crec que al principi com que no sabia per on començar. A més que el (tutor) del centre et donava molt d'espai, perquè tu fessis, perquè tu busquessis. És una mica d'autonomia, de saber-te espavilar.

Aspectes positius i negatius de l'assessorament

4 Seria interessant que el tutor del centre fes alguna sessió amb el tutor d'aquí perquè tots dos junts traguessin una mateixa via de treball. Amb l'estudiant o sense, però que parlin una mica. Més enllà de parlar tu (estudiant) amb un o l'altre. Que busquin la manera d'orientar tots dos cap al mateix camí, perquè igual després de l'estiu aquí desapareix o és només una persona rere un correu.

6 Jo de fet a totes les reunions hi eren els dos. Els correus que jo enviava els enviava als dos. Ella també ens els enviava als dos, era com un triangle.

2 La meua tutora del centre només va venir a la primera xerrada amb el d'aquí. I el tema dels correus em sembla que no hi estava. Quan el d'aquí ens enviava un correu, crec que ella no hi estava posada.

5 Jo, potser alguna reunió més. Però també quan estàvem en contacte, sí que va ser la reunió amb la meua tutora d'aquí i els correus també més o menys tots. També que quan es va donar tota la informació, jo no sabia què fer amb tanta. No es va orientar una mica en com organitzar-la, però això potser és més personal. Jo no sabia què fer amb tanta informació, però després quan vaig tenir el guió sí que vaig poder utilitzar-la.

2 Potser, fer alguna xerrada via Skype, que no sé si ho feu. Nosaltres no en vam fer cap, però potser ens hauríem estalviat el viatge de venir fins aquí. Ara que tenim la sort de tenir Skype, potser permet fer alguna xerrada així. Pel correu es perd molt. Al cara a cara, potser se t'acudeix una pregunta que quan estàs fent el correu no l'has fet. Jo crec que l'Skype és una molt bona eina.

Per què heu vingut a la reunió de grup?

5 Jo vaig preguntar, perquè quan m'ho van enviar no sabia molt bé en què consistiria. No sabia si podria venir per temes de feina, però com que estic aquí al costat, he sortit de classe i no tenia res a fer. No em costa gens venir. Si no hagués tingut classe possiblement també perquè jo sóc de Cerdanyola, llavors estic aquí al costat, i no em costa res.

2 En el meu cas és un agraïment. Vosaltres em va fer un favor a mi, donar-me aquesta oportunitat. I que menys que venir aquí i donar la meua opinió sobre l'oportunitat.

6 No costa gens, expliques la teua experiència. A més que jo la tinc recent, no em costava gens.

Comentaris, reflexions finals

2 Jo vull dir que si no hagués estat per aquest programa no l'hauria pogut fer tan complet com el vam fer. Perquè realment el professor d'aquí ens va donar moltes eines i molts coneixements que nosaltres no sabíem i que tampoc sabíem d'on obtenir. Crec que serveix per fer un treball de recerca més potent.

5 Jo també estic d'acord amb això. I també em va servir a mi, que no ho he comentat abans, per a conscienciació. Perquè jo ho vaig fer sobre les marees negres, sobre l'accident que hi va haver a Galícia el 2003. Nosaltres érem bastant petits, tampoc tenim molt record d'això. I em va ajudar també a conscienciar-me'n. I potser implicar-me una mica més en el tema mediambiental que sempre m'ha interessat. I moltíssima informació molt útil.

2 Et donen idees que són diferents, no són els típics temes de sempre de treball de recerca. Realment són gent que es dedica a la investigació.

6 És un punt de vista més universitari, no es queda només a l'institut. És un altre punt de vista que t'ajuda molt i el fa molt més complet, a mi també m'ho va semblar.

1 Des del punt de vista científic, no sé si a lletres també, et permet fer unes pràctiques que al teu institut no podries fer, seria impossible. Fas unes pràctiques amb un material molt millor i molt més desenvolupat i amb unes persones que es dediquen a això. No és el professor que t'està explicant qualsevol cosa i aquesta és una pràctica més, és que es dediquen això i la seva vida es basa en això.

5 Jo potser el que faria és enviar correus no a cada alumne, perquè seria impossible, però als professors perquè fessin una xerrada informativa. Perquè jo ho vaig saber de rebot perquè m'ho va dir la profe. Però potser a un altra persona també li hauria interessat fer una mica de laboratori. Per exemple, el meu germà ha fet segon de batxillerat, i ell no tenia ni idea d'això. Crec que moltíssima gent no ho sap.

2 És que si no al final acaba sent un treball de més a més, com podries fer a química. En canvi, jo crec que el que hem hagut de fer nosaltres és realment un treball de recerca. Veure què hi ha més enllà de l'institut. Com a mínim els treballs que es van presentar a la meua classe eren com, bé, un treball de productes químics per fregar. Al final, és molt limitat. En canvi, amb això pots obrir una mica.

4 Apropes més el que és el TDR a un treball de fi de carrera a un ambient més seriós. Perquè després quan estàs fent el treball de fi de carrera estàs dient "si això és com un treball de recerca, portem-lo més lluny". A mi ara m'està animant a portar-lo una miqueta més lluny, perquè no vull fer un treball que podria haver fet fa quatre anys.

6 Realment, t'ensenya a fer una recerca. Potser hi ha gent de l'institut que ha fet el treball de recerca però que realment no sap com fer una recerca de veritat, un treball de grau. I aquí sí, ens han ensenyat com fe una recerca.

2 Un treball amb cara i ulls.

4 El portes més al límit. Les notes també es veuen reflectides, deus i nous, notes d'excel·lència.

1.2 Reunió de grup d'alumnat participant en les estades d'estiu

1. Noia participant en una estada el curs 2008-2009
2. Noi participant en una estada el curs 2004-2005
3. Noi participant en una estada el curs 2006-2007
4. Noi participant en una estada el curs 2011-2012
5. Noia participant en una estada el curs 2013-2014
6. Noi participant en una estada el curs 2013-2014
7. Noi participant en una estada el curs 2017-2018
8. Noia participant en una estada el curs 2008-2009
9. Noi participant en una estada el curs 2017-2018
10. Noi participant en una estada el curs 2006-2007

Presentacions

2 Sóc enginyer industrial, també amb una forta vessant com a programador i com a docent. Vaig fer l'estada el 2005 al Departament de Francès. Ara mateix, oficialment estic a l'atur, estic fent moltes coses.

4 Jo vaig fer l'estada el 2011 o 2012. Vaig estar a la part d'enginyeria, i em sembla que al Departament d'Enginyeria Electrònica. Actualment estic fent el màster d'Enginyeria Industrial.

5 Estic estudiant Arqueologia, vaig fer les estades el 2014 al departament del CEPAT, que és el Departament d'Història, amb [professora de la UAB].

6 Vaig fer l'estada el 2014. La vaig fer al Departament de Veterinària, al Departament de Ciència Animal. Actualment estic a quart de carrera de Ciència i Tecnologia dels Aliments, a la mateixa facultat.

7 Vaig fer l'estada Argó l'any passat, al Departament de Ciències de la Computació, i ara estic fent segon de batxillerat.

8 Vaig fer l'estada el 2009 al Departament de Química Inorgànica. Ara mateix estic a punt d'acabar un doctorat de Nanotecnologia aquí al campus.

1 Vaig fer l'estada el 2009 al Departament de Ciència i Tecnologia dels Aliments]. Ara sóc infermera.

10 Vaig estar al programa el 2010 al CEFIT, i m'estic doctorant en comunicació a la Pompeu.

3 Vaig estar a Veterinària, a Microbiologia, amb [professora de la UAB]. Vaig acabar la carrera de Bioquímica i ara estic apunt d'acabar el doctorat en Informàtica.

9 Estic fent ara segon de batxillerat, vaig fer l'estada l'any passat al Departament de Química. El treball estava molt orientat a la química analítica.

Motivacions

3 Crec que va ser la meva tutora de la classe d'aleshores que ens va proposar a uns quants de la classe apuntar-nos a les estades. Vam triar un tema que més o menys a cadascú ens agradava. Crec recordar que va ser a uns quants només, perquè em sembla que es feia com una selecció per nota. Llavors, ella ja va seleccionar els que tenien millors notes per enviar-los a fer l'estada.

10 En el meu cas va ser la tutora del treball de recerca. Perquè estàvem preparant tota la part metodològica del treball i va veure que em desenvolupava bé amb les fonts de primera mà, i gestionava bé les dades, però que amb el tema fonts documentals, em feia falta pràctica. Va veure que existia això. A més a més, jo ja havia fet la meva estada d'empresa, que llavors es tramitava a partir d'una optativa del batxillerat. Vaig venir, tot i que jo ja havia superat l'assignatura, per fer-ho tot, i la veritat es que va estar molt bé.

4 Jo també vaig entrar per l'optativa d'estada a l'empresa. Jo estava fent l'optativa, no era obligatòria, ens ho van proposar. Al fer l'optativa no havíem de fer les pràctiques, però ens van proposar el Programa Argó. Em va semblar interessant i ja vaig dir, ja que hi som aprofitem-ho per fer el TDR. El tema el vaig agafar perquè em semblava bastant interessant en aquell moment, el tema que es tractava tenia relació amb circuits RC. M'alegra que m'ho haguessin dit en el seu moment perquè en el meu col·le van entrar dos només.

7 A mi m'ho van dir els tutors de l'institut. Ho van dir a la gent que tenia millors notes. Vaig veure que hi havia tot això d'informàtica, vaig decidir apuntar-m'hi.

10 A mi no em va mirar les notes ningú, diria. El que passa és que no sé quina informació va enviar cap a l'ICE la meva tutora del TDR. També és veritat que jo recordo que la majoria de la gent que hi havia al Programa Argó, l'any que hi vaig estar jo, era tothom del Vallès. Jo venia del Baix Llobregat, jo tenia dues hores de Renfe per arribar aquí cada dia. Però sé que és veritat que la majoria de gent era gent de prop. Sí s'estableix una relació tan amb els centres del voltant, poder-ho expandir, si la UAB o l'ICE pogués establir sinergies d'aquestes en altres centres de recerca estaria súper bé.

De quin municipis veniu?

5 Santa Perpètua, aquí al Vallès, però si no tens transport privat tardes una hora en venir amb transport públic.

8 La meva mare és professora d'institut. Vaig ser la primera i no sé si única en fer el Programa Argó. Em va informar la meva mare que existia això. No me'n recordo molt bé, com vaig mirar-ho tot, però des de l'institut tampoc. No sé si va ser a través de la meva mare, o em vaig informar jo, ja no me'n recordo.

L'estada us va ajudar a fer el treball de recerca?

Tots contesten que sí.

Paper del professor de la universitat

10 El vaig veure dos cops. A mi em van cuidar els postdocs que hi havia al CEFID. Els postdocs em van cuidar moltíssim, entre ells en [professor de la UAB]. Van portar-se molt bé amb mi, em van ensenyar com es feia una fitxa de documentació, amb documentació antiga. Jo em vaig sentir molt acompanyat en tot el procés d'entendre què vol dir fer un treball de recerca. A l'institut t'ho ensenyen una miqueta i tal, però no és el mateix que estar veient investigadors de veritat i menys encara en el camp de les ciències socials, que a vegades queda tot com molt obert i ajuda que gent que s'hi dedica realment t'orienti. Sobretot em van ensenyar què volia dir fer una exploració teòrica, com podies emmarcar un treball. Que això, moltes vegades, doncs sí, si estàs fent una cosa més empírica, no hi ha cap problema. Però en el moment que estàs fent història oral, vas perdudíssim. És a dir, com has d'emmarcar teòricament un cas d'històries de vida, doncs em va servir molt daixò.

2 Realment, vaig fer el treball de recerca a partir de l'estada aquí. Que era al Departament de Francès, però era un projecte tecnològic. Realment, tenia una mentorització molt propera. Que després, quan entres al món de la empresa canvia totalment. Però de cara a una primera feina tan mentoritzada, sempre va bé.

8 Nosaltres érem cinc estudiants en el grup, i hi havia tres professors. Estaven en contacte directe amb nosaltres a totes hores, sempre teníem com a mínim dues persones a sobre. A més, ens motivaven a encarar una mica les pràctiques cap on a nosaltres ens interessés. És a dir, ens donaven uns fonaments, fèiem les nostres pràctiques, la nostra síntesi. Me'n recordo que uns companys volien fer-ho més decantat a la part biomèdica, doncs vam connectar inclús amb els laboratoris de biologia per fer alguns experiments. Jo volia encara més material, i vam anar als microscopis. I ens van donar així una mica de llibertat per veure bastants coses, i jo la veritat és que vaig acabar bastant contenta.

6 En el meu cas, per exemple, el primer dia ens van fer com una classe per preguntar quins eren els objectius de cada estudiant. Perquè no sé si érem vuit o deu. Per exemple, en el meu cas, quan vaig anar a fer l'estada, jo no tenia tema encara. Sabia que volia tractar microbiologia i això. Un cop allà, no sabia ben bé de què el faria. I gràcies a la implicació dels dos professors, perquè realment la meva tutora era [nom d'una professora], però hi havia un altra persona que també era professor. D'allà va sortir el tema, tant meu com d'altres estudiants. Per aquesta banda, molt bé.

9 Nosaltres érem un grup de tres, teníem dos professors del Departament de Química. La veritat és que vaig acabar bastant content. A més, el tracte de tota la part d'investigació que era tot innovadora, que a l'escola mai ens parlen d'aquestes coses d'aquest nivell, fins a utilitzar instruments que són totalment nous per a tu. A part daixò, també, tota la part teòrica, de conceptes que van introduir. I em va ajudar molt a fer el treball de recerca.

5 Nosaltres érem cinc, érem poquets, però l'única que havia de fer TDR era jo. El primer dia també vam fer una reunió, vam parlar una miqueta de cap a on ho enfocaríem. Era molt més general, no era personal per veure cap a on volies tirar. Però ens van donar les bases per fer servir les bases de dades, com catalogar les peces que ells t'oferien. A partir d'això la tutora, que si bé en el moment de l'estada no estava per allà, sinó que bé ens portaven més els doctorands i la gent del departament,

després a mi em va estar (la tutora de l'institut) ajudant en tot el procés del TDR. De fet, l'he tingut de professora, i súper bona rotllo. Accés a bibliografia seva, inclús, molt bé.

7 A nosaltres ens van fer una mica una visió general del que és fa a enginyeria informàtica, o les enginyeries. Sobre el TDR, podíem preguntar qualsevol dubte als professors. Jo per exemple, vaig preguntar dubtes a un professor, em va explicar una mica en general com havia de ser el projecte.

4 Jo el (TDR) portava zero definit. Quan vaig arribar aquí, va ser, ah bé, això em tira. Doncs, amb el que havia fet aquí i alguna cosa més que vaig fer després, vaig acabar de fer el TDR. Jo quan vaig entrar al Programa Argó, primer veig què faig aquí i després ja acabo de decidir què faig.

10 En el meu cas no, perquè el Programa Argó és al juliol i jo havia d'entregar el TDR l'octubre. Llavors, ja haviem de portar-lo pensat de casa.

3 Jo vaig fer el que feien aquí, i això va ser el TDR. Jo no tenia cap idea abans.

1 En aquest cas, com que era a l'estiu, el nostre curs encara no haviem començat ni treball de recerca, ni res. Llavors, primer vam fer l'estada de pràctica i després ja vam definir una miqueta més el treball.

2 Jo també, el TDR va ser la seva proposta, i vaig començar-lo aquí a l'estada.

8 Jo vaig decidir el tema mirant les propostes, quan vaig veure la que m'agradava. Si no m'hagués agradat, suposo que sempre estava a temps de canviar. Però ja vaig entrar amb la idea de fer-ho sobre aquest tema, tot i que no me n'havia informat exclusivament. Jo estava una mica perduda, vaig agafar nanotecnologia, que en aquell moment jo no havia sentit mai la paraula. De fet, preguntaves i ningú sabia què era, i ara estic treballant en això. Estava una mica perduda, sabia més o menys per on volien anar els tirs. Però vaig veure això, em va agradar, vaig ampliar molt tot el que vaig fer aquí, i vaig tirar directa cap aquesta direcció. Jo sempre ho dic, que estic aquí gràcies a les pràctiques que vaig fer en aquell moment. Així que a mi m'ha sigut molt positiu.

Orientació acadèmica

9 Bé, jo encara no he arribat a aquest nivell universitari. Però sí que és veritat que t'ajuda a decidir una mica cap on vols orientar-te. Per exemple, d'ençà que vaig fer l'estada, sempre m'ha agradat la idea de la bioquímica o carreres relacionades amb microbiologia, biotecnologia i demés, llavors estic una mica en aquesta zona.

10 De fet, jo vaig fer el TDR sobre història, i vaig acabar aterrant a comunicació audiovisual. Imagino que per logística, però vaig anar canviant de centre, i vaig fer tant el grau com el màster com ara el doctorat a la UPF. Però, la cosa és que en aquell moment jo vaig decidir que volia investigar, i és el que no he deixat de fer. Estic fent dues feines a banda, per poder fer el doctorat sense beca. M'està costant la salut, però estic molt content. Tenia molt clar que volia investigar, m'havia agradat molt el tema, el que passa que volia treballar amb un altre tipus de fonts. També vaig decidir que volia treballar amb uns altres tipus de fonts, gràcies a tota la feina que havia fet al TDR. És a dir, va ser com aprendre a revisar bibliografia, és això, aprendre a revisar un altre tipus de documentació, perquè no sé quantes hores em vaig passar aquí a la biblioteca de comunicació, demanant coses a

l'homenet que hi havia. Clar, tot això són *skills* que ja tens i que, a més a més, et serveixen. Quan vaig començar la universitat i això dels treballs acadèmics va aterrar a la meva vida, jo ho notava molt, la diferència amb la resta dels companys que no havia tingut l'oportunitat de fer això. Vaig entrar l'últim de la meva assignació al juliol. És a dir, la gent que havia entrat al meu grau havien entrat amb notes de tall més altes que la meva, i els meus treballs estaven millor, dit pels meus professors. Perquè sabia fer un treball acadèmic i els meus companys no. I això és súper important, jo ho vaig notar molt després, sobretot al màster. Era un màster de recerca, els meus companys havien d'aprendre metodologia, jo la portava apresada.

3 Per mi, va ser el primer cop que vaig entrar en un laboratori de debò. Va ser com una mica pensar que això de la recerca era una cosa que m'interessava. Tot i així, la meva vida, han passat molts anys i han canviat moltes coses de les que volia fer després d'allò, el que vaig fer després i el que vull fer ara. Però va ser com a mínim, per poder decidir que volia apostar per fer la recerca i entrar a dedicar-me a aquest camp.

6 Jo vaig fer-lo de microbiologia i ara estic treballant en un laboratori de microbiologia.

Paper del tutor del centre

8 A mi em van deixar una mica al meu aire, i em vaig haver de buscar la vida. Em van ajudar més d'aquí que d'allà, per això. Quan vaig acabar l'estada si tenia algun dubte, no van dubtar en assessorar-me, però jo em vaig buscar una mica la vida.

4 Jo, va ser més aviat amb la professora de l'assignatura d'estada a l'empresa. O sigui, ni el tutor del curs ni el tutor del TDR, es van ficar en aquest món. Ho vaig fer tot amb la professora.

1 Jo el que sí vaig notar és que al fer l'estada a l'estiu, clar tu tens el teu tutor aquí. I quan arribes a l'institut que tens el teu professor, que aquest professor no entén del tema que has treballat a l'estiu. Per tant, has d'explicar una miqueta de forma més autònoma el treball de recerca. Però, en el meu cas sí que la tutora que vaig tenir al meu centre va intentar donar suport al màxim dintre dels seus coneixements.

Àmbit personal

10 Quan vam anar a la universitat, jo quan vaig aterrar a la universitat, ja estava preparat, i havia vist el que hi havia. Això era, en gran part, gràcies a aquestes tres setmanes que vam estar aquí. A més a més, tenies la sort que tu estaves al teu centre, amb alguna altra persona que acabava d'aterrar des d'un institut també a la universitat i anàveu descobrint-ho una miqueta tot. Sobretot, era compartir l'estada al centre, més venir els divendres aquí a l'ICE a les xerrades. Teníem xerrades sobre transferència del coneixement i coses d'aquestes que estaven molt, molt bé, estaven ben plantejades. Faltaven humanitats, però estaven ben plantejades. De fet, crec recordar a mi mateix, quan vam estar presentant al final de l'estada, el meu company i jo que vam estar al CEFID, dient,

que trobàvem a faltar més companys de lletres i que, per favor, ens agradaria que les lletres fossin més presents en tot això.

6 Suposo que l'autonomia, el fet d'haver de venir aquí, agafar el tren. Al ser de Terrassa, ho tenia més o menys fàcil. Un mes, venint aquí sol, i et mous tu per aquí.

9 És una mica la sensació de canviar la teva rutina, també. Tres setmanes molt intenses, on aprens moltes coses que són completament noves per a tu. Doncs, t'ajuden a introduir-te una mica en tot aquest món de la investigació. Que es parla molt, per exemple, a les escoles, però mai ho veus d'una forma pràctica. I això és molt útil.

5 Jo crec que t'espaviles, aprens a moure't tu sol. És el que deia el company, arribes de l'institut i no tens ni idea de com va res. També t'ubiques, perquè després arribes a la universitat, l'any següent, i saps més o menys on és tot, saps amb qui has d'anar a parlar, amb quins departaments pots posar-te en contacte. Que això si vens sense fer una estada vas perdudíssim.

7 Jo, per exemple, sobretot vaig conèixer moltíssima gent aquí. També, el tema de conèixer els professors, perquè ara coneixent els professors, si tens qualsevol dubte, en temes d'orientació, ja saps amb qui pots anar a parlar, on és tot, pots moure't millor per la UAB.

2 És trencar una mica la rutina d'estar tota la vida en el mateix col·legi, el mateix institut, amb els mateixos companys, a venir a un lloc i trobar-te aquí sol, molta mentorització sí, però sol.

Havíeu de presentar el que havíeu fet durant les 3 setmanes de l'estada?

8 Crec que eren diversos grups, o una cosa així, a nosaltres no ens van fer presentar al final. Vam preparar, recordo preparar alguna cosa, però que al final no ens van dir res i no vam presentar. La veritat és que entre cinc, no ens posàvem d'acord en fer la presentació, com per haver de preparar què explicar.

9 En el meu cas, recordo que els meus companys els havien fet un seguiment i eren conscients que els professors els havien dit que havien de fer una presentació l'últim dia. Però, en el meu cas, jo vaig arribar l'últim dia i em van dir de fer una exposició, i els professors no m'havien dit completament res.

8 Nosaltres ho vam saber un parell de dies abans o una cosa així, per això vam anar tant amb les presses i no sé. Vam enviar, com que era obligatori enviar el PowerPoint, però després no ens van fer presentar.

9 Bé, ho vam fer, però d'una forma molt ràpida, així, com va sortir. Et diuen de cop i volta "vinga presenteu el vostre treball, el que heu fet les tres setmanes aquí a tots els companys de l'Argó".

8 Jo recordo sentir una ansietat de cop el dia d'abans. Perquè clar, jo no havia fet mai una presentació, al final no em va tocar, però bé, suposo que en qualsevol cas és preparar-t'ho una mica pel que toca després, que és quan et posaran nota.

10 Jo recordo que va ser l'últim dia, l'últim divendres veníem a l'ICE a fer xerrada, que era el segon divendres. Recordo un paper penjat dient qui havia de presentar. Però tenies una setmana per preparar-t'ho.

Propostes de canvi

10 Jo faria dues coses. La primera seria parlar amb els centres i els tutors de TDR, i potser reorientar una mica els treballs de recerca i, en lloc de ser una cosa més en profunditat, que visquessin realment el dia a dia d'un investigador. És a dir, que el treball de recerca pugui ser un *paper*, directament. I després, enfocar les presentacions del Programa Argó com si fossin un congrés, per entendre què és exactament el dia a dia d'un investigador. Perquè, al cap i a la fi, quan estàs fent aquí una estada, és per entendre què és investigar. I no només implica l'activitat investigadora, sinó també la difusió de la recerca. Ara mateix, llegeixo el meu treball de recerca, de segon de batxillerat, i és que podria ser un *paper*. I dic, potser, canviem-li el format, repensem una miqueta, pensem en fer una cosa de no més de vint pàgines, però amb la densitat teòrica necessària. Potser una mica de *counseling* de redacció acadèmica. Que, a més a més, això a l'institut, redacció acadèmica, no te n'ensenyen i és un problema.

6 Però jo penso que havent-hi cinc persones, que hi hagi un professor que hagi d'estar sobre aquestes persones, i tanta profunditat potser.

10 Nosaltres érem cinc postdocs per a dues persones.

3 Potser, en comptes de fer tothom presentacions, fer pòster o algun format així.

8 A més, és més relaxat, perquè jo recordo passar-ho malament. Inclús, la primera vegada que vaig presentar un pòster jo estava nerviosa. Llavors, veus com que et dona la impressió que no se't menjaran per presentar alguna cosa. Fer-ho una mica més gradual.

2 En el meu cas, en el 2005, que jo recordi no es feia cap presentació, l'únic que es feia un quadernet de seguiment i ja està. I trobo bé que sí, que es faci la presentació i t'ajuda a estar més preparat per a la presentació del treball de recerca.

8 Jo l'única queixa que tindria és que no sé si va ser només el meu cas o no. En el meu grup érem cinc, però tres venien del mateix institut i feien el treball de recerca junts. Llavors, els altres dos no ens coneixíem tampoc de res. I sí que és veritat que ens van deixar enfocar-ho tal com volíem i tot això, però de vegades, era com que sentíem que nosaltres dos estàvem una mica més despenjats que els altres. Jo dic que estic molt contenta, però potser, no posar un grup d'un mateix institut, i després posar-ne dos de sols, perquè llavors s'enfocarà més, que també és lògic que si hi ha més gent que vol veure una cosa, es vagi cap aquella direcció. Ja que ens donaven aquesta llibertat, com a mínim fer un grup una mica més dispers.

4 Jo recordo que nosaltres teníem com dos o tres professors, tampoc eren molts. Llavors hi havia algunes vegades que la part que ens havien d'explicar era molt teòrica, fins aquí bé. Però en la part que nosaltres havíem de fer, a la que hi havia un dubte més gran, d'algun dels grups, aquell grup

tenia l'atenció. Llavors, al ser pocs professors, per a tres o quatre grups, hi havia un moment que estaves quiet perquè ara no puc seguir. Perquè segurament el dubte hauria sigut el mateix per a tots, poder explicar-ho més en general. Jo recordo que també el dia de la presentació, que també va ser com dies abans algú havia de presentar, i allà barallant-nos per no ser el que presentes. Clar, si et diuen un dia o dos dies abans, que has de fer una presentació, doncs, ganes no tens de fer-la.

10 El pòster també es pot projectar.

8 Es poden fer postres tres minuts, també ho fan en alguns llocs. Posen el pòster i tens tres minuts per explicar ràpidament, és molt visual. O si no també es pot imprimir en A3, és més petitó, però és un treball de tres setmanes.

10 Home, el vestíbul mateix, on fèieu el pica-pica, per exemple. Els divendres, a la pausa, teníem entrepans i cafès. Tot el vestíbul que hi ha just abans de la sala d'actes, a més a més, hi ha un munt de sol, és súper agradable per fer coses d'aquestes. Podem fer una sessió de pòster oberta, com es podria fer un RIN3' o un RIN4' (*research in 4 minutes*). És que tots els estudiants de doctorat de la Pompeu estem obligats a participar en un concurs de recerca en 4 minuts, en què hem d'explicar la nostra tesi en 4 minuts.

6 En el meu cas, jo vaig notar que a l'institut... Jo vaig saber que es feia aquest programa perquè vaig ser molt pesat amb els meus professors perquè no sabia per on tirar. I després de molts dies, llavors, em van comentar que hi havia això del Programa Argó. Penso, potser, que se n'hauria d'informar més als instituts. Perquè ningú sabia que existia això. I jo ho vaig saber perquè vaig insistir molt que no sabia què fer, no sabia què fer, sabia per on tirar, però, llavors em van comentar això.

8 Al meu institut no s'ho miraven. Perquè vaig estar preguntant. Que sé que existeix això. Ningú sabia res.

10 La responsable de treball de recerca del meu institut li va passar exactament el mateix, fotien el *delete* directament. I després, és que clar, el problema era que tenen mentalitat d'institut petit. Després, en cavi, la meva tutora ho va veure i va dir "ei, això què".

8 Bé, a mi inclús anys després, un parell d'anys després em van preguntar "escolta allò que vas fer com es deia, com es fa". O sigui, ja sabien que existia, i seguien preguntant. No sé ara com està la cosa.

10 Estàs demanant a profes de secundària que estiguin motivats.

8 Els nostres realment estaven motivats. Llavors, jo crec que en algun moment es perdia la cadena o alguna cosa. Perquè els de ciències del meu institut sempre ens han promogut que estem en contacte, que fem experiments pel nostre compte. O sigui, motivant-nos a la curiositat científica. Per això a mi m'estranya.

10 Al Saló de l'Ensenyament porteu pamflets del Programa Argó? És que el Saló de l'Ensenyament seria el millor lloc per fer-ne publicitat.

8 De fet, jo estava al Saló de l'Ensenyament, jo soc de la UB, i quan em venia algú preguntant per estades, com que de la UB no sabia jo res, jo recomanava l'Argó. Els deia que s'ho miressin, i molta gent no ho sabia tampoc.

10 A mi em va tocar després, jo recordo que estava d'informador del meu grau a la UPF, i deia, si no ho tens clar i estàs a primer de batxillerat, és el moment, ves a l'Autònoma. Després, just després la Pompeu va obrir el grau obert, i llavors, la cosa va quedar una miqueta més diluïda i els havies de vendre el grau obert.

2 En el meu cas, va passar una mica el contrari, no recordo ara exactament com va ser la difusió. Però, sí que tots els alumnes vam veure les propostes que hi havia. Realment del meu institut van venir bastants alumnes a fer el programa.

Què us ha motivat a venir a la reunió de grup?

8 A mi em va ajudar molt llarg, i estic aquí a deu minuts. No em suposava un gran esforç, i ja que em va ajudar a mi, doncs vinc aquí a donar la meva opinió.

9 Bé, ja que hi ha aquesta oportunitat, que et van agafar, et van acollir, per poder fer tota aquesta estada, en aquests laboratoris que hi ha aquí. Doncs, què menys que per una hora i mitja de conversa per millorar les coses.

5 A mi em va ajudar molt a triar la carrera aquí a la UAB, en comptes d'una altra universitat. Crec que és una oportunitat molt maca, que t'ajuda molt a créixer com a persona i volia veure una mica també qui venia, per curiositat.

10 És això, l'ICE va invertir tres setmanes amb nosaltres, què més que invertir en un *focus group* d'una hora i mitja.

3 Jo és que en el meu cas també vaig estar treballant en el Programa Argó, així com a becari, durant segon i tercer de la carrera. Ja que vaig estar-hi tan implicat, i el que em va aportar com a estudiant, i el que em va aportar com a treballador després.

8 Jo, des del meu punt de vista, d'estar ara investigant, crec que el principal problema és que es miren coses molt en detall. Jo, per exemple, no sabia adaptar el que faig al nivell de secundària ara mateix. Sí que podria fer una classe, però que puguin tocar, que puguin fer realment experiments, jo això veig que en el meu camp, és poc factible. Per exemple, el meu grup està dedicat a la microscòpia electrotècnica, un estudiant de secundària no pot tocar un microscopi electrotècnic. Llavors, li pots fer una demostració, sí, però fins a quin punt gaudiries mirant com algú toca una màquina.

10 Jo anava a proposar estades interdepartamentals, si us plau. És a dir, si en lloc d'agafar un tema, agafes una metodologia. Si agafes metodologia, anàlisi crítica del discurs, tires del fil d'anàlisi crítica del discurs i agafes a gent de lletres pures de filologia, agafes a gent de comunicació, agafes a gent d'història, agafes a gent d'antropologia. Doncs, tirem del fil, de la metodologia per unificar temes. Perquè al cap i a la fi, després construeixes el teu marc teòric amb un professor d'un departament, que això més que una classe és fer dos cafès amb el profe i que et recomani bibliografia i la feina la

fas tu a la biblioteca o a la sala de fitxes o a la sala de revistes. Però és això, igual, recerca historiogràfica, consulta de fonts documentals, doncs, tens els de documentació i els d'història, que els dos els interessa anar a la quarta planta de la biblioteca de comunicació i aprendre com es demanen els microfilms, aprendre com has de consultar tot això, com has de classificar-te tota la informació. No cal que sigui un departament o un grup de recerca concret. Llavors, és qüestió de posar-ho d'acord a partir d'un mètode. És que estàs fent recerca, i, a més a més, pot servir després per demanar projectes europeus o plans nacionals entre departaments.

7 Jo la gent que vaig conèixer aquí, encara ens veiem, ara som amics i quedem de tant en tant.

10 Jo després de 12 anys em segueixo escrivint de tant en tant amb el noi amb que estava al CEFID.

3 Doncs, pues jo no. No tinc contacte amb la noia amb qui vaig coincidir.

8 Doncs, hi havia una noia, però ni tan sols ens vam conèixer aquí, ens vam conèixer després a la facultat.

2 Jo no hi tinc contacte, perquè bàsicament el 2005 no hi havia les xarxes socials que hi ha ara.

1.3 Reunió de grup del professorat de secundària

1 Professor de Biologia i Geologia d'un institut del Vallès Oriental.

2 Coordinadora de segon de batxillerat d'un institut del Vallès Occidental

3 Professor de Filosofia d'un institut del Barcelonès

4 Professora del Departament de Ciències d'un institut del Baix Llobregat

Presentacions

1 Aquest any no tinc cap Argó, l'any passat en vaig tenir un, fa dos anys en vaig tenir dos.

2 N'he portat dos amb assessorament d'Argó i aquest any no.

3 Aquest any he portat tres Argós de filosofia, tres Argós, que ha sigut una bogeria. Fa dos anys vaig tutoritzar un Argó, que la veritat va ser fantàstic. Va ser un Argó que va guanyar el premi Minerva de la Universitat de Barcelona, de la Facultat de Filosofia. Al nostre institut fem el treball de recerca en parella.

2 Nosaltres ho intentem fer en parelles, tot i que per normativa ho hem de fer individual. Clar, nosaltres tenim ara 117 alumnes de segon de batxillerat només. Per fer-ho individual, és que no tenim profes.

1 Nosaltres ja anem pels trios. Perquè no arribem als professors. Nosaltres tenim una reducció, per cada 10 alumnes, que serien uns 4 o 5 treballs, tenim una reducció d'una hora lectiva. Tot i que alguns voldríem que tothom hi participés una miqueta, com gratis. Però hi ha departaments i

professorat que no està interessat en el treball de recerca, no en l'Argó. Molts demanen biologia i geologia o física i química, tecno també, socials. A cada departament hi ha una persona, o dues persones que fan els treballs de recerca.

Com us vau assabentar que hi havia aquests assessoraments Argó?

2 Jo, de fet, quan vaig començar a treballar, és a dir, jo vinc d'indústria. Porto 9 anys en educació. Llavors, el primer any que vaig entrar, vaig començar, i em van dir això, que hi havia l'assessorament. Va ser un dels primers anys que vaig portar el meu primer assessorament amb llarg. Vaig tenir la sort, que quan vaig incorporar-me a fer la substitució les noies tenien un Argó.

T'ho va dir el centre?

2 Sí, m'ho va dir el centre. Potser 9 anys no, fa uns 6 anys, una cosa així. Llavors, era el mateix centre, que ja els apuntava.

3 També el centre. Havien fet Argós, més científics. Argós així de filosofia no, però vam buscar una mica i vam veure que també hi havia aquesta part de la cultura, més de lletres.

Aquest any tenim 280 assessoraments.

2 Des del centre ens semblen pocs, perquè els nanos sempre volen arribar a tenir un assessorament. Perquè és una visió molt diferent, principalment jo parlo de ciències. Ells volen arribar, perquè es veuen molt limitats amb el material amb què comptem al laboratori i entenc que vosaltres no podeu assumir tot això. I encara sou de les universitats que ofereixen assessorament, si penses, la UB té el programa Forces, però no es ben bé un assessorament. I la UPC, et poses en contacte, és cert que la UPC també hi col·laboren, però has descriure, has d'informar de quins temes vols fer i llavors, ells pregunten al professorat si hi ha algú que hi estigui disposat. No és com això que està organitzat, és una mica en funció del professorat que si hi vol participar o no.

Ens queden alguns treballs deserts, sobretot de lletres. Per què no interessa als vostres companys i companyes apuntar-se a l'Argó? Per què us interessa a un i a uns altres no?

2 La veritat no sabria dir-te. Jo, que estic a la coordinació, sempre els ho oferim. Fins i tot ara els hem enviat un correu per si algú més s'hi volia apuntar, portar l'experiència, venir a parlar amb nosaltres, però tampoc hi ha hagut gaire ressò. De vegades no et trobes gaire acompanyat.

1 També hi ha una qüestió: que es demanen unes qualificacions. I nosaltres esperem un compromís dels alumnes, potser fem una preselecció a l'institut, potser no hi enviaries a qualsevol alumne, si després penses que no serà responsable del tot. El que demaneu, com es demana l'expedient. Nosaltres tenim ara, al Departament d'Orientació, tenim Argós aquest any, del social també tenim Argós, de tecnologia tenim Argó, de física i química tenim, de biogeo ens n'hem quedat sense aquest any. Com a mínim un o dos, això cada any. Clar, tenim 900 alumnes, nosaltres.

2 Nosaltres, aquest any no hem tingut sort.

3 Aquest any nosaltres tampoc, no tenim Argós. De ciències el que han fet és Bojos per la Ciència, sí que tenim 3 noies que hi han entrat. A filosofia aquest any no.

1 Jo crec que els centres podem fer bons treballs de recerca, el que passa que l'oportunitat de treballar al costat d'un científic, d'una científica, amb els aparells. És a dir, en l'actualitat, els temes que s'estan fent, això és el que ens impulsa a portar als alumnes que vinguin i tinguin aquesta possibilitat. Al centre podem fer bons treballs.

Vosaltres creieu que seríeu els més motivats del professorat?

1 Bé, nosaltres, tenim una reducció horària.

2 Nosaltres també, ens donen una hora per portar treballs de recerca.

1 Jo portaré cinc treballs de recerca.

2 Nosaltres no en portem tants. Al nostre centre, el que al final es va decidir, que clar, no podíem carregar sempre els mateixos departaments, perquè sempre anem pels departaments de ciències, tecno i el social, d'educació física de tant en tant també en tenen bastants. Llavors, el que vam dir és que tothom havia de ser tutor de treball de recerca, com a compensació perquè ningú se sentís obligat, el que han fet és una hora lectiva, en comptes d'una guàrdia, és una hora de treball de recerca. I en tenim tots, tret que algú realment s'hi negui. Si algú diu que no, tampoc l'obliguem, però hi som tots. Tot i així, és difícil, perquè si vols fer un treball de qualitat necessites moltes hores de dedicació. Només seguir-ne quatre o cinc, només mirar la part formal del treball, més la part d'investigació, orientar-los, etc.

4 Jo vinc d'un institut del Baix Llobregat, del Departament de Ciències, sóc química. Precisament era venir per vure que passa. Perquè tinc les meves fonts de retallades, que hi ha canvi, que si hi ha professorat o no hi ha professorat. Perquè jo vinc amb aquesta idea. De química cada vegada n'hi ha menys. Jo recordo fa anys que triàvem, era: "vols treballar amb coure?", "vols treballar amb química de síntesi?", "vols treballar amb nano?". Hi havia més opcions. Clar, l'altra banda del Programa Argó, jo ara parlo d'estades, treballs de recerca fets a partir d'estades. Els assessoraments només els hem demanat una vegada, sí que hi havia, potser, més oferta, que de les estades. Però a nosaltres ens crida moltíssim l'atenció, i ens agrada moltíssim i venim a veure si podem fer alguna cosa perquè remunti, perquè allò de les estades és magnífic, és una motivació extra. Tot allà, la vull demanar jo, mireu, currículums, notes, tothom aquí estudiant, perquè són molts els estudiants que el demanen. Nosaltres anem per allà, estades, estades, estades. D'assessoraments, n'hem demanat un, i ens costa molt, perquè el que nosaltres no podem oferir com a centre és la part de manipulació, la part extra. Algun assessorament, jo en concret, n'havia demanat un i l'havia obtingut. Era més a veure com enfoquem algun acompanyament en pla bibliografia, clar també és això, jo no em queixo, estar clar què és una cosa i què és una altra. Però clar, nosaltres anem a per totes.

4 Jo, de totes maneres, no volia dir que fos un problema com que hi ha retallades, i és clar, és culpa vostra, no, no. Jo el que comentava és que a mi concretament, amics que tinc aquí al departament, a ciències, m'havien comentat que eren departaments deficitaris, amb la qual cosa ni que volguessin, no podrien. Hi havia una mica de tot, nosaltres, que cada vegada volem més, perquè ens agrada i és una ocasió, i estem allà. Abans de venir he entrat a l'ordinador per veure si ja s'havia obert el termini, perquè divendres encara no hi eren, l'any passat era el 19, han d'estar a punt de sortir. Al meu institut està tothom perseguint-me. A més a més, el meu institut és d'aquests de nova creació relativa, perquè ja portem 10 anys, vull dir que nosaltres no hem rebut dotació de res, nosaltres estem amb les TIC, ordinadors, ordinadors, ordinadors. Si volem fer qualsevol cosa pràctica, és que no tenim res, tenim un ordinador, recerca la que vulguis, internet un munt.

Quin paper hi heu tingut vosaltres com a tutors dels assessoraments?

3 Les estades es fan a l'estiu, i vosaltres acompanyeu a l'estiu, com a professors?

4 No. Jo ja dic que he portat, a mi m'agrada venir el primer dia, perquè tot i que aquí el que es treballa és l'autonomia i venim aquí a aquestes instal·lacions, a una altra sala i a partir d'aquí que espavilin. Però, jo també com que entenc que cada vegada són més autònoms, a mi m'agrada

acompanyar-los jo. Els porto fins aquí, si és un lloc que és massa complicat, fins i tot els acompanyo, només a l'anada i a partir d'aquí ells espavilen. Després jo ja no vinc en absolut. Sí que a l'inici ho havia fet algun any, però també perquè tenia amics, m'agradava, doncs parlar amb el que portava el tema, i una mica que veiessin que al darrere també hi havia gent de cara a l'institut, que no seria una feina d'ells, que ells amb aquests quinze dies ja estaven. La idea era: "mira, aquest vol fer això, amb aquesta part pràctica ho aconseguirem, ja ens encarregarem nosaltres d'arrodonir-ho, de presentar-ho i de fer un seguit de conclusions, prèviament hipòtesis i objectius i vosaltres només fareu això". Però per exemple, els assessoraments, que ja dic que jo només en vaig fer un, sí que vam venir tots plegats, l'alumne i jo, perquè, a més, era un tema que era nou totalment. No és com aquests que venim a les estades i ja sabem els profes de què van, perquè ja triem el tema. Allò era una cosa que era nova per a tots, i clar, per tal de poder continuar a la feina i que això d'aquí fos una orientació i una part però petita de portar nosaltres la major part de la feina, jo sí venia amb ells. Però ja dic va ser un any. Però jo encantada, no puc dir res que no sigui bo i d'estar agraïts als mitjans que han posat al nostre abast, de personal, de material. O sigui, que visca l'Argó: estades, assessoraments, els que vulgueu.

Quina va ser la relació amb el professorat de la universitat?

2 En el meu cas, va ser la relació perfecta. A més, van ser molt autònoms, ells van quedar amb el tutor que portava, llavors van fer la primera entrevista, però a partir d'aquí es van espavilar solets, que també és el que ens interessa. L'únic que vaig fer jo, literalment, va ser una correcció formal, és a dir, formal en el sentit com en el meu institut, el protocol de treball de recerca, perquè tota l'altra part la va fer perfectament el professor. A més, els veus prou espavilats per entendre el que estan fent. Penses que de vegades, jo amb alguns temes se m'escapen, i penso "per favor, què m'estan dient, no". Perquè clar, el nivell és el que és, i veus que els alumnes ho han après i ho han assumit, vull dir que això, la veritat és molt d'agrair.

1 Jo vinc amb un objectiu molt clar, perquè l'assessorament és teòric. Llavors, jo quan vinc amb els alumnes la primera vegada, és a veure si aconseguim que facin alguna cosa pràctica. Perquè clar, l'assessorament teòric és un element que en principi no ens aporta suficient per fer un bon treball de recerca. Llavors, sí que m'agrada que vegin això, la maquinària, els instruments que utilitzen, com es treballa el mètode científic. Llavors, intentem negociar alguna cosa pràctica i de moment sempre ho hem aconseguit.

2 Bé, és que els que he portat d'assessorament han estat pràctics, han pactat quan fan pràctiques i ha anat molt bé.

1 En general, no és una obligació, llarg fa assessorament teòric. Llavors, una mica, per assegurar, que sigui pràctic. Bé, la relació ha estat fenomenal en tots els casos.

3 Doncs, jo la primera vegada que vaig venir hi havia una parella més i una altra noia que també feia el mateix temari. Va estar molt bé, perquè al final hi va haver una sinergia entre totes les parelles que fèiem el treball, i totes treballàvem pel mateix treball en moltes coses, en d'altres coses no, però en moltes coses sí. Llavors, clar, hi havia tres instituts que treballaven pel mateix treball, tres tutors d'institut que treballaven pel mateix treball, i la veritat que el tutor Argó va ser fantàstic, va ser molt *xulo* tot. I a més van sortir treballs molt, molt *xulos*, moltíssim, una passada. Això la primera vegada. La segona vegada, que va ser l'any passat que vaig portar tres Argós, va ser una bogeria, perquè portar tres Argós per mi va ser brutal. A més a més, eren en tres temes que jo no sabia gaire dels tres temes, eren temes com molt nous i moltíssima feina i vam venir moltes vegades aquí, moltes. La primera vegada, potser cinc reunions com a mínim.

2 Si vols fer-ne un bon seguiment, has de saber què està fent i has de posar-te en contacte amb el professor que tutoritza des de la universitat.

1 I que el professor que està aquí, treballant aquí a l'Autònoma, de vegades no sap ben bé el que nosaltres fem a secundària, el tipus de treball, el que s'ha de fer, és fonamental.

Com van reaccionar els vostres alumnes?

3 Els alumnes, entusiasmats de venir a la universitat. A més, són de primer de batxillerat, tenen 16 anys, llavors clar, als 16 anys venir aquí, que és com...

2 A més, tenir un professor d'universitat, que vulguis que no això dona... No és el mateix, nosaltres que estem a secundària, no és el mateix tenir-ne un d'universitat que tenir-nos a nosaltres.

Algun aspecte positiu que creieu que és fonamental de l'assessorament?

2 Jo el contacte amb la universitat, jo crec que això és clau. De vegades estem com una mica desvinculats, és a dir, sí que potser hi ha més contacte entre primària i secundària, però entre la universitat i el batxillerat és difícil. Ja no dic de fer un Programa Argó, que a mi em sembla fantàstic, perquè és un contacte directe, però molt limitat a determinats alumnes. Pot ser oferir, no sabria com fer-ho. Però, vull dir, aquest contacte més proper entre la universitat i la secundària o batxillerat seria fonamental. Nosaltres, per exemple, tenim amb la UPC, hem aconseguit que un professor ens vingui a fer classes algun dia d'algun tema. Per exemple, ha vingut a fer-nos magnetisme. I el fet que li expliqui un tema que puc explicar jo, per dir-ho d'alguna manera, però el fet que ho expliqui amb un enfocament diferent o que els doni la visió una mica de la universitat, això és genial. Vull dir que si algun dia també trobeu algun professor que vulgui venir a fer una classe, vull dir només una, que és una horeta, ja sé que aneu tots igual que nosaltres, que anem atabalats. Però aquest contacte de tenir un professor allà que els està explicant potser un tema que ells ho viuen molt, a més és un contacte més de tu a tu amb el professorat. Una miniconferència, això estaria molt bé.

4 Nosaltres sempre de cara a la setmana de la ciència ja muntem alguna cosa, però també trobes que com que tothom vol coincidir en aquesta setmana en fer coses commemoratives no podem disposar d'un professional que vingui allà a fer una classe magistral, a fer un taller, a fer una xerrada, a explicar aplicacions. Tot i que ara està tan de moda, i ho intentem, contextualitzar les coses, veure aplicacions, clar tenint les PAU al darrere limita molt, l'organització l'enfocament, ho limita tot. Clar si tinguéssim, no en aquesta setmana, sinó alguna via, un cop al curs, una vegada, seria espectacular. Jo ho dic, nosaltres el fet de gaudir d'una xerrada, d'anar a un poble que no estigui massa lluny per no perdre tot el matí, perquè amb batxillerat no vols perdre gaire cosa. O fins i tot no de batxillerat, de cursos superiors, de 4t d'ESO, és una passada, és com obrir els ulls a una realitat, i a una aplicació i dir "tot això serveix", perquè jo els ho dic. Clar, ja no fem les classes com antigament de posar-nos allà al davant i deixar anar un rotllo teòric, però tot i que els diguis cent mil aplicacions, és com, "aquest s'ho inventa, vol portar-me aquí, al seu terreny, i vol que memoritzi, vol que estudiï i tot això segur que és mentida". Però si ho diu un altre...

2 Moltes vegades també aprofiten, jo us dic amb això que ens ha funcionat, que portem tres anys fent-lo, també per solidaritat del profe, vull dir que no fem res, és una persona molt voluntariosa. Portem tres anys fent-ho, i realment l'alumnat ho agraïx molt, vull dir que és una classe, però llavors, aprofiten per preguntar, per preguntar com és la universitat. Ja no només la matèria en si que puguin explicar, és aquell contacte més proper amb aquell professor que et trobaràs d'aquí uns mesos.

4 I, de fet, no caldria ni que fos una cosa curricular, en absolut. És tenir una hora, tenir una xerradeta que et vingui a donar un punt de vista, alguna cosa que estan fent, alguna utilitat, no sé, el que fos.

2 Teniu allò de les xerrades que oferiu, però clar, són també allò que ve la universitat a explicar-nos com és. És molt diferent, i no tenen aquest contacte, és molt més de promoció i no hi ha el tracte tant. I tampoc és gaire temps, és a dir, potser una horeta, i a més si t'agrada, bé, jo com que m'agrada molt és el que faig. Si t'agrada, aquella hora ho *disfrutes*. Jo he fet tallers amb els de primària, que hem fet el contrari. Nosaltres hem fet un taller de química amb alumnes de primària. I clar, jo m'ho passo molt bé, a més són els meus alumnes, jo no explico res, jo estic allà, i ells fan de monitors i ho expliquen tot. Però aquell contacte que tenen els de primària, que entraran just a la secundària d'aquí no res, i veuen els alumnes amb aquella autonomia, que els expliquen tot, doncs és la mateixa cosa, que potser amb la universitat estaria súper bé, crec.

A: Teniu alguna idea de per què la gent no s'apunta als assessoraments d'arts, de socials...?

1 Filologia, filologia anglesa, nosaltres fa anys que no fem un treball de recerca.

4 Al meu centre, que potser porto allà 8 o 9 anys, demana't això. O sigui, quan sona la paraula Argó, des de sempre jo aviso que està el termini, i els dic que ho mirin tot. Igual que ho miro jo, jo passo la informació i sempre els ho dic. Nosaltres fa anys havíem vingut a les sessions aquestes de dret que feien un dissabte. I només va fer-ho una promoció. Perquè clar, també dret, de qui és dret? Potser aquesta costa més encabir-la en quin departament i en quina matèria seria. Però en ocasions sí que hem vingut a dissabtes de física o de mates, a una cosa que era Matemàgia, i veníem tots els del departament i quatre o cinc alumnes, i no recordo si era d'alumnes o de profes. És cert que tot el que sigui ciències sembla que ens mobilitzem de seguida. I al meu centre, ja dic, que jo ho dic, "ei, Argó", i tothom està allà amb l'Argó, no agafa el testimoni ningú.

2 A mi també em passa. Jo passo el correu a tots, els poso els terminis, els ho dic i no.

4 Nosaltres, en deu anys, ja han fet un treball en anglès. I de filologia ni catalana, ni espanyola ni res. Allà no en fan, que dius "aquí teniu ofertes, teniu possibilitats".

2 Que, a més, acaben proposant temes, de vegades que són també més avorrits. Que potser el contacte amb algú, alguna cosa diferent.

3 És depèn de com estiris. Perquè clar, després del primer Argó, aquest que va guanyar el premi, l'any següent, doncs, jo vaig estirar molt, molt i van sortir quatre Argós. Tres de filosofia i un de psicologia, i clar, són quatre Argós, el de psicologia sí que és una mica ciència, però no és dels científics, científics.

1 Però es pot fer recerca, es pot fer recerca de filologia, es pot fer recerca.

3 Com que jo també n'havia tutoritzat tres, doncs aquests anys no he estirat perquè en sortissin tants. Jo amb els Argós meus d'aquest any, encara estem fent coses, encara estem tancat coses dels Argó. I clar, concatenar, Argó rere Argó, Argó rere Argó, Argó, rere Argó, doncs és molt *xulo*, però és moltíssima feina.

1 Nosaltres informem els alumnes, llavors són els alumnes els que venen al departament, no és que nosaltres mirem la llista dels Argó i diguem "ostres, doncs aquest any hi ha aquests grups". Els alumnes venen, "doncs, jo vull fer aquest de bacteris, jo vull fer aquest de llums, jo vull fer aquest de tecnologia". Llavors, el departament és el que fa la sol·licitud a l'Autònoma. Social sí que van fent, i

demanen Argós i els en van donant. Jo el que veig és que no hi ha treballs de recerca doncs de filologia catalana, castellana anglesa, d'això no n'hi ha.

4 Jo tampoc.

2 Jo no me'n recordo, de cap al meu centre.

1 De tant en tant n'hi ha de català. No diré 0, 1, fa un parell d'anys. Clar, és com si no hi hagués recerca d'aquestes branques. No m'estranya que després no hi hagi moltes persones estudiant filologia. Deuen pensar que és un coneixement que ja està fet, que no pot avançar, que no es poden fer coses noves.

A: Llavors, de qui és el problema?

1 Bé, és una miqueta com un cercle viciós. És que portar un treball de recerca és feina. Nosaltres som set persones al departament de biogeo i només dues persones volen portar treballs de recerca.

3 No hi ha gaires persones que vulguin portar un treball de recerca.

4 Al meu centre també tenim aquesta experiència. Diguem que la primera opció la té l'alumnat. L'alumnat tria propostes que fem des dels departaments, o afegeix noves propostes i nosaltres estudiem si són viables. I el que ens trobem és que el 90% de la gent vol fer treballs de ciències. Però bàsicament biologia, biologia, biologia i biologia, tecno, algú d'història, psicologia també moltíssims. I la resta dels companys acaben fent els treballs que nosaltres no agafem. Nosaltres hem tingut aquest any gent d'humanitats, de català o de castellà, fent projectes de psicologia o de qualsevol cosa. Jo més de tres, un any que vaig fer més de tres treballs ja vaig acabar fatal. I jo dic que si hi ha companys que no en tenen cap ni un, òbviament, que jo no en vull més de dos.

3 Això també va una mica per retallades. Perquè clar abans hi havia més professors. Jo penso que sí, que va una mica per retallades, crec que sí.

4 O aquesta motivació que no sabem trobar des del departament. Però ja dic, nosaltres fem oferta tots, o sigui tots els departaments presenten allà un seguit de temes que en ocasions sembla que desperten més l'interès els treballs aquests de ciències. Que no deixa de ser súper *xulo*, però una persona que està estudiant llatí i grec quin sentit té que vulgui treballar les plantes i les al·lèrgies, no? I fins i tot aquests que volen fer al·lèrgies, celiàquia, educació física, proven de ficar-se via la psicologia, al departament d'orientació. Plantes, animals, i volem fer un jardí vertical, i clar dius, és que és el món a l'inrevés.

2 A més, no tenen la base. I al final acabes havent d'assessorar els companys ...

4 És trist, una persona que teòricament ha agafat aquestes matèries perquè vol tenir un futur, que no sabrà quin és, però adreçat cap aquesta banda, jo també estic convençuda que a la llista hi ha temes súper *xulos*, si no els alumnes haurien de tenir inquietuds, ni que fos per veure si és allò el que els agrada. Que és el que jo no puc entendre, que un alumne de llatí i grec digui "jo vull estudiar la fermentació i la cervesa".

A: No sé si això té a veure amb la valoració social que es fa de les humanitats?

3 Depèn. Perquè dels tres Argós que jo portava, dos que eren tecnològics i de filosofia.

4 Sí, bé, però la filosofia encara és comuna. Això ho trobo raonable, i d'educació física també, són matèries troncales. Fins i tot hauria d'haver-hi gent de ciències que els agradi fer un treball coordinat

o transversal, tocant una mica. Però el que nosaltres vivim al meu centre és aquest, que hi ha un boom, tothom cap aquesta banda. I també puc incloure, insisteixo, educació física, que també té moltes sol·licituds, orientació, trastorns d'aprenentatge, trastorns del llenguatge, trastorns. Tecnologia també, però tecnologia ja són de l'àmbit tecnològic. O de ciències, sobretot biologia, malalties, de química no.

3 D'història?

4 D'història, en ocasions, però com a molt dos, tres. I òbviament de català i castellà no. En deu anys que portem allà al centre, va haver-hi diria dos treballs de clàssiques, però dos. D'història sí, d'història sí que n'hi ha dos o tres cada any. Però de català, castellà, anglès.

2 Nosaltres de socials tenim molta demanda, socials i història i economia fins i tot. El que no entenc és per què oferim, vull dir, no s'apunten a l'Argó, això tampoc us ho sabria dir.

B: Què podem fer des de l'Argó?

3 Que vinguin profes a fer xerrades, a obrir portes.

4 Les jornades de química interactiva que també són vostres. I fer algun tipus, que igual hi ha a la llista, jo no me les miro, però d'humanitats, algun tipus de coses d'aquestes d'obrir la universitat que vingui la gent, que s'hi apunti. Jo com que miro les que m'interessen, no sé si també les teniu de la branca aquest per mobilitzar.

2 I promoció, perquè potser, clar, no és la meua branca. És la branca de ciències, però tot i així. És cert que jo soc de la branca de ciències, però com a coordinadora intento que arribi a la resta dels companys. Clar, per mi això que acabes de dir ara (Tocats de literatura i Olimpíada Jove) és totalment nou.

A: Fem difusió a tots els instituts. Perquè no us arriba?

4 Sí que arriba, però igual, jo miro la part que m'interessa i sospito que els meus companys no ho miren. Com que rebem tantíssima oferta, jo sospito que no ho miren. Perquè ja dic, si ho haguessin tastat, ara estarien com jo, que *yo soy como judía conversa*. I jo tinc la gent que li aniré al darrere, perquè com que jo ja sé que els alumnes volen fer de biociències, de sanitari i de tot plegat, jo allà no estaré còmoda fent jo una tutorització d'un tema que no m'és tan proper. O sigui, sí que és conegut, som del gremi, però jo no seria capaç de portar una recerca de resistència microbiana o de cèl·lules mare, perquè és un tema que jo no controlo tant. I clar, jo sempre vaig mirant ni que sigui en un lloc o en un altre coses que des de la banda química jo les pugui agafar. I jo com que ja me n'he trobat un, a partir de demà ja començo jo la recerca de l'alumne. Però bé, també faré la difusió, perquè clar, els assessoraments ja no hi som a temps, òbviament, però d'estades també hi ha un munt de coses que jo crec que són interessants, i de cara al curs que ve. Cosetes que pot ser que encara hi ha termini, perquè jo també m'estic a una d'aquesta de deu elements nous, m'ho estava mirant, com que aquests no els he demanat mai, pues si ha de ser la primera o ha de ser l'última, i clar com que hem de demanar autorització, i és d'aquí quinze dies, clar mobilitzar-ho. Però igual que jo mateixa vaig provant, doncs mira aquesta la provo aquest any, doncs aquesta no, doncs l'altra. Clar, és posar-s'hi, intentar-ho i si t'agrada repetir i, si no, buscar-ne una altra que vagi més bé.

3 La veritat és que enganxa l'Argó, enganxa. Enganxa molt, jo ara que penso que el següent any no tinc un Argó, és una mica.

4 Però a mi em passa, jo insistint, nosaltres havíem arribat a fer quatre anys consecutius, l'estada de les nanopartícules, i vam fer quatre treballs totalment diferents. Ara, en comú sí hi havia quatre

pràctiques, els primers van presentar-ne dues, el segons les dues segones, els altres només les últimes, l'altre només va fer la teoria i va fer uns tallers allà adreçats a la canalla de l'ESO. Bé, agafaven una mica l'esperit de la situació i quatre anys consecutius. Alumnat que et diu "m'han confós amb un alumne de l'Autònoma, quina il·lusió!". I jo tinc un company de departament, precisament d'aquests de biologia de resistències antimicrobianes, n'han fet dues, de l'anèmia de Fanconi, fa anys van fer. I clar, tots encantats, perquè diuen, estan fent parts pràctiques de nivell de treball de fi de grau. En ocasions, els he dit: "fes un glossari, perquè tota aquesta terminologia que tu estàs fent servir els companys de departament és que no sabran de què va". I enganxa molt, molt.

B: Suggeriments per millorar el programa? Per exemple, ja podem començar a pensar de muntar conferències.

2 Jo crec que és una bona promoció de la universitat. És com molt més propera. Jo no m'hi he trobat, la meua experiència és fantàstica, perquè han fet molta pràctica. Però jo, és el que has dit, si vens a fer un Argó i llavors només veus la part teòrica, la gràcia d'ells és accedir a aquella part que no, jo crec que això de la part pràctica sempre hi hauria de ser. Però això és un suggeriment, perquè jo no m'hi he trobat. Perquè jo no puc queixar-me, fantàstic els dos, els dos que he portat han fet molta part pràctica aquí a la universitat. Jo crec que aquesta part, jo crec que sí que hi hauria d'haver aquest contacte més proper i més de part pràctica. Que només sigui un assessorament teòric, perquè, de fet, l'assessorament teòric a la fi també el podem fer nosaltres, amb més o menys grau, però ho podem fer. Però aquella part de veure, el que tu deies, de veure el material, bé, jo parlo des de ciències. Però vull dir, aquell contacte, aquella manera de veure com es treballa a la universitat, què és un projecte d'investigació. Tant si és de ciències com si és de lletres, hi ha investigació igualment. Aquesta part pràctica, jo crec que és clau.

4 Jo, de fet, els assessoraments, els miro perquè hi hagi alguna cosa pràctica. Que aquest any me n'he quedat sense perquè la promoció que tenim entre mans són molt, com majoritàriament, biologia i no ha quallat res del microscopi ni de física, que aquest any hi havia un munt de coses. Jo estava dient "ostres, és que aquí podreu tocar, és que la física, és que amb un mirall allà podreu fer".

3 Ells venen més a agafar la part pràctica, a agafar laboratori, agafar màquines a les quals no teniu accés. Doncs, jo per la meua part, el que demanaria seria, primer de tot als alumnes que són de lletres, que només entrar a l'Argó ja tinguessin accés a totes les biblioteques UAB. En tenen, però a mi l'última vegada em va trigar molt, passa un temps. I el que estaria molt bé és que el profe també en tingués. Perquè si en dos mesos no arriba, però mes i mig sense tenir-ne. I anàvem a les biblioteques, però després no podíem treure. I és clar, nosaltres venim de Barcelona, tenen 16 anys, i venir de Barcelona, què vols que et digui. Primer, que fan de tot a la tarda, fan de tot. I que per venir aquí sempre costa trobar el dia per venir. I clar, venir dos dies i no poder agafar els llibres perquè l'accés està restringit. Aquesta és una de les coses que us volia dir, només donar-li ja, si ja té un assessorament, doncs, accés immediat, o un carnet temporal, o el que sigui. I després una altra cosa, com que nosaltres tampoc anem a buscar laboratoris, nosaltres venim a buscar assessorament teòric, és veritat. Perquè des d'Argó, doncs, potser proposen uns temes que a mi no se'm acudirien, de veritat que no se m'acudirien. Un treball que he tutoritzat aquest any és "Màquines assassines en entorns civils o militars hostils, qüestions ètiques de programacions, intel·ligència artificials". Molt *xulo*, però moltíssima feina. Clar, que en [nom d'un professor] és com una espècie d'eminència en aquest tema. Però jo el que dic és el tema és molt *xulo*, molt. Però al final què va ser, va ser gent de tecnologia que va anar fins aquí, gent de tecnologia que jo els estirava cap a filosofia, doncs fem alguna cosa que sigui filosofia i tecnologia a la vegada. I sí, està molt bé el tema, i vens una vegada a fer l'assessorament, després vens una altra vegada, o una tercera, o una quarta perquè ho demanes tu. Però també estaria bé que els professors, des d'aquí, sàpiguen que tenen davant gent que té 16 anys. Llavors depèn de quines coses no les poden llegir, perquè no les entenen. I si li donen i "mira, llegeix-te això, això, això", i no sé quants articles, 250 articles, doncs, en comptes de motivador, és

paralitzador. Al final és que dius “ostres tu, on ens hem ficat?”, no? Perquè ens estan donant una muntanya que no la podem pujar. Llavors, que intentessin baixar el nivell, a un nivell de gent de primer de batxillerat.

2 Per què fins i tot fer grups, és a dir, si hi ha un assessorament que hi ha diferents alumnes, el que de vegades també funciona és que parlin entre iguals. És a dir, tot i que siguin de centres diferents, algun dia puguin reunir-se. O sigui, si hi ha algun tema que són tres o quatre, tot i que siguin de centre diferents, el tu a tu, i el tu estàs fent i jo estic fent. A part del professor que evidentment els pot guiar, el tu a tu funciona molt més bé. I és també un llenguatge molt més tècnic. O bé, ells mateixos, si estan en contacte el primer dia, també es poden posar en contacte. O se'ls pot dir “donat que esteu treballant en el mateix tema, per què no compartiu els *mails* i podeu col·laborar entre vosaltres”. Llavors, poden compartir idees, perquè de vegades, sorgeixen dubtes i no tens el professor, però potser l'altre company està fent alguna cosa, i això realment jo crec que és més aquell tu a tu que funciona entre iguals.

3 Llavors, clar, el que demanava, en temes així, en temes tan grans com aquest. Jo demanava una mica més de concreció, perquè clar, el treball de recerca al final si es fa tan gran, tan gran, tan gran, no focalitzes en res, o és molt difícil focalitzar, i ells no ho poden fer, de veritat que no ho poden fer, no tenen aquesta capacitat. Llavors, enfocar-ho una miqueta més, la primera reunió que sigui, que estigui enfocada. Perquè clar, si tu arribes a un assessorament que et donen tantes possibilitats que no saps escollir, llavors, surts de la reunió, una altra vegada, en comptes de motivat paralitzat.

4 Tothom no controla de tot, i van allà una mica a veure què podríem fer.

3 I la bibliografia que et donen, doncs, que sigui una bibliografia que sigui entenedora per a algú de 16 anys, perquè, si no, no pot ser. Llavors és molt difícil, perquè llavors tota la feina em ve a mi. I m'encanta explicar-ho, i m'encanta fer-ho, però jo m'he trobat amb això, que et donen, primer que escullen ells el tema, però després tota la feina la faig jo. Llavors, penso que ens ho podríem repartir una miqueta més. Focalitzant, i concretant el que volen o el que pensen ells que seria un treball. És un altre nivell.

1 Tu hauries d'ajudar una miqueta al tutor (de la UAB). Jo trobo, podem fer això o nomé t'interessa aquest aspecte. Perquè va a una altra velocitat.

3 Perquè te un altre tipus d'alumnat, un tipus d'alumnat que és de la seva facultat, algú que li agrada això molt, que en sap una mica i que té un altre registre mental, que no pas a principis de primer de batxillerat.

Què us va aportar assessorar treballs de temes que fossin nous per a vosaltres?

3 He après molt. És un tema molt interessant, és un tema que a mi em feia una mica de por, això de les màquines assassines, per exemple. Al principi deia “però què fas tu tutoritzant un tema com aquest?”. La qüestió armes, i qüestió bèl·lica, violència és una cosa que em repel·leix bastant, però sí que he trobat el seu lloc, molt interessant.

1 Jo l'últim que tenia, em sortien notícies que era de descontaminació d'aqüífers mitjançant bacteris. Per mi també ha estat una novetat, llavors aprens tu, és una oportunitat per a tu, et recicles, et poses al dia.

4 Nosaltres des que vam començar a treballar en nanociència i nanotecnologia, perquè eren pràctiques de tot això, vam muntar uns tallers, per a sobretot els de primer d'ESO, per a la setmana de la ciència. I fins i tot en ocasions d'allò d'ara que toca, final de curs, tres dies solts, vinga taller de nano. I tenim una petita presentació que també la vam fer en un d'aquests treballs de recerca. I vam

buscar en unes pràctiques que no eren ben bé de l'Argó però via Argó, via la Gemma, via la maleteta aquesta que roda. I tenim allà una caixa i unes pràctiques que van formar part d'un treball de recerca. S'apropa la nanociència als nens de primària i els fem esterificacions, el punt de llibre, una petita presentació perquè entenguin què vol dir nano, perquè a aquests les potències de deu negatives, como que no.

Sabeu que hi ha uns cursos d'estiu, que en aquest cas els alumnes paguen.

4 Sí, però jo també els proposo.

2 Sí, els proposem. I que també les poden aprofitar fins i tot en alguns que estan fent treballs de recerca, perquè els va molt bé.

4 Jo també parlo molt bé, perquè tot i que del centre no hi ha gaire gent que els hagi fet. Sí, que recordo fa un parell d'anys que va començar un alumne amb les impressions 3D, i a dia d'avui. Que segurament no seria per causa de l'alumne que va venir a l'Autònoma, però va coincidir que al departament tenim una impressora i ara ja som autònoms, bé, el departament de tecno, de fer treballs d'impressions 3D i de tenir-ho allà. I jo també és una cosa de les que dic a l'alumnat, que si no aconseguien l'estada que demanin assessoraments. Sempre els dic "teniu l'opció de pagar". Sobretot ja les tinc marcades perquè aquestes sí que ja estan obertes, ja he vist que n'hi ha una exhaurida del CSI, que també crida moltíssim l'atenció. El CSI, les nano, el cervell, però aquesta com que no sé gaire bé com va, ja li posaré jo a un de biologia, que la faci ell. Jo els dic "que si no ho aconseguíu, aquí tindreu una aproximació més seriosa i podreu fins i tot aprofitar el coneixement per acabar de muntar una part teòrica, tirant del fil, i doncs, segurament alguna cosa pràctica, perquè clar, no els hem fet". Però nosaltres, suposo que no som el poble que porti més alumnat a l'Autònoma, però cada any cau algú, aquí de nanociència, nanotecnologia, de química, vull dir, que alguna empremta deixa. Nosaltres, l'any que hem tingut més gent aquí fent estades, perquè insisteixo, d'assessoraments n'hem provat pocs, vam aconseguir-ne quatre simultàniament en un estiu, cadascú en un lloc. En tenim un en veterinària, va haver-hi un any que en vam tenir quatre. També és cert que va haver-hi un altre any que n'havíem demanat set o vuit, i clar, o sigui, vam fer-ho per no dir no a l'alumne. Però clar, de seguida ens vau demanar "prioritzeu, si us plau" i això també ens ajuda. Jo ho entenc perfectíssimament, el que passa que a mi em sap greu dir-li a un nen "tu com que tens un vuit i mig te la demano i tu com que tens un set no". I jo deia "no costa gens", jo faig la documentació, pensa que segurament no, però jo m'estimo més, tot i que potser col·lapsem el servei de recepció de sol·licituds, que sigui un altre que digui "mira no ha pogut ser". Però intentem sempre agafar els millors.

2 Que, de vegades, tenen un mal any i després és un alumne fantàstic. Vull dir, en aquell moment, de vegades les notes...

Potser hauríem de demanar una descripció del nano, perquè hi ha nanos que ho aprofiten molt, hi ha nanos que potser són més brillants i venen aquí i no pensis que fan gaire.

4 Efectivament, nosaltres ho hem viscut, de gent que potser hauria funcionat súper bé i no ha gaudit del recurs i aquí van fer-ho súper bé, però després havies d'estar allà punxant, "vinga i ara què fem amb això?, venga l'hem de vendre, molt bé, tu t'ho has passat pipa, però ara com venem?, què té de bo?, què has après?".

2 Es fa carta de presentació? No me'n recordo. Perquè, en alguns llocs, sí que demanen la motivació. Però a les estades, pot ser que valoreu la part aquesta. Però de vegades quan ells expliquen exactament per què ho trien, i ho fan ells. És una manera que realment es posin com són i què volen. En alguns centres ho fan.

1 Els que no els han donat la primera opció, estadísticament, han renunciat molts a la segona?

Molts no però uns quants, hi ha alguns que hi han renunciat. Poquets, però sí que algú hi ha renunciat, que a mi també em sorprèn.

Per això nosaltres dèiem de l'any que va fer només primera opció.

2 Nosaltres, vam tenir una renúncia l'any passat, un noi molt bo, però hi va renunciar perquè va entrar al Bojos per la Ciència.

Al Bojos, per exemple, demanen una carta.

2 Demanen una carta del tutor, d'un altre professor que l'hagi tingut, i una de l'alumne. Però jo crec que una de l'alumne.

4 Nosaltres no hem tingut renúncia precisament perquè, com que jo sempre els dic que de biologia i de sanitari hi ha moltíssima competència i demanen moltíssim i costa molt de fer-ho, nosaltres fem com una mena de logística. Diem "bé, tu posa en primer lloc aquest, que t'agrada molt, però que saps que hi haurà un munt de gent com tu o millor que el demanarà. I posa en segon lloc aquest, que m'agrada a mi i que jo crec que també". I de fet, ens va passar fa dos cursos, que una persona que volia fer capsulació de proteïnes i coses d'aquestes, jo li vaig dir "home, igual m'equivoco, però pot ser que la gent d'enginyeria no demana tant, demanen més robot i tot això, i aquest de l'oli que sembla que no és res, jo li veig bona pinta". Bé, el va posar en segon lloc, no recordo com es deia de reciclatge d'oli o el que fos. I clar, sí que va trobar una pràctica de fer sabó, que aquesta no calia venir aquí, i la podíem fer fins i tot allà, però va estar treballant amb bacteris, va fer un sulfatant i unes coses súper interessants i en el fons allà a enginyeria va fer biologia. O sigui que Déu n'hi do, l'alumne, al·lucinant. Dic "mira, veus".

3 El que passa, que és clar, la segona opció, la que tu posaves que t'agradava a tu, si només agafeu la primera opció, aquesta la perds.

4 Per això ho deia, no la trèieu. Nosaltres juguem amb la segona opció.

3 La segona opció aquesta, la segona opció també els agrada. I després si només és primera opció, clar, què faig? Biomedicina, o faig no sé què. I no saben què escollir.

4 A més, amb l'agreuja que hi ha moltíssima gent que ho demana. Perquè potser de filosofia no en demanen tant, però cada any vens a la reunió i et diuen, no sé quants centenars de demandes per a 20 places. De cada deu, una, o de cada vint una.

2 Bé, però encara felicitar-vos, perquè ja us dic, sou de les perquè universitats que ofereix aquest assessorament. La UB, sempre que hi anem, clar, nosaltres som molt estrictes en els treballs de recerca a l'institut. Llavors, cada cop que vaig a una sortida "i vosaltres tutoritzeu?, i vosaltres tutoritzeu?". Deuen pensar "que pesada és aquesta dona". I els de la UB ja em van dir "nosaltres no podem tutoritzar, perquè no ens paguen per fer això, si voluntàriament algun profe trobes algú, que t'ho faci". I sí que tenen un programa, us dic una cosa, que es diu Forces, fan com un assessorament. Però, jo crec que no té gaire difusió, si té molt poca cosa.

4 Jo n'havia fet un allà. Nosaltres, en vam fer un. I bé, tot el que estàvem comentant aquí, que mira que en ocasions, deies tu que potser el nivell és massa elevat o massa obert. Nosaltres, l'any que oferíem, o almenys que jo pensava que era el primer any del Forces. Vam entrar, precisament amb el microscopi i va ser un maldecap, o sigui, jo li vaig agrair a la tutora, un munt. Però és que nosaltres tenim, mira, jo fa no sé quants anys vaig fer una llicenciatura de Química. O sigui, jo de física

quàntica i de tot això, no tant. I clar, aquest alumne està fent primer de batxillerat, vull dir, que tot això, tots aquests programes, tota aquesta informació que tu ens estàs demanant, totes aquestes visions. És que és impossible, ni ell ni jo, relaxat una mica i súper bé, perquè al final vam aconseguir, però fent la desena part del que la tutora volia, perquè era massa, massa, massa. I deia "és que no l'estic seguint ni jo, què farem amb aquest pobre". Jo crec que han de baixar una mica i és molt més paït tot això.

3 Per acabar, jo el que us volia demanar, vosaltres doneu reconeixement als professors d'aquí de la universitat. Jo també demanaria una mica de reconeixement dels professors de secundària. Els professors de secundària de veritat que treballem molt, aquests treballs Argó. Un certificat estaria molt bé, un certificat que tu presentessis al Departament d'Educació, per exemple, i que et servís per a alguna cosa.

4 Estaria bé.

3 Però no sé si per exemple presentes tres alumnes. La veritat, estaria molt bé.

1 Jo entenc el que dius, però el sistema de punts nostre, no aporta res. A la nostra edat, com a mínim, com a mínim a la meua. Potser alguna persona més jove. Una altra cosa és que vagi per innovació, que ja es una altra cosa.

2 Hi ha un apartat al departament, que si participes en algun programa d'aquests, pots participar en innovació. Nosaltres vam fer l'Erasmus, i tens un reconeixement per haver participat en un programa d'innovació.

1 Qualsevol reconeixement és bo.

2 Un dels programes que va tenir molt bona acollida al nostre centre va ser el de resistència bacteriana, en què els estudiants de la UAB participaven amb els de batxillerat. També podria ser interessant no només que els mateixos professors/res de la UAB participin, sinó que també ho faci alumnat que estigui cursant estudis a la UAB.

1.4 Reunió de grup amb professorat de la UAB

Com vau conèixer el Programa Argó?

10 Fa molts anys.

15 Jo, a través d'un missatge col·lectiu, una crida a participar en el programa, que era un reenviament que venia de l'Argó, llavors, des del departament ho van reenviar. Però, clar, ja fa bastants anys.

11 Jo, en el meu cas també. És a dir, jo ja fa anys que ho conec, però recordo haver vist algunes crides a través del correu electrònic.

Quants anys heu fet assessoraments?

2 Jo, tot i presentar projectes, no són sol·licitats per part dels alumnes, i aquest any sí.

14 Jo porto uns sis anys, sis, set anys. Ho hauria de fer la cronologia, però 2012-2013 aproximadament.

9 Jo no sé quan va començar, però fa molts anys. No vull dir més anys dels que tingui el programa. Jo en fa molts, però no recordo si va ser la primera crida. Perquè hi va haver una crida pel correu electrònic, i em vaig oferir, fa bastant temps, i no sé exactament quan. Més o menys he anat tenint sempre un alumne, sempre no ho sé, però quasi sempre.

12 Nosaltres en 10 anys hem tingut més que directament assessorament, no sé si també li dieu assessorament. Havíem tingut algun estudiant al laboratori durant 10 o 11 dies al juliol. I d'assessorament no n'hem fet, però bé, en podíem fer perfectament. Aleshores, doncs, això consisteix que els estudiants contacten amb vosaltres, amb la idea que vinguin a fer alguna cosa que tingui relació amb el seu treball de recerca, però al laboratori de la universitat. Llavors, si tens un grup de recerca al laboratori. Doncs, em sembla que són 11 dies al mes de juliol, sota la supervisió d'una persona, estan allà al laboratori fent alguna coseta. Tampoc poden arribar a fer molt. Cada vegada és més complicat, per tot el tema de seguretat, i coses d'aquestes. Ara fa temps que no ho hem fet, funcionava bé, els motivava molt poder venir aquí i estar en contacte.

Alguns alumnes deien que els havíem enfocat una mica a prendre la decisió de cara al futur.

12 Sí, tant per decidir el que no els agrada, com per decidir que sí que els agrada.

Motivacions. Per què vau decidir assessorar?

1 La meua experiència és molt semblant. Jo crec que vaig estar-hi des de les primeres convocatòries, fèiem una cosa semblant. Potser la diferència era que el que fèiem. Agafàvem estudiants que podien venir a fer algunes coses aquí que no podien fer als instituts. I després els donàvem un tema que poguessin fer als seus instituts, als laboratoris dels seus instituts. O sigui, fèiem una cosa mixta entre el que feien allà i el que feien aquí. Jo, l'experiència que tinc és molt positiva. Per mi, com a

motivació per fer-ho, diria que hi havia la motivació de tenir un contacte amb el món de la secundària. Jo crec que el resultat era molt bo. Jo he vist treballs d'alguns d'aquests estudiants, que ja m'agradaria de vegades veure al grau. He vist treballs molt bons, i he vist estudiants excel·lents. Per exemple, jo vaig tindre un estudiant que després va ser premi extraordinari, o sigui, que crec que també hi ha un efecte de captació de molt de talent. Crec que ho hem de tenir en compte.

Vosaltres fèieu estades?

1 Fèiem una cosa mixta. Jo feia un grup d'estudiants, que venien, els orientava sobre un tema, els donava les bases perquè després treballassin als seus instituts, als laboratoris dels instituts. Però després, hi havia coses que no podien fer, mesures que no podien fer allà, que sí que podien fer aquí, ho complementava. Feia una cosa mixta, per dir-ho d'alguna manera. La qual cosa els motivava molt.

4 Jo també vaig començar perquè a mi em contactaven estudiants per *mail*, personalment. O si no fills d'amics, filles d'amics, que es posen en contacte amb tu. Llavors, jo crec que va ser la Marta Simón que em va captar, perquè un dia amb el que teníem de secundària li vaig comentar això, i em va dir "no, si tenim un programa aquí que ja serveix per això". Perquè així com a mínim et donen un reconeixement de què has fet això. Llavors, vaig començar, tampoc fa tant, així legalment, tres anys em sembla.

3 En el meu cas, que soc de geologia, com que Geologia és una carrera petiteta. Bé, jo hi soc des del 2003 o 2004, ja fa molts anys. I fèiem primer estades i, després, em vaig cansar una mica d'estades, perquè havíem d'estar molt a sobre dels estudiants, i vam passar a assessorar treballs. La motivació primera era divulgar, donar sortida una mica a la gent que li agrada la geologia dels instituts, que la majoria de profes no són geòlegs. És donar la possibilitat que puguin fer treballs de recerca o conèixer què és la geologia aquí. Sabent això, la realitat, que potser hi ha profes d'institut que donen ciències de la terra, que són biòlegs o altres coses. Donem la possibilitat que algun nano que li agradi molt, jo què sé, allò típic de col·leccionar minerals des de petit, doncs que pugui fer alguna cosa amb nosaltres. I va ser a nivell personal. Però més o menys el departament donava suport a això, i ho hem anat fent des de llavors. Més o menys, crec que hem anat tenint sempre algú. Jo ara ja no ho faig, des de fa dos o tres anys ja no ho faig. Però hi ha algú altre que ho està fent.

11 Jo no me'n recordo, la veritat. Però fa anys sí que portava més projectes, ara no sé per què no s'apunten tant, diguem. Però des de fa 5 o 7 anys. Des dels diferents departaments muntem les estades. Nosaltres les muntem diferent, les muntem de manera que els 11 o 10 dies que venen, les dues setmanes, el que fem és que ho encarreguem a algú. Bé, algú que estigui disposat a fer una sessió un matí, així els matins estan distribuïts. Cada matí algun departament fa alguna acció amb ells. Per tant, nosaltres les tenim muntades, més distribuïdes entre departaments. Allò, diguem, jo faig un tema de robòtica, altres fan temes d'internet, de xarxes. Cada dia veuen una cosa diferent, o si hi ha alguna sessió que és molt llarga, dos dies. Ens funciona molt bé a nosaltres. Intentem explicar una miqueta, primer explicar-los alguna cosa i que després vagin al laboratori, després ells fan.

Quin temes d'assessoraments oferiu? Temes de la recerca que esteu fent vosaltres? O de temes que us interessin i creieu que és el moment de fer-ho públic i rebre estudiants? Com penseu els temes?

7 Jo només tinc experiència amb estades. Soc de l'àrea de química. I el problema que té aquest projecte, aquest programa que és atractiu, és el tema dels costos. Química és una àrea de la qual no poden estar ni un minut sols. Han de dependre d'algú, perquè la seguretat depèn de nosaltres, si hi ha un accident, nosaltres som els responsables. D'altra banda, qualsevol cosa que vulgui fer, per petita que sigui requereix temps. I de normal no hi ha prou amb els matins. Per tant, nosaltres, quan volem que vingui algú, li diem "faràs el matí, dinaràs i faràs la tarda". Si vols venir, perfecte, si no, no hi ha. Per tant, ha de ser tot el dia, hi ha una inversió, clarament en temps important i seguretat. Per tant, de dedicació d'algú, que estigui pendent d'ell o d'ella.

Després hi ha un cost també de material, no només de personal sinó de material. És a dir, hi ha costos de reactius, hi ha costos de material de vidre. S'ha d'estar molt pendent d'ells, perquè a vegades trenquen coses. Tot plegat és un tema que té uns costos seriosos, això d'una banda. D'altra banda, amb aquest cost quins són els beneficis? Això és un tema que m'agradaria destacar.

Hi ha dos tipus d'alumnes, nosaltres n'hem triat només un. Hi ha un tipus d'alumne que s'apunta a l'Argó malgrat que no tingui un interès particular en la química. Perquè és una manera de tenir un projecte molt atractiu, que tindrà bona qualificació, tindrà bona nota i a les PAU podrà entrar a medicina o veterinària o a graus d'aquest tipus. Clar, aquest balanç a mi no em surt a compte, això. És a dir, invertir en una persona que després no farà química, no em surt a compte.

D'altra banda, la gent que he tingut jo, que són 6, 7, una cosa així, al llarg del temps. Són gent que té un interès per la química. A més, la segona cosa, que són gent, que provenen d'entorns poc afavorits. I això és una manera de donar-li una oportunitat que tiri endavant- És a dir, que es motivin, que acabin fent una carrera, cosa que no està prevista moltes vegades.

Jo vaig estudiar a un institut que està al Raval. És un institut que era molt bo, que tots érem de la casa, tots barcelonins, i que ara no hi ha un sol barceloní en aquell institut, tots són de fora. Són gent de totes les nacionalitats, quan surts per la porta de l'institut és com un anunci de Benetton, hi ha de tots els colors, de totes les vestimentes que puguis imaginar. Llavors, jo vaig anar allà, "què voleu alguna ajuda?", i em van dir "home, si tens alguna gent per fer un projecte", (jo vaig dir) "home, si teniu un alumne bo, motivat". Jo amb aquestes condicions, vingui tot el dia, tot el juliol, no només els dies d'aquí, venen després. Jo vaig preguntar si els podria estendre l'assegurança, i venen tot el mes de juliol, i alguns venen fins i tot el mes de setembre a acabar el projecte. Aquí el balanç surt a compte, és a dir, quan és una persona que veus que si no li dones aquesta empenta no estudiarà, potser, una carrera. Si no li dones l'empenta aquesta, potser no es veurà capaç d'estar a la universitat. I la veu, conviu amb col·legues i els alumnes de doctorat, o de tercer cicle. Allà s'enganxen i acaben estudiant. Aquí, el balanç, l'esforç, té una certa recompensa.

Ara estudiar només perquè la gent tregui una millor nota per a les PAU té un valor molt relatiu. A mi això no em motiva prou, la inversió que faig de temps amb aquest tema. Els alumnes funcionen molt bé. De fet, dels 7 que hi ha hagut 3 han rebut premis a Barcelona a millor projecte de TDR final. I és una mica el balanç, jo jugo amb aquesta idea, si tenen un alumne bo que pugui venir aquí, jo em

preocupo perquè sigui així. Bàsicament gent d'un institut del Raval, un noi que era molt bo però tenia problemes de caràcter de Badia del Vallès. He tingut gent d'aquest tipus, diguem-ne. I en aquest cas sí que l'esforç, considero molt raonable, es compensa.

Fer química, no a una estada, sinó fora, primer que és menys engrescador per a ells. I segon, que moltes vegades no tenen equipament ni la disponibilitat del professor per fer això. No sé, alguna vegada ho he intentat fer d'aquesta manera.

Molts treballs s'acaben de redactar, òbviament a l'institut, que tenen un supervisor a l'institut. El supervisor és el que fa aquest tipus de feina, el que ajuda a redactar, a fer el marc pel treball. Després, jo els reviso, però ja dic, quan venen només per aconseguir una millor nota, estan fent allò com podien fer qualsevol cosa. I com a medicina no hi ha Argó, a veterinària, suposo que n'hi ha. Llavors, si no poden anar a medicina, busquen una àrea afí que puguin també fer això i que puguin tenir la matrícula del TDR, per estar ben qualificat, per entrar després a la carrera que vol.

Hi ha una diferència substancial en la motivació, en la capacitat no, perquè són bons, però la motivació que tenen. No els faràs venir a la tarda, per exemple, o venir a acabar coses al setembre. Aquest és el meu balanç. Jo crec que és una inversió suficientment gran com perquè si no hi ha alguna cosa més, que el que és purament, el que pretén l'Argó, donar aquesta motivació a l'alumne en general, a mi no em compensa. Si hi ha l'altre factor que hi hem afegit de donar un cop de mà a la gent que ho té més complicat a la vida.

Jo m'he hagut de barallar, per portar nanos d'aquests. Perquè òbviament no és el mateix tenir un alumne que ha anat a un institut del Guinardó, que ha estudiat allà d'ençà que tenia 10 anys, que una noia xinesa que ha arribat amb 14 anys i no sap parlar, català, castellà que ha fet batxillerat sense perdre curs i que les notes que té de tall, perquè també compta la llengua, per exemple. Encara que sigui molt bona en ciències, en llengua no té la mateixa nota, i per tant no té un expedient tan elevat com algú que sigui d'aquí. Jo m'he hagut de barallar, dic, bé, jo vull aquest, si és un altre no l'agafo, sí és aquest sí. Per tant, m'he saltat la regla d'alguna manera, diguem-ne.

4 Però no es podrien reservar unes places?

7 Jo crec que la gent que vol simplement l'Argó per tenir millor nota de cara a la selectivitat, és justificable i defensable, ells també en tenen dret. Però, particularment en química jo crec que no és el mateix fer un treball de fi de batxillerat de química que de literatura, per dir alguna cosa. No és el mateix, l'esforç no és el mateix. No cal estar pendent ni tot el dia, com jo, cada minut. Si jo surto un moment per fer una reunió dic quedat amb ell, que si no, si passa una cosa, la culpa és de nosaltres.

9 Tu preguntaves abans sobre els temes de recerca. Almenys en el meu cas, jo sí que presento. Primer que a medicina tenim, no sé si molta gent que s'ofereix a col·laborar, però de demanda en tenim molta. I jo ja he vist que tenim pocs professors que s'hi ofereixen. De manera que jo amb aquests anys que hi he estat, no sé quants n'hem tingut, però potser he tingut 15 o 20 alumnes. N'he tingut molts. Hi va haver una convocatòria que va reunir 6 o 7 junts de diferents instituts, de diferents zones de Catalunya.

Però jo el que sí ofereixo són les línies de recerca que jo d'alguna manera tinc al meu àmbit. Hi ha algunes d'elles que són molt suggeridores, també per a la gent jove, una d'elles és la sida. Molts dels

alumnes han vingut a fer estudis i el treball sobre aquest tema. Jo l'experiència que tinc és bastant bona. L'única motivació va ser intentar introduir la gent jove en la recerca, una motivació pràctica no té. Però estic molt satisfet. De fet, hi ha hagut alguns casos anecdòtics. Hi ha alguna excepció de tots aquests, quasi sempre han sigut extraordinaris. Molt sovint alguns d'aquests treballs, jo que he estat en molts tribunals de tesis doctorals, són perfectament equiparables a treballs de tesis doctorals. Especialment la part teòrica, evidentment, la part tècnica és sempre més limitada. És una de les limitacions, en què si voleu després podem entrar, la part experimental dels treballs. Jo tinc molta satisfacció en aquest sentit, el 90% llarg han sigut alumnes excel·lents i que han gaudit molt dels treballs que han fet. De fet, en alguns casos, conjuntament amb ells, els hem presentat a congressos nacionals de medicina, els treballs que havien fet ells.

Tinc un cas més anecdòtic. Em sembla que va ser la primera alumna que vaig tenir de l'Argó. Aquesta noia va fer un treball sobre la sida extraordinàriament bo. Després la vaig tenir d'alumna a la unitat docent, va estudiar medicina. Va acabar la carrera, i ara la tinc, ara ja no hi soc, estic d'emèrit, m'he jubilat, la tinc de metge resident al servei. O sigui, que l'he seguit des dels 15, no sé quina edat tenen. És molt bona metgessa, està fent una residència a l'hospital. I era delegada de curs durant la carrera de medicina. És una persona que segueixes des de l'Argó.

Quina ha estat la relació entre els professorat de secundària, l'alumnat i vosaltres?

12 Jo normalment n'he tingut poca. La meua experiència és que han vingut, me'ls han presentat i després me'ls han deixat. No em queixo: dient poc no vull dir que em sembli malament. Em sembla perfecte. A mi ja m'està bé perquè així vaig més lliure. Ells han fet el treball, han vingut, han estat, han fet el seu treball, me l'han presentat, jo l'he pogut revisar, finalment m'han notificat la nota. A vegades, jo no he tingut, en general, potser tampoc l'he buscat, potser és una falta meua, o no, amb el professor no he tingut una relació.

14 La meua experiència, com que estic a antropologia social i cultural, tampoc és una matèria que s'imparteixi normalment als instituts. Llavors, venen una mica insegurs desconeixent una mica la matèria, llavors també volen indagar. Sempre has de fer una miqueta d'introducció del que és l'antropologia, o de quina mirada fa l'antropologia, per situar. Perquè si no em venen molts del camp de la geografia, del camp de la història. Llavors els haig de dir que és una mica diferent. La meua experiència és que venen molt perceptius de conèixer què és l'antropologia, i també les tècniques de treball d'antropologia. Perquè pots treballar molt bé el que és el marc teòric i tot plegat, i donar bibliografia. Però venen molt interessats per conèixer metodologies de treball, la metodologia qualitativa. Perquè de vegades, per exemple, confonen. Sembla que no, sembla una ximpleria, però de vegades confonen el que pot ser una enquesta, qüestionari, amb una entrevista qualitativa en profunditat. Llavors, tots aquests aspectes que de vegades queden una mica confusos, aquestes sessions serveixen molt bé per establir un treball metodològic. En aquest cas, en el nostre punt fort, que és la metodologia qualitativa, entrevistes en profunditat bàsicament, d'entrevistes semipautades, que no és un qüestionari o una enquesta. Els ajuda a situar molt bé, i sobretot entendre, que hi ha d'haver una connexió entre marc teòric i el que et preguntes, el que vols saber, la metodologia. No pots anar fent bibliografia per una banda, i que després que les preguntes que fas i tot el que treballis a nivell de terreny empíric, no tingui res a veure amb el que han llegit, hi ha d'haver una connexió i de com treballar-ho. L'aspecte de metodologia, jo crec que és el que més valoren de quan reben l'assessorament, a part del que els pugués explicar del tema i tot plegat.

2 Jo m'he trobat que el tutor em deixa l'alumne. Em diu "aquí te'l deixo". A partir d'aquí, encara, que jo li hagi escrit algun missatge, el missatge amb còpia al tutor de l'alumne, el tutor jo veig que té una actitud de "tu ja t'ho faràs amb l'alumne".

7 Jo he intentat dir "què vols fer, tens alguna idea concreta en què pugui ajudar-lo i tal?", "no, no, tria tu". Jo no trio mai un projecte que té a veure amb la meua recerca, busco un projecte que sigui atractiu, per exemple, que no tinc ni idea, bé, sí que en sé una mica. Però, treball amb biodièsel, doncs puc dir "va, faràs biodièsel, provarem amb biodièsel". És una cosa que als professors això els ve de nou, vull dir, per tant, és molt limitat. El redactar, les faltes ortogràfiques, que l'estructura de la memòria sigui raonable. Però com que no proposen el projecte ells, ja els està bé el que li diguis. Alguna vegada han vingut a alguna sessió a veure què fan aquí, es passen tot el dia aquí, què fan tot el dia aquí. Doncs a veure què fan, un dia. Ells són responsables, tens sort si tenen cura de la redacció i de l'estructura, que ja és important.

6 Jo faig economia de l'empresa, i m'ha passat igual, que la majoria de tutors m'han dit "aquí te'l deixo, ja t'arreglaràs". Excepte una. Que es va ficar tant en el projecte, però tant en el projecte i el que havia de fer, i el que no havia de fer i el que jo deia, i el que ja no deia tant que vam trencar peres. Jo vaig parlar amb no sé quina divisió de l'ICE, li dic "escoltem, això s'ha acabat, aquest alumne i aquesta tutora jo no hi vull parlar més, perquè no puc, no puc perquè ho vol fer tot ella, «jo vaig dir, faci-ho, porti el projecte, el tutoritzar»". Tot ho trobava malament, em deia tot el que havia de fer. Al final li vaig dir "vostè no necessita un tutor, vostè, no sé què necessita".

14 Una pregunta que us faig jo a vosaltres, nosaltres fem un assessorament, vull dir que en últim terme, jo el que entenc és que qui ha de fer el seguiment continuat i l'últim responsable del treball de l'alumne és el seu tutor. Clar, perquè jo ho deixo clar des del principi. Jo no dirigeixo aquest treball, jo acompanyo aquest treball, però jo no el dirigeixo.

La responsabilitat última es del tutor del centre.

14 Jo deixo clar des del principi, que jo acompanyo al treball, però que jo no tinc la responsabilitat d'aquest treball.

12 Jo, fora d'aquests casos tan extrems, no veig que no facin res que no facin la resta dels tutors. En el treball de batxillerat, el de recerca, normalment tots els alumnes busquen ajuda d'algú altre fora perquè els tutoritzi. La meua experiència, amb el coneixement de treballar amb l'escola, és que el tutor, professor de l'escola, no fa un seguiment fil per randa, contacte amb tots els tutors, amb tota la gent que els nanos estan buscant. A vegades, van a buscar informació als ajuntaments, busquen algun ajuntament. Una altra vegada van a una senyora que no sé... Els professors de l'institut, amb nosaltres fan el mateix que fan amb la resta de gent que ajuda els nanos a fer el batxillerat. Això no vol dir que no es pugui establir un sistema en què nosaltres tinguem una miqueta més d'informació, un *feedback*, o quan tingui tutories amb aquest professor, doncs que ens enviïn una nota. Quan he dit que me'l deixaven, no ho he dit en forma despectiva. Em sembla molt bé, ja el seguirà quan toqui, i com que tampoc hi ha un protocol d'intercanvi. Si al final em diuen la nota, i la nota és bona i ells s'ho han passat bé.

4 Jo també crec que fan molt bé la seva feina. Potser la que s'equivoca soc jo, perquè jo normalment dic que me'ls deixin la primera reunió. Però entenc que és responsabilitat de l'alumne. El seu professor serà el seu tutor a l'escola, i jo a la universitat, però és el treball de recerca de l'alumne. Per tant, qui ha de contactar amb mi sempre serà l'alumne. Per tant, qui ve aquí és l'alumne, a fer la pràctica. Llavors, entenc que la tutorització que fa el professor serà com amb qualsevol altre alumne. No serà ni menys especial ni més. Però sí que els demano als alumnes que tinguin i agafin aquesta responsabilitat. Però en els tres mesos que dura el seu treball qui contacta amb mi sempre és l'alumne, amb mi, el tutor o la tutora. En general, quan parles després amb ells, sí que han parlat amb el seu tutor o tutora de l'institut, jo crec que hi ha un bon equip. Per sort no he tingut cap d'aquests casos que comenteu.

8 Jo sóc sociòleg, diria que les ciències socials és difícil de dir que un estudiant de batxillerat li interessin. Els dos suggeriments que faria és, d'una banda, valorar els treballs que fan en grup. És un sobre esforç, normalment si tens dos estudiants que tenen el mateix treball els pots demanar més coses, això és un plus. A més, d'ençà que ha sorgit això els projectes estan més ben fets, estan més pensats. La implicació dels instituts és més clara. Ens dona a la UAB un avantatge, perquè tenim molt més fàcil plantejar que els graus siguin interdisciplinaris, potser, que d'altres universitats.

Potser passa que hi ha grups per defecte i grups per motivació. Per exemple un dels temes estrella en ciències socials és el de gènere. És perfecte per treballs en grup, amb gent que vol fer diferents carreres i vol tenir després diferents perfils professionals. Llavors, si això es cuida una mica, se li pot donar bastant de sentit. I no ho dic perquè sigui un grau de gènere, tot i que es poden fer moltes altres professions que tenen interès. Potser en aquest sentit, que hi hagi un grau específic, és fins i tot un problema. Perquè no estem parlant d'una cosa tan tancada. En aquest sentit em sembla que és una via a explorar, no sé la forma.

L'altra qüestió que jo diria és que es podria aprofitar la biblioteca. A la biblioteca hi tenim el Mendeley que permet fer grups, como una xarxa social. Aquí hi podríem tenir grups temàtics en què, amb molt poc esforç, una gran part dels professors podrien aportar algunes coses. I a la biblioteca dinamitzant un d'aquests grups podrien fer alguna cosa amb bastant potencial.

Suggeriments, idees per millorar...

4 El tema de gènere m'ha fet pensar una cosa que crec que ja havia comentat amb vosaltres. Una de les crítiques que jo he fet al programa és que està molt encasellat sempre en unes àrees típiques de l'institut i no obria pas aquests temes més transversals, que és el que ha dit ell. Jo sempre proposo dos temes que no són la meua recerca. De fet, d'un podria dir que no en tinc ni idea, que és "Gènere i ciència". Però jo el proposo sempre, i alguna cosa surt i normalment ho fan bastant bé. Jo el que trobo és que no hi hagi, quan es proposen, aquest tipus, que es vegin, que es visualitzin. Surten a ciències, quan aquest és un tema més social o tecnicocial. Llavors, donar visibilitat a aquests aspectes més transversals jo crec que seria bo. Ara hi ha el grau de Gènere, com bé dius, però com gènere, podria ser qualsevol tema. Jo dic de les caselles clàssiques, de les seves assignatures, que potser és obligatori, no ho sé. Però trencaria una mica aquest esquema de química física, biologia, geologia...

6 Per fer això, el que veig és que la persona que ho tutoritza ha de ser especialista. I ha de ser especialista d'un grau transversal, si normalment ser especialista d'un grau específic ja costa, no n'hi ha tants. Ser especialista d'un grau que són quatre. Jo ho he provat, amb quatre professors, i hi ha l'embolic, que ha costat molt i vam deixar de fer-ho.

4 Jo no soc especialista. No és ben bé el que jo deia. Per a un treball de recerca de batxillerat, tampoc has de ser un súper expert en un tema per proposar un petit tema de recerca.

8 Jo recordo, fa dos anys vam tenir un grup que eren dues persones i una volia estudiar dret i l'altra, publicitat. Els vaig assessorar sense dificultat. Era una qüestió relacionada amb el gènere. No hi havia gran dificultat.

7 Volia tirar una mica enrere, rebobinar. El tema del tutor, la relació amb el tutor. Jo no sé si passa amb tothom, però tinc la sensació, almenys en el meu cas, que sempre que he tingut un tutor de l'institut, com això de l'alumne del Programa Argó, és molt llaminer, acostuma a ser una persona bastant sènior. Vull dir, és com atractiu per a ells, no agafen el més jovenet. Sempre he tingut o la catedràtica més antiga o una que és la directora.

14 Jo no. Jo n'he tingut de molt joves.

7 Perquè jo crec que podria implicar-se la gent que ha acabat la carrera fa 5 anys o 6 anys. Però una persona que porta 30 o 40 anys. En el meu cas, suposo que no tenen molts d'aquests Argó, en tenen algun, aquest se'l queda la persona que mana. És, segurament, la que està més allunyada d'allò que està treballant. Perquè la tesi que va escriure ella, o ell, està lluny del que està fent aquí. Fa més complicada la participació. Si fos una persona que hagués acabat la carrera fa quatre anys i tal, segur que és més fàcil implicar-la més en el tema, i s'engrescaria més, potser. En el meu cas sempre he tingut gent que és no de la meua edat, però quasi, quasi. Que són molt grans, vull dir.

1 Jo amb això volia dir, jo potser com que he estat molts anys fent aquests treballs que implicaven una feina aquí i una feina amb l'institut també, dels laboratoris de l'institut. Jo el que diria, com a comú denominador era, no els més vells, però sí que era un professor molt motivat amb això, amb molta motivació per a fer això. Sempre hi ha excepcions, però n'he trobat algun que fins he arribat a pensar si veritablement a l'institut treballaven sols, pel que em va dir l'estudiant, em va donar la impressió a vegades. Sí que n'he trobat algun que diu "bé, aquest potser sí que ha vingut, l'ha deixat". Però en general, la majoria de gent era responsable. Jo crec que, sempre haver-me d'imposar, per mi sí que cal marcar clar les responsabilitats de cadascú. Què és la preparació de la memòria. En la preparació de la memòria, jo mai m'hi he implicat. Per mi és una barrera clau, la diferència de responsabilitats clares. Hi ha qui me l'ha enviat al final, que li agraïxo, la majoria sí. Algun me l'ha enviat una mica abans per si li podia donar una lectura. Però, clarament, això de la memòria és una responsabilitat entenc que dels professors.

15 He tingut casos molt diversos. Normalment, hem aconseguit fer una reunió amb el tutor i l'alumne abans de començar. Però els tutors hi estaven interessats i no són tan grans, tirant a més joves que jo, i jo no soc tan gran. Seriosament, no m'hi he trobat amb aquesta casualitat. No sempre m'he reunit amb els professors, va com a tongades això, no sé si va a cursos o és l'institut que et toca. I respecte a això que deia ell, jo m'he trobat sempre que fan el treball aquí a la facultat, als

meus laboratoris, als laboratoris de química i de ciències. I no fan res a casa, com a molt escriure, amb la qual cosa el tutor, si vol, es pot relaxar molt. Però sí que és cert que a la part d'escriptura, a vegades fins i tot els he demanat "deixa-m'ho mirar, perquè no hi posis alguna bestiesa". Perquè si jo he sigut tutora i has posat una bestiesa, home, tampoc m'agrada. Però no per corregir ben bé, però per evitar errors d'aquells de mal escriure el *pH*, que això és típic, en majúscules, o al revés. Petites coses algunes, algunes no tant. Però no tots ho fan, si tens la sort que t'ho enviïn quan han acabat, doncs ja és alguna cosa. No podria fer una estadística, cadascú funciona com pot, i cada institut. Sí que he repetit institut, un de Granollers, recordo la profe, la tutora molt implicada, i molt bé i molt contenta que ho poguéssim repetir.

7 A mi m'han convidat a tribunals.

15 Sí, jo hi he anat a escoltar treballs. Jo he anat a uns quants.

Com creieu que podríem animar els vostres companys i companyes del departament, per tal que oferissin treballs? Ja sabeu que teniu un reconeixement de 7,5 hores.

2 Augmentant les hores.

15 No, ni així, jo crec que ni així.

13 Jo crec que ajudaria molt. A més, seria just. Jo proposo equiparar el valor en hores de la tutoria d'un treball Argó, amb una tutoria de treball de final de grau. I proposo perquè l'exigència, el nivell d'exigència, respecte als coneixements de l'alumne, potser no és el mateix, no és el mateix. Però, la dedicació, l'adaptació que hem de fer a treballar amb estudiants de secundària, la relació amb el tutor, que hem d'establir, i amb el centre d'origen, que no es dona en els treballs de fi de grau, és un plus d'exigència. Jo no entenc per què es valora tan diferent un de l'altre. No hi estic d'acord, i crec que s'hauria de revisar aquest aspecte.

3 A geologia el reconeixement als TFG és semblant. El reconeixement que rebem nosaltres de TFG és similar al d'un TDR.

13 No, nosaltres rebem 11,4 hores a educació.

2 Però de 7 a 11 no hi va gaire diferència.

13 Home, però ja és igualar. Ja no hi ha un decalatge negatiu. Si no què?, a l'hora de motivar el professorat.

12 Jo crec que, un problema. Ara, jo per exemple, m'hi trobo. I és que a vegades també em canso del tema, i m'espero una mica. A vegades, potser el professor no sap ben bé que oferir. Perquè a vegades els professors fem coses molt específiques, o ens ho pensem. I fem unes coses que estan molt bé, tenim el laboratori. T'arriba un mail: "t'agradaria tutoritzar algun Argó?", i tu dius "això què és?", "això és del batxillerat". "I ara donar un tema per batxillerat? Ja tinc prou feina en buscar un tema de tesi. Ja tinc prou feina per trobar un tema que sigui per mi interessant". Fer aquesta simplificació, jo penso que el professor potser no hi està acostumat o no en té facilitat. No és que no hi hagi interès, però què puc fer jo amb un nano de batxillerat. Potser aquí hi ha una feina vostra, o

no sé de qui, d'intentar de fer propaganda dels treballs Argó, des del professorat, perquè vegin que no són coses tan difícils de fer. Això pot ser una cosa. Per exemple, aquest any jo no n'he agafat cap perquè he de canviar el tema. Vull canviar el tema, i necessito un temps per pensar una cosa que sigui engrescadora per al nano. Això que m'ha passat a mi, li pot passar a un altre. Hi ha persones que diuen "jo estic fent genòmica comparativa de no sé què, i ara jo què li faig fer a un xaval".

5 No ho acabo de compartir. O sigui, hi ha una part que és certa, però també hi falta la disposició i la disponibilitat del professor. I ara diré una bestiesa molt gran, jo he vingut avui aquí i fa quatre anys, des que soc coordinadora d'un grau que he deixat de fer l'Argó. I he dit "va, per quan m'hi torni a reenganxar, vull tornar a veure com estava la qüestió". Perquè des del primer dia que va sortir l'Argó, va ser una cosa que em va venir de gust, m'agrada ser docent, no m'importa, m'agraden els nanos, havia estat a secundària, per tant, no m'importava i hi veia la utilitat. Per tant, m'hi vaig enganxar fàcil. Durant tots aquests anys, en el nostre entorn, segur que han sortit comentaris amb els companys i els altres, és que ni que cobressin, no hores, ni que els paguessin, no ho assumirien. Perquè és que el tema del batxillerat, o ja estan a uns nivells més elevats, o no veuen com baixar. Igual és molt dur el que estic dient, però per mi és la realitat. No els va la pel·lícula. Els costaria molt que hi accedissin perquè s'hi reenganxessin.

15 De fet, una mica, el problema de comunicació, per molt que t'arribi un *mail* i et digui "vols participar a l'Argó?". Si tu no saps què implica, com funciona. De fet, jo hi he participat, i ho he fet a la meua manera, i fins fa poc, no ho he fet com voleu vosaltres, ni amb les estades, ni amb els assessoraments. Però, la idea és que no ho havia entès jo. Es veu que jo havia de fer assessoria, ells venien. Hi ha molts companys meus, que tenen reunions allà, i els nens se'n van a casa i no fan res al laboratori. Jo, els meus sempre han fet alguna cosa al laboratori, sempre. Jo no m'he quedat mai ningú, que sigui "hola, com va?, com estàs?, què vols fer?, jo faria això, busca, ves". No ho he fet mai. Per què ho dic això? Perquè aquests els he de tenir al laboratori, i jo no estic al costat d'ells al laboratori, no tinc temps. Coordinadora ara, però quan no ho era tampoc tenia temps. Llavors, haig d'implicar gent del meu grup. Haig d'implicar personal investigador en formació, si en tinc, o doctorands que tenen beques, tècnics de suport que tenim. Però clar, jo els dic "gràcies", i com a molt sortiran en el treball del nen en els agraïments. I com a molt demano fer un certificat. Però potser se'ls podria incentivar també, perquè si aquesta gent sap de què va, si se li dona un valor, igual tots aquests els tindrè més animats i no els hauré d'empaitar.

5 Aquests són de pas, no són professors.

15 Jo engrescada, ja ho soc d'engrescada, però jo sola no ho puc fer.

5 Estan demanant nous. Això ho fem tots, segur que tots nosaltres hem agafat gent per ajudar.

15 Clar, però jo a vegades no en tinc, de gent.

5 I per això ho hem deixat de fer.

15 No és només engrescar companys, si no que tinguis les eines o engrescar les eines que tens. Perquè si l'eina que tens no està engrescada...

5 Torna a ser un problema de pas, aquests et duraran 4 anys, i quan acabin aquests, si no tens algú, per molt que l'engresquis. Estam demanant una continuïtat i anar incrementant, no que depèn de l'any.

15 Si no hi ha una cosa que engresqui, no només els professors, sinó també el qui acaba participant pel que sigui, doncs premi al millor tutor, al millor ajudant de laboratori, no sé, m'invento coses. O concurs d'ajudants que han estat de suport de, no sé, potser ho hem de fer des de química. Però hi hauria d'haver-hi alguna cosa, que jo els pugui engrescar. Perquè si no per molt que jo estigui engrescada, arribarà un moment que no ho podré fer perquè no tindrè, perquè no tinc projecte, perquè no tinc beca, no tinc res.

7 Diners, diners que costa.

8 Estava pensant que potser un sentit podria ser que el Programa Argó, servís també per resoldre problemes pedagògics que trobem als graus. Ella abans n'ha explicat un, que trobem a les ciències socials, una dificultat per als estudiants d'imaginar, que és la metodologia. Això potser es podria resoldre compartint, en general, alguns manuals.

Però aquí n'hi ha un de molt gros, que és la mala relació entre els estudiants de ciències socials i les matemàtiques. Matemàtiques en temes senzills, a l'hora de fer gràfics i coses. I això sí que ve dels instituts. I es nota molt als projectes Argó que proposen els estudiants fer una enquesta molt mal feta, amb uns gràfics pitjor fets, i venen beneïts pels professors de l'institut i diuen "quina cosa més bona, ves al carrer i pregunta-li a la gent qualsevol ximpleria". Aquí sí que podem incentivar a buscar solucions. L'any passat crec que vaig trobar una possibilitat. Si es fan servir bé els tutorials d'Eurostat, es poden fer moltíssimes coses amb estadístiques ben fetes, que simplement signifiquin representar informació, no cal fer càlculs ni coses gaire complicades. Però potser aquí ens hi hauríem de posar una mica més, tenir algun tutorial, alguna cosa que ho facilités, alguna cosa més. Jo crec que si expliquem a moltes carreres de sociologia, geografia, criminologia, etcètera, que és una manera d'evitar que els estudiants pensin que fer enquestes és fer ximpleries, doncs potser estarien més motivats. En trauríem després un profit pedagògic.

6 Jo parlava del tipus d'incentius, jo me'n recordo quan vaig començar amb l'Argó, no sabia res. Jo em vaig apuntar possiblement com altra gent que sé, perquè m'agrada apuntar-me a coses, i la gent jove, etcètera. Però de l'Argó no en sabia absolutament res. I he vist que hi ha professors actualment que en segueixen sense saber absolutament res. Llavors, és clar, és molt difícil, agafar un cos de voluntaris, sense explicar-los res o quasi res. Jo penso que amb això sí que es podria fer formació, no enviar-los un correu electrònic per dir-los "vols apuntar-te a l'Argó?" Que és com m'hi vaig apuntar jo. Jo vaig dir "i això què és? Ah, són uns nanos de l'institut que fan investigació, va vinga". Jo soc dels que m'apunto a això. Però molts companys meus d'economia d'empresa, no. Diguem-ne que si no saben a què els compromet, què necessiten, quantes hores, quins laboratoris, que t'hauràs d'entendre amb un tutor, que potser no t'hi entendràs, que et vindrà la mare aquella que potser vindrà. Hi ha molta gent que diu "si jo els explico tot això, hòstia, aquí s'ha acabat el tema". Jo penso que a mi em va faltar informació. El que passa que això no em va desmotivar, perquè a mi m'encanta ficar-me en tot tipus de bullits. Però com a molta gent que jo conec, que s'apunten a coses de l'Autònoma a fer de voluntaris, sense saber-ne res. Però ja n'aprendré, però hi ha gent que no és així i vol saber o es fica. A part que després pugui tenir aquestes compensacions que s'han dit, que

també si hi fossin, però com que normalment no hi són mai, doncs jo ja no les demano. No tenim calers, i tenim molta gent, això ho diem sempre. Però d'informació, sí, un mínim. Que com es podria fer això? Ho podríem parlar, però seria més. Això seria més ampli perquè és una metodologia informativa i comunicativa, que això és motiu d'una altra reunió. Un pla de comunicació. Prové de moltes coses, no és només un correu electrònic.

4 Per dues coses que han sortit, no sé si val la pena que ho digui. Però jo, a mi em va passar que quan em vaig engrescar amb el Programa Argó, jo no tenia tema de recerca en aquell moment. Llavors, el que proposo jo, i ho estic proposant des de llavors, és una pràctica de laboratori. Les que fan els meus alumnes de grau, no és un tema de recerca en si, però fan una pràctica. I l'altra estratègia que llavors ja fan un any que la faig: en comptes de proposar tres pràctiques, en proposo una, però que en vinguin tres. Llavors, no són treballs en grup en els seus instituts, però aquí sí. Aquí els agrupo i sí que treballen en grup. Llavors, em permet també que si haig de sortir al lavabo són tres, ja no deixes una persona sola, i ja no és tan greu.

7 Suposo que és un tema de les especialitats. Respecte al TFG i l'Argó diu que l'esforç és el mateix.

13 No, el mateix no. No el mateix, però equiparable. No és el mateix.

7 Una cosa és el TFG, ha fet química, ha fet totes les pràctiques, entra al laboratori i el deixes sol, que ho faci sol. A un Argó, farà una comparació molt barroera. A un Argó, li estàs dient que faci un primer plat, i faci les postres i no sap encendre el foc. Li has d'ensenyar encendre el foc. Clar, el que ve del TFG no, ha fet totes les pràctiques, té traça, tu li dius "fes això" i ell ja sap què ha de fer. Suposo que en d'altres àrees pot ser semblant però en el nostre cas no és ni de lluny semblant. És molt més autònom. Això és una qüestió. I l'altra qüestió que em preocupa més és estem fent un gran esforç per augmentar el tema de l'Argó. I la pregunta que us faig a vosaltres és heu fet una avaluació del retorn de l'Argó? Perquè és un esforç brutal, això de l'Argó, per a vosaltres, per a totes les facultats de la universitat, per totes les feines que hi ha, té uns costos enormes en hores. La pregunta és quin és el retorn?

D'entrada els que guanyen el primer premi Argó es matriculen a la UAB.

7 Un sobre quants? Quants en teniu, d'Argós? Això és la diferència entre els llatins i els anglosaxons, és l'avaluació dels costos. Quin és el retorn de l'esforç que es fa, i això en aquesta casa, no hi ha avaluació de retorn.

13 El retorn no només és quantitatiu, o econòmic.

7 Que tornin a la UAB, és un tema que sabem que són bons alumnes els Argós. I quants d'aquests captem? I no els que viuen a Sabadell o Terrassa, que vindran sí o sí aquí, sinó quanta gent que viu a l'Hospitalet ve a l'Autònoma per fer l'Argó, això és el que ens avaluen.

13 Però el retorn, no únicament s'ha de valorar en nombre de matrícules, que atraïem o que es consoliden aquí. Sinó, forma part del compromís social que té la universitat, connectar la universitat amb la secundària té un valor extraordinari. Té un valor segurament incalculable, de motivació de l'alumnat, de vincles realistes de la universitat amb la secundària que ens permet parlar dels desajustos que hi ha quan arriben els estudiants a la universitat, les mancances que tenen. És una

manera també d'establir una cadena cooperativa, col·laborativa, que dona bons resultats segurs i que no es pot quantificar en números econòmics. Però que té un valor espectacular des del meu punt de vista, és clar.

12 Hi ha una cosa que ha dit que m'ha agradat molt. Hi ha molta gent que demana l'Argó, i heu de tallar per la nota. Heu fet algun estudi de si hi ha alguna zona negra, amb negre, vull dir, de llocs que no han vingut mai? És a dir, instituts que per nota, doncs, la gent d'allà no ha pogut accedir a l'Argó. I d'alguna forma poder establir un mecanisme o reservar unes places per a aquestes zones, aquests instituts. Perquè, em fan molta llàstima, en el fons, que la meritocràcia els arribi tan jovenets. Que puguin tenir el goig de venir a la universitat, perquè òbviament s'ho mereixen. Però, és que estem parlant de 10 i 9. Demanaria que si poguéssiu fer un estudi de dir "bé, nosaltres hem tingut durant tots aquests anys, tota aquesta gent, de tots aquests instituts, i veure si hi ha realment, zones del nostre entorn que no han vingut". Llavors, intentar agafar gent, perquè jo estic d'acord amb ell. Òbviament, hem de mirar algun tipus de mèrit, o algun tipus de retorn. Però jo penso que l'Autònoma, o nosaltres com a professionals tenim un compromís social. Aquest compromís social és el que és. Òbviament, s'han de mirar, no ho nego, l'altre cantó. Però a potser un institut, jo soc de Terrassa, Les Arenes, un institut d'un barri de la zona perifèrica de la zona de Terrassa, doncs d'allà no ha vingut mai cap nano.

7 El tema del compromís és cert. Insisteixo, un alumne d'un centre privat l'ajudem a tenir un 10 a la matrícula i després se'n va a l'Hospital Clínic, que és on volen anar tots quan fan medicina. És un compromís social el nostre, però també ens hem de posar, i ho hem de mirar.

És veritat que hi ha una altra variable, és que no tothom està informat, igual que els profes de la universitat, els centres de secundària, i això també ens ho deien. Hi ha molts centres que no s'assabenten de res.

7 Els centres d'alta complexitat, per complexitat precisament, aquesta no serà la seva prioritat. Tenen molts grans problemes. Això de promoció és de centres que funcionen bé, públics o privats, això és igual. Són centres que no tenen grans conflictes i que tenen temps de promocionar-se, de ser cada vegada millors, de col·locar gent als premis de Barcelona o de Catalunya, és aquest temps lliure. Quan és un centre d'alta complexitat, el tema de l'Argó els ve gran. Jo vaig esmentar-ho jo, a l'Argó. Jo vaig dir-li "si voleu poden fer un projecte, que vinguin a l'institut", no que vinguin ells a la universitat, poden venir? Si hi ha un programa que és l'Argó, no ho sabien. És al revés. És molt complicat.

4 Des del desconeixement absolut, hi ha una llista de centres?

Sí, és públic.

4 Ho dic perquè si es reserven aquestes places, hauria de ser que es fes palès a la convocatòria. Tu mantens la nota de tall, però un 15% de places o el que sigui per als centres aquests.

9 Us volia fer una pregunta a vosaltres, les que sou responsables del programa. Quin objectiu teniu, tenir més alumnes que demanin un Argó, o no?

Al revés, poder cobrir els que en demanen.

9 Aquí, és on vaig a parar, perquè vull plantejar una mica quin objectiu hi ha. És a dir, volem tenir 1.000 alumnes que demanin l'Argó? Llavors hem de buscar, lògicament, un nombre de professors més o menys adequat per al nombre d'alumnes. Una altra cosa és que si no ho sap ningú i en tenim 1.000, més val que no ho sàpiga ningú més. No sé si m'explico, el que vull dir. Que des del programa s'ha de plantejar un objectiu que sigui realitzable i que es pugui manegar. Fer molt extensiu el programa si després no podem donar-hi resposta, no té sentit. Hauríem de buscar un equilibri entre el nombre d'alumnes que podem acceptar i el nombre de professors que volen ser responsables d'aquests assessoraments. Evidentment, després tot això s'ha d'ajustar i fer-ne la difusió que calgui, no cal negar informació a la gent, però depèn del que vulguis com a objectiu.

Hem d'anar a per totes, a aconseguir més professors de l'Autònoma, a aconseguir més centres que se n'assabentin. Perquè durant tot el procés se'ns van morint. És molt complex. Quin és l'objectiu? És millorar, millorar els assessoraments. Però augmentar-los també, augmentar en nombre de professorat, tant de secundària com d'universitat. Però que també ens queden professors, sobretot de lletres, sense cobrir. Perquè això jo crec que és un problema que tenim els professors de secundària de ciències socials que es pensen que poden dirigir qualsevol tema de ciències socials, i que no ens demanen a nosaltres, d'humanitats o ciències socials no ens demanen el nostre coneixement. Veiem que en ciències sí que demanen i saben quins són els límits, però de ciències socials veiem que s'atreveixen a tot.

15 Bé, de ciències, hi ha el tema del laboratori, no tenen laboratori, nosaltres els tenim. Això es veu claríssim.

14 A mi no m'ha faltat gent cap any, jo sempre n'he tingut. Cada any n'he tingut un.

Les notes de tall són molt quan són biociències, ciències, enginyeries.

7 La gent que vol anar aquí és la que es baralla per venir a l'Argó per tenir una nota molt elevada del treball de fi de batxillerat. La gent que vol anar a literatura o llengua espanyola, que la nota de tall deu ser, no sé, un 6 o una cosa així, encara que no tingui 10 de la nota, també hi pot entrar segurament. Per tant, ja no surt a compte, els altres es barallen per venir aquí.

1 Jo volia dir una cosa sobre la utilitat de l'Argó. Jo crec que Argó ha anat molt bé perquè crec que ha donat una base a coses que ja existien. Per exemple, jo, en el meu cas particular, jo recordo, que jo vaig començar a fer assessoraments a un professor d'un centre de batxillerat abans de l'Argó. O sigui, que, de fet, jo crec que és una cosa més. Igual que pot venir una empresa a demanar-te informació sobre una cosa, depèn del professor també pot venir. Jo m'hi havia trobat amb això, i recordo que en algun moment vaig dir, home, això ho podríem passar per l'Argó. De fet, jo crec que l'Argó ha donat una base a coses, segurament, en una dimensió més petita. Però jo crec que ja existia.

7 La cobertura, que un alumne estigui assegurat. Per exemple, si volen continuar fent un projecte durant els mesos del curs següent, jo vaig fer l'assegurança per a aquest alumne, vaig dir "per si al setembre". Alguns alumnes no acaben el seu projecte al juliol, i aleshores venen al setembre.

Cap problema, nosaltres podem tornar a fer l'assegurança.

7 Jo vaig pagar l'assegurança per si de cas.

14 Hi ha un territori delimitat d'instituts?

És tot Catalunya.

14 Ho dic perquè, si el problema és la dimensió, redimensionar el programa perquè hi ha atabalament, perquè hi ha massa estudiants, per al nombre de professors proposats, un aspecte podria ser el territori. Nosaltres, vam tenir a la nostra facultat, que és la d'Educació, un problema similar. Oferíem a totes les escoles de pràctiques de pràcticament de la província de Barcelona i Girona l'opció de demanar estudiants de pràctiques. Què passava? Que ens vam desbordar, no podia ser. I la solució quina va ser? Limitar l'enviament o l'assignació d'alumnat de pràctiques, que tenim milers d'estudiants de pràctiques. Teníem 1.500 escoles, i hem passat a tenir-ne unes 450 en les comarques confrontants, frontereres, amb el Vallès Occidental, i ha millorat el programa absolutament. És molt més controlable, fidelitzable. És a dir les escoles ens demanen més estudiants de pràctiques. La qual cosa és molt bona, perquè localitzem a la mateixa escola més estudiants, per tant, els tutors nostres tenen menys dificultats, no han de viatjar tant, els estudiants no han de venir, anar i tornar tanta distància i el nombre d'estudiants és el mateix. Per tant, delimitant el territori es fa molt més rendible el programa, i molt més fàcilment gestionable. D'altra banda, també, es delimita a certa mida, als instituts que tenen més probabilitats d'enviar estudiants a la UAB, la qual cosa activa el desig de l'alumnat de venir a fer l'Argó aquí a l'Autònoma.

14 Segons com, també pot ser una mica contraproductiu, en el sentit que indirectament estàs discriminant, una mica, la gent que no podrà arribar.

6 Tens tota la raó que es discriminen, sí, sempre es discrimina algú. Però jo també soc partidari de fer el que puguem fer bé. Si et passes, doncs és fantàstic, tothom pot venir, però, llavors ho fem malament. Jo em sembla que l'Autònoma no hauria de fer malament. Jo seria partidari d'això. Hi ha idees per a tot, però fer-ho bé.

3 Clar, en graus en què no hi ha tanta demanda, potser no és necessari això.

11 Un parell més que podeu posar en la puntuació sobre com trieu als alumnes. És un punt més que podeu posar. Doncs, un criteri més de discriminació.

5 Això faria que molta gent no ho demanés d'entrada. És una reflexió, no vull dir que hi estigui a favor ni en contra.

11 Que si no té un 10, que la nota mitjana sigui un 6, un 7, que no sigui un 10.

14 Jo no ho veig clar.

5 Però aquesta línia la marcaríem únicament nosaltres? Ho dic perquè entre una idea i l'altra de fer-ho, també hi veig les directrius de la universitat que s'han marcat. Perquè si les directrius són tornar a vendre la universitat, la poden ampliar de tot Catalunya. Si el que volem és la qualitat, m'ho hauria de repensar. Perquè sí que hi veig la bonança, però em sap greu, tots aquells que vindrien, que els hi estem tancant la porta. En aquest sentit, no m'acaba de convèncer, aquesta línia.

7 Vosaltres no depeneu de promoció?

No, depenem del Vicerectorat.

7 És un aspecte important. És a dir, l'Argó és un element de promoció o no és un element de promoció? Si és un element de promoció, aleshores, puc entendre que ho és. Que vinguin, coneguin la Universitat Autònoma. Per això em queixava al començament. Agafar un alumne que sé que vol anar a medicina, i que treu matrícula de no sé què de batxillerat, i que anirà al Clínic previsiblement, no m'interessa. Aquest esforç no m'interessa. No ho faig, vull dir, no ho faré. No li interessa la química, per què ha de venir a química? Perquè química, faria física, faria biologia, és igual, el que vol és la nota. Tenir un treball de fi de batxillerat molt bo, amb una matrícula de treball. Per tant, és un element de promoció o no? Hi ha dos temes diferents, hi ha el compromís social, tema u. Tema dos, és promocionar l'Autònoma.

13 Molt bona idea, aquesta.

7 Hi ha dos camps diferents. Totes les universitats del món tenen aquesta idea. És a dir, totes les universitats del món tenen campanyes agressives de promoció per atreure els millors alumnes. Totes les universitats serioses les tenen. I alhora tenen programes de promoció social, d'atreure les minories, d'atreure la gent d'ambients desfavorits, de barris desfavorits. Les americanes, les més prestigioses tenen aquests programes, també, barrejats amb la captació d'estudiants del millor nivell. No són incompatibles. Però clar, el que a mi em xoca amb això, que Argó no està dintre de promoció. És a dir, no esteu en el mateix paquet dels que anem a fer campanya als instituts per promocionar l'Autònoma.

No és tan senzill dir que només és un tema de promoció UAB; també és un tema de transició secundària-universitat, perquè el Departament d'Educació... sí que ha fet una aposta molt important als ICE perquè no hi hagi aquest *gap*.

12 També és tipus de lideratge. La UAB és una de les millors universitats de Catalunya i vol seguir sent-ho, suposo. Llavors, el fet que els instituts envien gent aquí sigui d'on sigui i aquesta gent tingui bones notes, en els seus treballs de fi de batxillerat, estan promocionant la UAB. Independentment. És que és difícil.

4 Jo tampoc estaria d'acord a fer aquesta limitació geogràfica. Perquè em fa la sensació que amb aquesta responsabilitat social i transició secundària-universitat els que estan al voltant de l'Autònoma estan a l'àrea metropolitana. Vull dir són moltíssimes activitats que els alumnes poden baixar a Barcelona el cap de setmana, entre setmana, o el que sigui. En canvi, els que estan a la perifèria, ja no et dic l'Alt Urgell, aquests, o venen algun programa d'aquests tipus o és molt més difícil que es puguin apropar a la universitat. Ostres, és que a mi em sabia molt greu.

12 Logísticament, l'alumne que vingui de la Seu d'Urgell, què feu? Jo n'he tingut un, una vegada, que era de Palamós. Van venir a buscar aquí l'allotjament a la Vila. Per fer una estada aquí.

14 Jo n'he tingut de Roses. I han vingut a fer els assessoraments, les reunions. Bé, anaven i tornaven, perquè no hi ha laboratori. Fèiem la reunió i després. A veure, sí que costava el dia, passaven el dia aquí i després tornaven, però anaven i tornaven.

10 La selecció dels alumnes com la feu vosaltres?

Per nota, per nota de tall i repartit per instituts, que quedi més o menys repartit.

10 Quina proporció hi ha de demanda i d'admesos, per entendre'ns?

Agafem una cinquena part de la gent que ho demana.

3 Heu dit abans, uns 800 de demandes i 300 assessoraments.

Enguany hem deixat molta gent fora dels assessoraments.

13 Això és negatiu, això és molt negatiu. Genera un efecte negatiu. Dir que no. Clar, és difícil d'evitar, no es pot evitar.

10 Perdona, però aquí hauríeu de fer un sistema, entre cometes, tipus MIR. O sigui, si tu tens una demanda, i tens una oferta, per notes van escollint temes. El que no potser és que hi hagi un professor que té un tema ofert i que no tingui cap alumne, i que l'alumne no vingui. O sigui, això és com un MIR, tu pots escollir l'hospital tal, si tens una nota tal i, si no, tots entraran.

No és tan fàcil, perquè nosaltres hem donat a molts nanos la segona opció i han dit "no volem", i llavors hi renuncien.

4 Que vingui algú que no vol venir, millor que no vingui.

10 És que no té gaire sentit això, llavors que deixin la seva plaça a algú que no ha entrat. No té sentit això.

15 Després no busqueu al de darrere, llavors?

Sí, i tant.

10 Però el que no poden quedar són temes oferts que no els agafi ningú.

11 Hi ha moltes àrees, és que no pots, hi ha moltes àrees.

10 Però a veure, no estem parlant d'una especialització brutal, és un nano de batxillerat.

5 Però és que aquest nano pot fer el tema encara que no li tutoritzem nosaltres. Aquest nano si li agrada aquell tema, nosaltres no el tutoritzem, ell el farà a l'institut. Ell el seu tema el continuarà fent, el tutoritzem nosaltres o el tutoritzi el veí de dalt, és igual, el fa.

7 El mateix tema no, algun tema.

5 El contingut no, el tema sí.

12 Jo estic d'acord que dir *no* és mala propaganda també. I mencionar que potser una forma de solucionar el tema és que la dimensió no sigui només al voltant i no sigui fix. Es podria delimitar una miqueta. Que puguis dir "agafaré tants instituts d'aquí, tants d'aquests". Intentar buscar una forma

de dir jo oferiré a una sèrie d'instituts que donaran per exemple 400, 500 persones i diré que sí a 300. I això, l'any que ve potser no repetiran els mateixos instituts, ho tornaré a redimensionar, per l'experiència que tinc, tornaré a tenir unes 400, 500 persones, que diré a 300 que sí. Intentar buscar, ara trec el Vallès Occidental, ara el poso, ara en trec un, ara en poso un altre.

13 Podria ser molt bona idea.

12 És un intermedi, que no estàs dient que no. Potser és una bestiesa.

Però això no sé si ens salva del nostre problema. Ningú t'assegura que aquesta menor quantitat de gent no s'apunti als de ciències, que és el que tenim sempre ple.

11 Hi ha àrees que no tens plenes, per tant, si fas això, deixaràs fora algunes àrees que s'hi apunta algú.

A mi em sap molt greu deixar professors de l'Autònoma sense, que ofereixen assessoraments i no els en podem donar cap. I sobretot són de l'àrea de lletres, humanitats i ciències socials. Em sap molt de greu. Però jo crec que és que el professorat de secundària va de sobrat amb aquests temes i consideren que poden assessorar qualsevol tema de literatura catalana.

12 No és que consideren que van de sobrats. Jo penso que és un problema d'utilitatge, no és que considerin que van de sobrats. És un problema que ells es veuen amb cor en fer-ho. En canvi, utilitzar certs aparells, el professor es veuria amb cor si el tingués. Per tant, la feina amb el professor és de dir-li "malgrat tu et vegis amb cor de fer-ho, també el professor de secundària de la part humanística ha d'entendre que l'alumne vagi a la universitat, i convisqui amb un professional de la universitat, és enriquidor treballar amb ell".

15 Encara que li digui el mateix. Això, ho heu de vendre vosaltres a batxillerat, heu de fer alguna acció.

3 Pot ser que els professors de secundària de l'àmbit de ciències socials o lletres, no vegin el plus que representa anar a la universitat? I que ells no hagin valorat la seva experiència a la universitat de la mateixa manera que els de ciències, hi ha alguna cosa així?

12 Però a ells els és més fàcil. Jo, si fos professor de secundària, a mi tenir un nano Argó, o dos, que he d'anar un dia a la universitat a parlar amb no sé qui.

14 És un esforç.

12 Si nosaltres anem fins aquí, ells van fins aquí.

7 Al juliol?

12 Al juliol van fins aquí.

15 No, el 15 de juliol ja han plegat. Al juliol si no s'apunten a cursos de formació, el juliol estan més lliures.

4 Jo amb els que he treballat al juliol i a l'agost no feien res.

12 Jo el que vull dir és això, dir al professorat de secundària primer que és fals que en lletres o en humanístic es pugui fer un treball de forma més simple que un de ciències, això és fals. Però que se'ls digui d'una vegada que un professional humanista o de lletres de la universitat pot donar un valor afegit al treball que ell també podria fer, òbviament.

15 Però també té més eines de cerca, ells no accedeixen a totes les revistes que es publiquen.

4 Corregiu-me si m'equivoco, ara faig números rodons. De 10 premis Argó que s'entreguen, em sembla que només un premi és per als que han fet l'estada Argó, i la resta és per a tots els TDR de Catalunya. A mi em sembla això una barbaritat. O sigui, ens estem aquí deixant tots la pell pel Programa Argó.

12 En canvi als premis de Barcelona l'Argó hi és. Ho sé perquè alumnes nostres que han estat allà reben premis regularment. Entre els dos premis de Barcelona hi ha hagut 4 o 5 Argó, vull dir, que hi són, allà.

15 Què vol dir premis Barcelona?

12 La ciutat de Barcelona té uns premis que dona als millors TDR. Estava donant voltes. Jo subconscientment m'he pensat que Argó és un element de promoció per la UAB. Insisteixo, vosaltres no el teniu de promoció. I això dintre de l'organigrama de la universitat té la seva importància, per tant, no esteu obligats a retre comptes com a promoció. Si estiguéssiu obligats a retre comptes com a promoció, l'Autònoma voldria atreure molts estudiants cap aquí, per tant, podria demanar la preinscripció dels alumnes. Que els demaneu on volen estudiar? Si no és la promoció l'objectiu últim, sinó que és la interfase entra la secundària i la universitat, la pregunta és realment és un element molt potent l'Argó? Perquè a quanta gent arribem realment? A física hi ha un programa que per mi és model per atreure estudiants: Els Dissabtes de la Física, en què agafen 30 estudiants, que venen el dissabte aquí, els que tenen bon expedient venen tot el dissabte. Motivats, perquè el dissabte al matí se'l piquen aquí, i fan tema concret sobre relativitat, una projecció de no sé què, un experiment, hi van allà alumnes súper motivats. I aquests alumnes tenen molta probabilitat que acabin a l'Autònoma. Se'n podria fer un seguiment i segurament està avaluat que acaben a l'Autònoma. Això és promoció.

He de fer un incís, perquè, com que no coneixes tot el que és Argó, llavors sembla que Argó sigui assessoraments, que és una cosa més de totes les que fem. Per exemple, en aquest moment han passat més de 8.000 alumnes d'institut aquí a fer tallers de nano, de literatura...

12 Això és promoció, el que vosaltres dieu és interfase. Promoció significa la Química Interactiva", jo hi he participat alguna vegada amb el departament. Però això és semblar com sembrar en els camps americans. Passa l'avioneta, va tirant llavors per terra i 1 de cada 50 llavors germina. Allà s'agafa la llavor, la planta on ha de tocar i són els 20 millors alumnes de batxillerat. Els millors alumnes motivats per la física. No és el mateix. És promoció. La Química Interactiva és compromís social, no és promoció. Mai s'ha avaluat, mai se m'ha demanat comptes. Jo dic quant costa a l'Autònoma això? Mai s'ha avaluat quants alumnes d'aquests venen a fer química a l'Autònoma, ningú m'ha donat resultats d'això. No som anglosaxons, aquí no s'avaluen mai els resultats. Les idees fantàstiques són

meravellores. Però ningú diu al final “miri, de tots els esforços que hi hagut, els 355 que han vingut a això han fet la preinscripció a dintre de química de l’Autònoma”. No, no ho han fet mai. O sigui, és tirar llavors des de l’avioneta i, si surt, surt el blat i si no surt no passa res. I el tema de física no és això.

4 Sí, igual.

12 Quants venen?

4 Uns 200.

12 Tu creus que és el mateix venir dissabtes en lloc d’estar jugant amb la Play Station, venir a aquí a física a treballar els dissabtes que venir un dia amb el col·le amb autobús? Avui no hi ha classe anem tots a fer Química Interactiva. No és el mateix, l’esforç personal que suposa venir un dissabte no és el mateix.

15 L’un és promoció directa i l’altre no és promoció directa.

12 L’altre és tirar llavors, a veure què cau.

15 Directa no és. És promoció de la universitat en general.

1 Jo entenc que s’hauria d’avaluar. Saber més, avaluar. Jo he vist molts estudiants que han vingut a l’Argó que els he tingut jo. Si et ve un estudiant de Terrassa que li interessa la química és molt probable que acabi aquí. Però quan te’n ve un del Maresme el normal és que no acabi aquí.

12 Efectivament. No és la nostra zona, aquesta zona és nostra ja. Això és territori UAB. El territori que hem d’anar a guanyar és la gent del Baix Llobregat, que va a la UB.

1 Jo crec que es fa una funció de promoció de la universitat. És fa una funció d’assessorament, com fem en moltes coses, i que al mateix temps també serveix de promoció. Jo estic convençut, tinc al cap uns quants estudiants que crec que si no haguessin fet l’Argó aquí no s’haguessin matriculat aquí. I alguns d’ells són molt bons. Jo crec que sí que fa la funció. El que potser sí que hauria de saber és tenir informació de quin percentatge és aquest, tinguéssim més dades.